

*SORUNLARLA
İSLÂMIYET*

1

HAYATIN İÇİNDEN FIKIH

KARAR DANIŞMANI

Allah İnsanlara Misaller Verir

Düşünüp İbret Alsınlar Diye

2

İbrahim Suresi 25

İçindekiler

Sayfa

- 5 En Son Bilgiler Işığında Sigaranın Hükmü
9 Çok Eşlilik Meselesi
11 Sâlih Olmayan Mü'minler
16 Peygamberin (sav) Hüküm Koyma Yetkisi
18 Selâmın Çok Önemli Bir Başka Yönü
19 Gayrimüslimlerin Duaları Kabul Olur mu?
22 Her Asırda Bir Müceddid Gelecektir Hadisi Hakkında
24 Lâik Bir Ülkede İslâmı Yaşamak Ve Yaşatmak
27 Evlilikte Siyasi Fikirler
28 Ailede Olağandışı Sorunlar
31 Kafasında Bir Çok Şüpheler Dolaşan Adam
33 Gençlerin Sorunlarının Çözümü Evliliktedir
37 Karşılıksız Aşk Adama Çok Şeyler Öğretir
39 Psikolojik Baskıyla İstemedi Örtünmek
41 Zaruretler Mahzurları Mübah Kılar
42 Flört mü, Evlilik mi? Flört Mutsuz, Evlilik Mutlu Eder
44 Müslüman Ülkede Yaşamak
45 İslâm'dan Uzaklaşan Adamlarla Yaşamak
46 Babam Beni Haklı Veya Haksız Nedenlerle Sevmiyor
47 Herkes Bana Tanıdık Geliyor, Korkuyorum
48 Kötü Alışkanlıkları Olan Adamın Oğlu Olmak
49 Eltiyle İmtihan Edilen Genç Kadın Olmak
50 Kâfir Cinlerin Elinde Oyuncak Olan Ahlaksız Adam
52 İman Yolundan Uzaklaştıkça Kalbi Daralan Adam
53 Mahzurlar Mübahları Zaruri Kılar - Yeni Bir Fıkıh Kuralı
55 Zina Yapan Kişi Ancak Zina Yapanla Evlenebilir (Nur, 3)
58 Uyumsuz İnsanla Evliliği Sürdürmek... Nereye kadar?

- 60 İstihare İle Evlenmek, İstihare İle Evlenmemek
- 61 Annelik Zordur. Zor Bir Anneye Sahip Olmak Daha Zordur
- 63 Sorunlar Bitmez, Evlilik Zamanını Geçirmemek Lazım
- 65 Şımarık Bir Erkek Çocuğuyla Evli Olmanın Getirdikleri
- 67 İyi Bir Evlat Değilim Buna Rağmen Annemden Şikâyetçiyim
- 69 Birbirimizi Çok Seviyoruz Ancak Nişanlım Çok İlgisiz
- 71 Yurtdışında Yıllarca Tek Başına Yaşamanın Getirdikleri
- 73 Arada Nikâh Bağı Olmayan Sevgi Koskoca Bir Yalandır
- 75 Bu Hayattan Bıktım, Hemen Ölüp Gitsem Diyorum
- 77 Kendi Tanrısına Karşı Düşmanlık Besleyen Adam
- 79 Ve Allah Kadını Yarattı. Peki Ama Ne İçin?
- 83 Çocukları Cehennemden Korumak Ve Herkesin Kendi Şeytanı
- 88 Artık Ne Kadar Dövüseniz Dövünün. Size Az Gelecektir
- 90 Zalimlerin Cezası Elbette Verilecek Ama Bize Düşen Şey
- 92 Akıl Zekâ Antizekâ, Einstein İzafiyet, Zamanda Yolculuk, Işık Hızı,
Melek Hızı
- 98 Allah'a Yine Allah'ın Öğrettiği Şekilde İnanmak Şarttır
- 100 Câhiliyye Müslümanları
- 103 Yeni Anayasa İle Yeni Hukuk Anlayışı, Sorunlar Çözümler
- 109 Eşime Isınamadım, Çok İtici Geliyor. Acaba Sorun Nerede?
- 112 Evrim Teorisinin Çöküşü, Evrim İnanç Sisteminin Doğuşu
- 113 Sizin İçin Resûlullahda Güzel Örnekler Vardır (Ahzab, 21)
- 116 İmanın Gereklilerini Yerine Getirerek İmanda Kemâle Ermek
- 118 Postmodern İslâm Hukuku, Postmodern İslâm Hukukçusu
- 119 Bir Baba'nın Hissiyatı Ve Çok Mühim Bir İlâve
- 122 Demokratik Türkiye İmparatorluğu Yeni Türkiye Vizyonu
- 123 Din-i Mübin-i İslâmı Yüksek Hassasiyette Yaşamak İyidir
- 128 Müslümanın Darwin'le İmtihanı
- 130 Cennetteki Huriler Ve Dünyadaki Mü'min Kadınlar

En Son Bilgiler Işığında Sigaranın Hükmü

Sigara; haramlığı tartışılan, değildir diyenler, mekruhtur diyenler ve daha birçok görüş. Bunun aslı nedir? Ne zamandan beri insan hayatına dâhil olmuştur? Faydası ne? Zararları neyle ölçülebilir? Cevaplarınız için şimdiden teşekkür ederim, Allah (cc) razı olsun!

We aleyküm selam deriz, hayırlı cumalar da dileriz!

Sigaranın tarihçesini biraz araştırdım ve özetle şu bilgilere vardım: Amerika kıtasındaki yerliler özel toplantılarda ve ayinlerde dumanından da istifade ederek kullanıyorlarken, buranın keşfi ile birlikte önce Avrupa'ya ve sonra da tüm dünyaya yayılan bir illettir. Bazı ülkelerde ileri görüşlü yöneticiler tarafından derhal yasaklanmış ve önemli cezalar uygulanmış, pek çoğunda da yayılma zemini bulunmuş. Amerika'ya yerleşen Avrupa'nın göçmen ve kaçakları tarafından ekilip yetiştirilmeye başlanmış ve üretimi hızla artarak büyük bir rant ekonomisi haline gelmiş. Nihayet 20. Yüzyılın başında zararları ağırlıkla ele alınmaya başlanmış ve modern bilimin de gelişmesine paralel olarak bu pisliğin ne derecede zararlı ve mahvedici bir meret olduğu anlaşılmaya ve ortaya koyulmaya başlanmıştır. Osmanlı devletine girmesi de, astımlılara iyi geldiği şeklinde Avrupalı rüşvetçi doktorlardan alınan sahte bir raporun zamanın şeyhülislâmına sunulması ve onun da buna dayanarak sigaranın İslâm'a göre haram olmadığı ve mekruh olduğunu fetva vermesi ile olmuş.

Şimdi gelelim bu konudaki düşüncelerimize: Eskiden, modern bilimin ve sair ilimlerin çok fazla gelişmiş olmadığı zamanlarda, doğal olarak sigaranın zararları çok fazla bilinmiyordu. Yani en azından içindeki dört binden fazla zehirli madde ve insan iradesini devreden çıkararak alışkanlık ve bağımlılık yapan diğer maddeler bilinmiyordu. Olaya sadece bir çeşit duman ve bunun teneffüs edilmesi şeklinde bakılıyordu. Tabii buna bağlı olarak da, bu dumandan keyif alan insanlar açısından keyif verici, dumandan olumsuz etkilenecek hoşlanmayanlar açısından da güzel kabul edilmeyen bir madde olarak değerlendiriliyordu. İşte bu çeşit etki ve sonuçlarından dolayı hükmü de mekruh olarak konulmuş idi. O zamanda bile mekruh şeklinde hükümlendirilmiş olması, bilinen bir faydası olmamakla birlikte lüzumsuz yere insanın parasını ve vaktini harcadığından dolayı olmuştur. Ama bu hüküm eski bir hükümdür.

Günümüze gelecek olursak: 20. asrın başından beri gelişen bilim ve teknolojik imkânlarla yapılan deney ve gözlemlerle ve tahlillerle modern bilimin katkısıyla varılmış olan sonuç şudur ki; sigaranın içinde dört binden fazla zehirli madde ve bağımlılık yapan onlarca diğer maddeler bulunmaktadır. Bunlar insanın vücudunu ve hayatını mutlak surette mahvetmekte ve işlevsiz bırakmakta, buna karşın hiç bir faydalı madde ve hiç bir surette faydası da bulunmamaktadır. Yüce rabbimiz

Kur'ân-ı Kerim'de içkinin haram olmasından bahsederken, "Onda büyük günah vardır. Bazı faydaları da vardır ama günahı faydasından büyüktür" (Bakara suresi, 219) buyurmakla, bir takım faydaları olabileceği halde dahi günahı ve zararı daha büyük olan şeylerin bize yasaklandığını ve haram kılındığını bildirmiş olmaktadır. Demek ki ölçü fayda-zarar dengesindedir ve burada hangi taraf ağır basacak olursa hüküm de ona göredir, rabbimizin beyanından bunu öğrenmiş oluyoruz.

Kur'ân'da Hazreti Musa (as) ve İsrailoğulları'nın kıssası anlatılırken, Hazreti Musa Allah'ın onlara bir sığır kesmelerini istediğini bildirir. Eğer bu emri yerine getirselemiş tamamı. Ama onlar (emri yerine getirmemek adına) sığırın mahiyetini soruyorlar ve orta yaşlı olduğunu öğreniyorlar. Hazreti Musa diyor, "emrolunduğunuzu yapın!" Onlar devam ediyor, "rabbine sor da ne renk olduğunu bize açıklasın" diyorlar. Musa, "rabbim, sığırın görenlerin içini açacak parlak sarı bir renkte olduğunu söylüyor" diyor. Bu sefer de onlar, "sığırlar bize birbirine benzer görünüyor, rabbine sor da bize mahiyetini açıklasın" diyorlar. Musa, "hiç boyunduruk altına girmemiş ve yer sürmemiş, özgür gezen ve hiç alacası olmayan bir sığır olduğunu rabbim söylüyor" diyor. "İşte şimdi doğruyu söyledin!" diyorlar. Allah bu hadise hakkında yorum yapıyor ve diyor ki, "bundan sonra sığırı kestiler ama neredeyse bunu yapmayacaklardı." (Bakara suresi, 67-71) Onlar sorup da yeni özellikleri öğrenmeselerdi, önceki veriler ışığında herhangi bir sığırı kesmeleri yeterli olacaktı. Ama sorarak kendi işlerini zorlaştırdılar ve tüm bu özellikleri taşıyan bir sığırı çok zor bularak emri yerine getirdiler, getirmeseler helâk olacaklardı.

Şimdi, bu ayetlerden çıkan sonuçlardan birisi de şudur ki; her yeni verinin, bilginin ışığında hükümlerin değişmesi söz konusu olan meseleler vardır. Eğer yeni veriler, yeni bilgiler söz konusu olmamış olsaydı eski bilgiler ışığında verilmiş olan hükümler geçerli olacak idi. Zamanın ve şartların değişmesiyle ve müspet ilmin de gelişmesiyle herhangi bir hususta yeni veriler elde edilecek olursa ve bu yeni veriler de eskileri tamamen veya kısmen geçersiz kılacak olursa, o konudaki hükmün de değişmesi kesin olmaktadır. Bahsimiz konusu olan sigara da böyledir. Sigaranın ferdi ve sosyal zararlarının henüz bilinmediği dönemlerde verilmiş olan mekruh olduğu hükmünün, gelişen ilim ve bilgi vesilesiyle ne ölçüde zararlı, fert ve cemiyet hayatı için bir mikrop, bir kanser olduğunun öğrenilmesiyle ortadan çoktan kalkmış olduğunun bilinmesi ve fayda-zarar dengesi çerçevesinde sıfır fayda-sonsuz zarar taşıdığıının ve mutlak surette haram olduğunun kabul edilmesi gerekmektedir.

Fıkıh usulünde kıyas vardır. Hükmü verilmemiş olan olaylar hükmü verilen olaylara illet birliği çerçevesinde kıyaslanarak aynı hükmün onlar için de geçerli olduğu sonucuna varılır. Fıkıh usulünde bir de delâletü'n-nass vardır ki, hükmü verilmiş olan hadisedeki illetin

hükmü verilmemiş olan hadisede daha fazla ve daha kuvvetli bulunduğu ve bundan hareketle hükmü verilmiş hadisenin hükmünün bu diğer hadisede çok daha fazla geçerli olduğunu ifade eder ve buna modern tabirle evleviyet kıyası denilmektedir. İsrâ suresi 23. ayette geçen, “ana babaya üf bile demeyin!” emri delâletü’n-nassa güzel bir örnektir. Üf bile demek yasaklanmış olduğuna göre, dövmek, sövmek, eziyet etmek haydi haydi yasaktır, öyle değil mi? İşte bu illetin daha da kuvvetli olduğu evleviyet kıyasıdır.

Allah bizzat kendisi içkide birtakım faydalar olduğunu açıklıyor ama zararlarının daha da çok olduğunu söylüyor ve içkiyi haram kılmasını da buna bağlıyor, zararı faydasından çoktur. Sigarada ise; bütün dünyanın ilim adamlarınca ve bilinen bütün ilmi yöntemlerce sabittir ki, zerre kadar bile olsa hiç bir faydası yoktur ve zararları saymakla bitirilemez. İçinde de binlerce çeşit zehir vardır ve hepsi de insanı öldürmektedir. O halde sonuç olarak deriz ki; sigaranın haramlığı evleviyet kıyasıyla, bizzat delâletü’n-nassa sabittir ve sigaradaki haram olma hükmü içkiden çok daha fazla bulunmaktadır. Zira fayda sıfır, zarar korkunç ve sonsuzdur.

Üstüne üstlük, sigaradaki zararı bir tarafa bırakınız, sırf insanın iradesini elinden alması ve bağımlılık yapması özelliği dahi haram olması için yeterli gelmektedir. İnsanı aciz ve muhtaç, kendisine düşkün, çaresiz, içmeden duramayan, iradesine hâkim olamayan bir zavallı durumuna düşürmektedir. Peki, nerede kaldı Allah’ın akıl ve irade verdiği, müşerref varlık kıldığı insan? Akıl ve irade sahibi insan hiç böyle zavallı durumlara düşer mi, düşmeli mi? Bizatihi içkinin haram olması bile iradesini elinden alıyor ve insanı bu şekil aciz durumlara düşürüyor olmasından değil mi? İnsan biraz düşünmeli, aklını başına almalı!

Hem sigara içen kimselerin kul haklarına riayet etmemeleri de ayrı bir husustur. Hadi kendisini zehirliyor, peki ama sigara içmeyen insanları neden zehirliyor, onları da pasif içici yapıyor ve binbir türlü sıkıntılara düşmelerine sebep veriyor. Sigaranın bizzat bu yönü en kötü bir durum olarak ortada durmaktadır. Öyle ki, dindar ve sâlih amel sahibi olan ve normalde Allahtan korkup kul hakkına riayet eden bir kimse bile yakalandığı bu sigara illeti yüzünden iradesini ve aklını bir derece kullanamıyor ve kulların haklarına, özellikle mü’min kardeşlerinin haklarına hiç riayet etmiyor ve çiğnemekte de ısrarcı davranıyor. İnsanı kul hakkı karşısında vurdumduymaz yapıyor. Sigaranın haram olmasına sırf bu özelliği bile yeter de artar bile!

Sigara içenlerin yapmaları gereken: Sigaranın mekruh olduğu yönündeki eski ve hükmü geçmiş fetvalara kendilerini kandırarak inanmayı bırakmaları, gelişen ilmi veriler ışığında mutlak olarak haram olduğuna inanmaları gerekiyor. Tespitimize göre, ancak haram olduğuna inandıktan sonra bu illetten kurtulmaları mümkün olacaktır. Tabii hemen bırakmak mümkün olamayabilir ancak bırakan bırakır da.

İçtikleri sigara miktarını her gün azaltmaları, sürekli daha az içmeye yönelmeleri ve böylece vücutta var olan bağımlılığı kırarak yokluğuna karşı dirençlerini güçlendirmeleri gerekiyor. Bunları yaparken de içmeye bir müddet daha devam edeceklerinden, mutlak surette içmeye insanlardan uzakta içmeleri, yalnız içmeleri, açık alanda veya özel gaz odalarında içmeleri gerekiyor. Bu şekilde kul haklarının üzerlerine geçmesini de önlemiş olurlar. Mutlaka bırakmaya niyetlenmeleri de gerekiyor. Eğer bırakmayacaklarsa, o zaman ölüme kendileri gitsinler de başkalarını da öldürmesinler deriz!

Sigara içmeyenlerin yapmaları gereken: Özellikle kapalı ortamlarda sigara içmemeleri konusunda içenleri uyarmaları, kararlı davranmaları, bu hususta duyarlılık gösteren kimseleri takdir etmeleri gerekiyor. Uyarıldığı halde kapalı ve içmeyenlerin bulunduğu mekânda inatla içenlere de haklarını hiç bir surette helal etmemeleri, etmeyeceklerini de onlara bildirmeleri gerekiyor. Bu hususta inat gösteren kimse artık kendisi bu tercihte bulunmuştur ve o kimseye de kul hakkı konusunda acımaya gerek yoktur. Kendisini öldürüyor ama beni niye öldürüyor, buna ne hakkı vardır demeli ve kul hakkını hiç bir surette helal etmemelidir, sonucu ne olursa ve hangi durumda olursa olsun!

Bundan sonra sigaranın haram olduğunu bilmiyorduk diyemeyecekler, Allahım tebliğ ettim mi? Şahit ol Yarab! Şahit ol Yarab! Şahit ol Yarab!

Çok Eşlilik Meselesi

Bir kişinin birden fazla hanımla evlenmesi savaş sonrasında mahsus değil mi? Yani erkek sayısı azalınca ve bakıma ihtiyacı olan yetimlerle ilgili değil mi? Bunu nasıl anlamalıyım? Bunu günümüz koşullarına uydurmak ne kadar doğru?

Nihayet, İslâm'da evliliğin birden fazla olup-olamayacağı hususuna değinme zamanı gelmiş bulunmakta:

Kur'ân ve Sünnet karşısında sorumluluk bilincini taşıyan kimseler, ilk aşamada nasları anlayarak olaylarla bağlantısını kurmak, ikinci aşamada da onları yorumlayarak uygulama alanını genişletmekle yükümlüdürler. Uygulama alanını genişletmek demek, Allahın koyduğu hükümleri hayatın her safhasında geçerli kılmak demektir ki, rabbimizin arzusu da bu yöndedir!

Kur'ân-ı Kerimde, Nisa suresi 2. ayette rabbimiz; "Yetimlere mallarını verin! Temiz olan malı pis olanla değiştirmeyin! Yetimlerin mallarını kendi mallarınıza katarak yemeyin, zira bu büyük bir vebaldir" buyurmaktadır.

9

Ardından gelen 3. ayette ise; "Eğer yetimler(in mallarını korumak) hususunda (ince, hassas bir) ölçüyü koruyamayacağınızdan korkarsanız, size uygun düşen kadınlardan ikişer, üçer, dörder nikâhlayınız. Eğer (kadınlar arasında) adaletli davranmayı gözetemeyeceğinizden korkarsanız, bir tanesi veya malik olduğunuz yeter. Bu, adaletten sapmamanız için en doğrusudur" buyurmaktadır.

Görüldüğü üzere, hem 2. ayette yetimlerden ve mallarının korunmasından bahsedilmiş, hem de 3. ayette bizzat yetimlerin mallarının korunamayacağından korkulmasından bahsedilmiştir. Bu da gösteriyor ki, bu ayetler ve bu hükümler yetimlerle ilgili durumlara aittir.

Burada Allah, yetimlerin mallarının korunmasının güç olduğu veya mümkün olmadığı durumlarda öncelikle yetimlerin anneleriyle evlenilmesini ve bu suretle bu kadınlara ve çocuklarına sahip çıkılmasını emretmiş bulunmaktadır. Buradan, yaşları müsait olduğu oranda yetimlerin kendileriyle de evlenilebilerek onlara sahip çıkılabileceği hükmü de çıkmaktadır.

Ayet umumi olarak mü'min cemaate ve erkeklere hitap ettiği için, ikişer, üçer, dörder diyerek zikretmiştir. Yani, kadınların böylesine çok olduğu durumlarda kişi başına dörde kadar cevaz vermiş, hatta emretmiş olmaktadır, tabii buna maddi ve manevi açıdan güç yetirebilenlere!

Aynı zamanda -yukarıda zikrettiğimiz üzere- Kur'ân'ın bu hükmünün illetinin tespit edilerek benzer durumlara uygulanabileceğini de belirtmek isteriz. Ayet her ne kadar yetimlerle ilgili bir hüküm koymuş olsa da, toplumdaki kadın-erkek dengesinin bozulduğu buna benzer pek çok muhtelif durumlarda da aynı hüküm uygulanabilir ve uygulanması gerekebilir! Kur'ân'ı hakkıyla anlamanın ve Kur'ân hükümlerini hayata teşmil etmenin bir sonucudur bu!

Böylesine olağandışı durumlar haricinde yani hayatın normal seyrinde aktığı zaman dilimlerinde, evlilikte tek eşliliğin esas olduğunu Kur'ân (yine aynı surede) Nisa 20 de belirtiyor; "Bir eşin yerine başka bir eş almak isterseniz, birincisine kantarla (mal, mehir) vermiş olsanız bile ondan hiç bir şeyi geri almayın! İftira ederek ve apaçık bir günaha girerek verdiğinizizi geri alır mısınız?"

Bu ayetten anlaşılan odur ki, başka bir eş isteyen kimsenin öncelikle birinci eşini boşaması gerekiyor! Ama Allah Resulü (sav) buyuruyor; "Allah'ın en sevmediği helal boşamaktır!" Hazret-i İsa (as) da buna benzer bir beyanda bulunuyor; "bir kimsenin ahlaksızlık yapıyor olması dışında karısını boşaması için meşru sebep yoktur. Musa, sizin kalplerinizin katılığından dolayı boşama kâğıdı vererek boşamanıza müsaade etti" diyor!

10

İslâm şariatında ise bu husus daha hafifleştirilerek makul ve meşru sebeplere bağlanmış, illa da boşanmak isteyen kimselere yol açık bırakılmıştır. Ama bildirilmiştir ki; Allah'ın en sevmediği helal boşamaktır! Allah'ı seven bir mü'min Allah'ın sevmediği işleri (makul ve meşru sebepler olmadıkça) yapmaz ve yapmamalıdır!

Yalnızca gözünün ve zevkinin doğrultusunda giden erkekler erkek bile değildir, çünkü erkeklik böyle değildir!

Gerçek ve en büyük erkeklik, Kur'ân ve İslâm yolunda Hazret-i Muhammed'in (sav) başını koyduğu davaya basını koyabilmektedir! Böylesine erkek olan, beri gelsin!

Sâlih Olmayan Mü'minler

Hocam cuma güzel! Mübarek ve muhteşem! Tahrir suresi 4. ayette geçen sâlih mü'min kavramından hareketle, sâlih olmayan mü'min ne demek? İzah ilmimizin zekâtı. Ahde vefa ile... Mehmet Bey

Selâmun aleyküm! Hayırlı ve bereketli cumalar dileriz! Sorduğunuz soru (Tahrir suresi 4. ayet) hakkında; mühim bir mesele olduğundan güzelce tetkik edip, düşünerek esaslı bir şey yazmak gerekiyor. Bu yüzden biraz geç gelecek cevap, kusura bakmayınız! Allaha emanet olunuz! Dua ve selam ile!

Yeniden, esselâmu aleyküm ve rahmetullahi ve berekatühü!

Yaklaşık olarak 5-6 ay önce tevcih etmiş olduğunuz meseleye (ancak sıra geldi, şimdi) değinmek istiyoruz. Tahrir suresi 4. ayette geçen sâlih mü'min kavramından hareketle sâlih olmayan mü'minin ne demek olduğunu 12 ayetten müteşekkil Tahrir suresinin tamamını ele alarak işleyeceğiz, şöyle ki:

İsminden de anlaşıldığı üzere Tahrir suresi, tef'îl babından 11 türetilmiş olan haram kılmak, gerek nefesine, gerekse de başkasına bir şeyin-işin yapılmasını men etmek manasındadır. Surenin içeriğinde de, Allah, peygamberine, eşlerinin rızasını kazanmak için Allah'ın helal ettiği şeyleri kendisine haram kılmasının doğru olmadığını, bu hususta yapılan yeminlerin kefaretle çözülebileceğini (daha doğrusu çözümlenmesi gerektiğini) peygamberin eşlerinden birine gizli kalmak şartıyla bir sır söylediği halde onun bunu bir diğerine aktardığını, peygamberin iki eşinin böyle (peygamberin sırrını ifşa hususunda işbirliği) yapmakla çok büyük bir hata işlediklerini ve kalplerinin kaydığını, bu hususta tövbe etmeleri ve peygambere karşı birbirlerine destek olarak günaha ortak olmamaları gerektiğini, eğer böyle yaparlarsa peygamberin destekçisinin Allah, Cebrail, sâlih mü'minler ve melekler olduğunu, peygamberin kendilerini boşaması durumunda Allah'ın ona kendilerinden daha hayırlı, müslüman, mü'min, itaatkâr, tevvâb, âbid ve sâim eşler vereceğini bildirmekte, devam eden ayetlerde de mü'minlerin Allah'a ve peygamberine isyan ederek cehennemi kazanmamaları, bundan sakınmaları gerektiğini, peygamber eşi bile olsa cehennemi kazanan münkir kadınlar olduğu gibi, cehennemlik eşi bile olsa cenneti kazanan mü'min kadınlar olduğunu misallerle anlatmakta, namus ve iffet timsali Meryem'i (as) sitayişle anarak sonuca bağlamaktadır.

Ayetlerin özetle verdiğimiz mealleri böyle olmakla birlikte, dileyen Kur'ân-ı Kerim meallerine ve tefsirlerine müracaat edebilir. Bizim bu konuda üzerinde durmak istediğimiz husus ise; peygamber ve eşleri arasında gerçekleşen ve ayetlerle ebedileşen bu meselenin

günümüzde bizlere ne anlattığı ve bunlardan çıkarmamız gereken hükümler olacaktır. Bunlar da şudur:

Mü'min bir kadın, mü'min ve dindar, sâlih eşine karşı hiç bir surette başka kimselerin onu yönlendirmesiyle hareket etmeyecek, hiç bir kimsenin dünyada aile saadetini, buna bağlı olarak da ahirette ebedi saadetini mahvetmesine imkân vermeyecektir. Şuurlu bir mü'min kadının -başkalarının gazına gelecek şekilde- hisleriyle hareket etmemesi, gayet akıllı davranması ve bizzat kendi aile saadetini en önde ve en yüksek hedef ve ideal olarak tutması gerekmektedir. Allah boşuna demiyor, kendinizi ve ehlinizi cehennem ateşinden koruyun diye!

Kişinin öncelikle ve ilk önce sorumlu olduğu bizzat kendi ailesidir, eşi ve çocuklarıdır. Eşi ve çocukları olmayan kimsenin ehli de ana-babası ve kardeşleridir. En yakın aileden ne anlaşılıyorsa, kişinin ehli onlardır. İnsan öncelikle kendisinin ve kendi ehlinin dünya ve ahiret saadetini korumak ve kurtarmakla mükelleftir. Bu vazifede kadın da kocasına yardımcı olmak ve aile saadetini korumak ve kurtarmak zorundadır, hem dünyada, hem de ahirette.

Bakara suresi 102. ayette, Babil'e imtihan için gönderilen Harut ve Marut meleklerin kıssasında belirtildiği gibi; karı-kocanın arasını açma çabaları insanı küfre kadar götüren bir dizi inkarcılık girişiminden başka bir şey değildir, ki bunun illa da büyü ile olması gerekmez! Zaten ayette de, "yuallimûne'n nase's sihra ve mâ ünzile al el melekeyni bi-bâbile hârûte ve mârûte..." denilmesiyle, sihr ile iki meleğe indirilen şeylerin farklı olduğu ifade edilmektedir. İki meleğe indirilen -ayetin devamında da belirtildiği gibi- karı ile kocanın arasını ayıran (bozan) şeydir ve melekler bunu imtihan olsun diye öğrettiklerini bildirmişlerdir. Bu bir imtihandır ki, bunu yapıp da sakın ola ki kâfirlerden olmayasınız demişlerdir. 12

Ayetin sonunda da, Allah, kendilerine fayda vermeyen ama zarar veren şeyi öğreniyorlardı, bunu yapanın durumunun ahirette ne kadar kötü olacağını da (en azından) farkındalardı buyurmaktadır. Karı-kocanın arasını bozma çabaları insanın ahiretini mahvedecek şeytan işlerindedir.

Şuurlu mü'min bir kadın, bilecek ki, kendisini mü'min ve dindar, sâlih eşine karşı kıskırtan kimseler insan suretine ve özellikle de kadın suretine bürünmüş olan şeytanlardan başka bir şey değildirler. Veyahut da, En'âm suresi 112 de belirtilen insan şeytanlarındandırlar.

Yine, şuurlu bir mü'min kadın böyle kimselerle olan ilişkisini kesecek, bunlarla görüşmeyecektir! Zira, bu karakter yapısına sahip olan kimselerin (insan şeytanları) değişmeleri mümkün değildir, bunu bilecek! Bunların değişmeleri değil ama bunlarla ilişkisi sürdükçe

kendisinin değişmesi mümkündür, bunu bilecek ve bunlarla görüşmesini kesecektir ki, kendi aile saadeti bozulmasın ve dünya ve ahirette zir-u zeber olmasın, rüsvay duruma düşmesin!

Ve yine şuurulu bir mü'min kadın bilecektir ki; dünya hayatında başına gelebilecek en güzel ve en hayırlı iş, en kazançlı bir alışveriş, mü'min, dindar ve sâlih bir eşe (kocaya) sahip olmasıdır. Bunun kıymetini bilecektir!

Peki bu insan şeytanları niye böyle yaparlar da kadını kocasına karşı kıskırtırlar, milletin aile huzurunu bozarlar? Bu şeytanların kendi ailelerinde ne huzur ve ne de saadet bulunmadığından (çünkü bu kafa ve bu anlayışla, bu tiyette ailede saadet mi kalır? Saadet kaçır gider) başkalarının ailesinde de huzur ve saadet olmasın isterler, bulunanları kıskanırlar, bozmaya ve fitne-fesat sokmaya çalışırlar.

İşte! Mü'min bir kadının evlendikten sonra başına gelebilecek olan (ve illa ki gelen) en büyük imtihan, böyle şeytanlarla imtihan edilmesidir. Harut ve Marut meleklerin dedikleri ve uyardıkları gibi, böyle bir imtihanla mutlaka imtihan olunurlar ki, bu şeytanlara kanıp da mü'min kocalarına karşı yanlış davranışlara girişmesinler ve dünya ve ahiret saadetlerini kaybetmesinler.

13

Bu şeytanları tanıdıktan sonra ilişkilerini kesecekler, bu tamam! Ama bunları tanıyana kadar olan ilişkiler çerçevesinde ise bunların kıskırtmalarına hiç bir surette kapılmayacaklar, ailelerinde var olan huzur ve saadeti şeytanların işvasına feda etmeyecekler.

Gerek bugün ve gerekse de tarihin her devrinde kadınlar bununla imtihan olunmuşlardır. Karşılıklarına şeytanlar hep çıkmış, kocalarına karşı kıskırtmış, pek çok azı da bu imtihanı geçebilmiş, çoğunluğu da sınıfta kalmıştır. Ailelerin huzuru kalmamış, ağızlarının tadı-tuzu bozulmuş, karşılıklı sevgi ve saygı yok olmuş, pek çok aile de bu yüzden dağılmıştır. Bunların çoğunun müsebbibi de şeytanlara kulak veren, onlara uyan şahsiyetsiz ve akılsız kadınlar olmuşlardır.

Şahsiyetli ve akıllı kadına kendi akıyla ve mantığıyla hareket etmesi, başkalarının kıskırtmasına zinhar kanmaması yakışır! Bir kadın bilecek ki, kendisi bulunmaz hint kumaşı değildir! Aslında hiç kimse bulunmaz hint kumaşı değildir! (Zira bulunmayan hint kumaşıdır, kimse değildir! Hatta o da bulunur!) Herkesin bir alternatifi vardır. Allah da peygamberin eşlerine, peygamberin kendilerini boşaması durumunda Allah'ın ona kendilerinden daha hayırlı, müslüman, mü'min, itaatkâr, tevâb, âbid ve sâim eşler vereceğini ihtar ediyor, biraz önce bunu gördük!

Herkesin de bilmesi gerektiği gibi, kadınlar da kendi hadlerini bileceklerdir! Nereye kadar gelip nerede durmaları gerektiğini bilecek, neye hakları olduğunu ve neye hakları olmadığını bileceklerdir! Bunu eğer bilmezlerse, bildirileceklerdir! Eğer bu hususta şeytana uymaya devam edecek olurlarsa, Allah, mü'minlere, bunlardan (bu kendini bilmeyen kadınlardan) çok daha hayırlı eşler vereceğini haber ve müjde vermektedir.

Bu ayetlerle, sâlih mü'min kadının Allah'a, resulüne ve sâlih mü'min olan eşine itaatkâr, hayırlı ve ibadete düşkün olduğunu, böyle olmayanların da sâlih mü'min kadın olmadığını ifade etmekte, tüm mü'minlere bunu bildirmektedir!

Ayet yine bildirmektedir ki; kendisini böyle başkalarının gazına ve fitnesine uyarak üzen, aile saadetini yoktan sebeplerle bozan, olmayacak eften-püften bahanelerle kendisine kapris yapan, muhabbeti zedeleyecek şekilde sıkıntı ve sorun çıkaran, kocasına isyan eden ve dinlemeyen gayr-i sâlih kadınlara karşı anılan hususlar birer meşru boşama sebepleridir.

Başka bir ayette (Bakara suresi, 233) geçen ve erkeklerin kadınlara karşı vazifelerini özetleyen hükme göre, erkekler kadınların rızkı (yiyecek, içeceği) ve kisveleri (giyim-kuşam ve barınma) ihtiyaçlarını sağlamakla ve bunları makul ve meşru sınırlar çerçevesinde elden geldiği ölçüde yerine getirmekle yükümlüdürler. Kocasından olmayacak şeyleri ve kocasının yapamayacağı şeyleri istekte bulunan kadın sâlih bir kadın değildir!

14

Allah Resulünün eşleri de peygamberi bazı hususlarda üzmüşler, olmayacak isteklerde bulunmuşlar, ayetlerle uyarılınca da ahireti dünyaya tercih ettik, Allah Resulüne itaat ettik ve razı olduk demişlerdir. Böylece, kıyamete kadar gelecek mü'min kadınlara da kadınlığın nasıl yapılacağı hususunda örnek teşkil etmişlerdir.

Velhasıl, herkes ayağını denk almalı, şeytanlara alet ve oyuncak olmamalıdır! Yoksa, gayr-i sâlih mü'min olacaktır!

Sonuç olarak, yapılması ve takınılması gereken tavır nedir? Gerek toplumsal ilişkilerde ve gerekse de aile hukukunda;

Erkekler kadınlara çok değer vermelidirler. Sonra, bunu haketmelerini beklemeli, onlara mühlet vermelidirler. Nihayetinde; erkekler, kadınlara, hakettikleri değeri vermelidirler.

Bunun karşılığı olarak da; kadınlar kendilerine verilen değeri haketmelidirler. Bu yolda çaba sarfetmeli, gayret göstermelidirler. Yoksa; kadınlar, hakettikleri değeri verilirler.

Toplumsal ilişkilerde de; insanlar birbirlerine çok değer vermelidirler. Sonra, bunu haketmelerini beklemeli, birbirlerine mühlet vermelidirler. Nihayetinde; insanlar, birbirlerine, hakettikleri değeri vermelidirler.

Ve yine aynı şekilde; insanlar da kendilerine verilen değeri haketmelidirler. Bu yolda çaba sarfetmeli, gayret göstermelidirler. Yoksa; insanlar, hakettikleri değeri verilirler.

(Böylece, küllü cem'in müennesün -her çoğul olan müennes hükmündedir- kaidesi gereğince, kadınlar için geçerli olan hüküm topluluklar için de doğru ve geçerli olmuş oluyor!)

Peygamberin (sav) Hüküm Koyma Yetkisi

Bir hocanın şu iddiasına nasıl cevap verilebilir: "Peygamberimizin Kur'ân'da açıkça belirtilmeyen bir konuda haram koyma yetkisi yoktur, sadece belli bir süre yasak koymuştur. Mesela altın ve gümüş haram değildir, haram olsaydı kadınlara da haram olması lazımdı. Nebî'nin koyduğu erkeklere altın ve ipek yasağı da asla Kur'ân'ın koyduğu cinsten bir haram kılma değildir. Öyle olsaydı Süheyb-i Rûmî altın yüzük takar, kendisine itiraz edenlere parmağında altın yüzük gördüğü dört sahabiye sayar mıydı (Ebû Dâvud). Yine ipek yasağı da öyle değil. Zira Abdurrahman b. Avf haşerata karşı alerjik olan vücudunu bahane kılarak Rasûlullah'tan ipek giyme izni istiyor, o da veriyor. Hatta Hâlid gerekçesiz giyiyor. Kur'ânî haramlarda Rasûlullah'ın buna benzer durumlarda asla taviz vermediğini iyi biliyoruz."

Bismillâhirrahmânirrahîm.

"Peygamberimizin (sav) Kur'ân'da açıkça belirtilmeyen bir konuda haram koyma yetkisi yoktur" diyen bir kimse, bu ifadesiyle Kur'ân'ı öncelediğini anlatmaya çalışmaktadır. Şu halde kendisine karşı yine Kur'ân'dan ayetlerle cevap vermemizin yeterli geleceğini düşünmekteyiz. 16

Haşir Suresi 7. ayette "Peygamber size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının. Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı çetindir." buyrulmaktadır. Bu hususta başka pek çok ayetlerden de misaller getirmek mümkün olmakla birlikte, bir hususun bir ayette zikredilmesi mü'minler için kâfi gelmelidir. Zira nihayetinde, bu ayetin de, öteki diğer bütün ayetlerin de sahibi Allah'tır. Allah'ın bir emrinin bir ayette zikredilmesi ile bin ayette zikredilmesinin hükmü aynıdır. Bu hususta genel kural budur.

Haşir Suresi 7. ayet açıkça, Allah'ın Peygamberi olan Hazreti Muhammed'e (sav) helal ve haram kılma yetkisini verdiğini ifade etmektedir. Zira yine Allah'ın ifadesiyle Necm Suresi 3. ve 4. ayette "O kendi heva ve hevesiyle konuşmuyor. Söyledikleri kendisine indirilen bir vahiydir." buyrulmaktadır. Kur'ân vahyi metlûv, Sünnet ise vahyi gayri metlûvdur.

Yukarıdaki sorudaki iddialara gelince;

"Peygamber belli bir süre yasak koymuştur" denmektedir. Peki o halde bile olsa, Peygamberin koyduğu yasağın müddetini belirleme yetkisi kime ait olacaktır? Yani bu iddiaya göre Peygamber yasak koyacak, birileri de o yasağı hükümsüz kılacaktır. Böyle bir din anlayışı

olabilir mi? Haşır Suresi 7. ayet bunun yanlışlığını açıkça beyan etmektedir.

“Haram olsaydı kadınlara da haram olması lazımdı” ifadesi ise çok anlamsızdır. Zira, İslâm’da bazı hususlarda erkek ve kadınlara farklı hükümler getirilmiştir. Mesela bebeği emzirmesi anneye farzdır, babaya böyle bir vazife farz kılınmamıştır. Bakara Suresi 233. ayette bu husus “Anneler bebeklerini emzirirler” şeklinde zikredilmektedir.

Altın yüzük hususunda ise bazı sahabilerin uygulamalarının örnek getirilmesi yetersiz kalmaktadır. Zira, Allah Resûlünce “gökteki yıldızlar” şeklinde vafedilen sahabe efendilerimizin bizzat Allah Resûlünün emir ve yasaklarına karşı durduklarını varsaymak muhaldir. Onların bu uygulamaları bu hususlarda getirilen hükümlerin öncesi dönemlere ait olmalıdır. Yani, bir husus emir veya nehiy edilmeden önceki dönemlerde doğal olarak o hususta serbestlik olmuş, insanlar da bu serbestlik içinde hareket etmişlerdir. Bu ve benzer husustaki rivayetlerin bu bağlamda değerlendirilmeleri gerekmektedir.

İpek giyme hususunda bir sahabenin Allah Resûlünden izin isteyerek bunu yapmış olması, yine Allah Resûlünün helal ve haram kılma yetkisi ile açıklanabilir. Ancak fıkıh usûlü açısından buradaki önemli husus, hükümlerin belli illetlere ve sebeplere bağlı olduğunun anlaşılmasıdır. Yine zaruret meselesine bağlı olarak hükümlerin kişiden kişiye değişebileceğinin anlaşılmasıdır.

“Kur’ânî haramlarda Resûlullah’ın buna benzer durumlarda asla taviz vermediğini iyi biliyoruz” ifadesi ise çok saygısızcadır. Zira bu kabule göre Allah Resûlü bazı kişilere karşı tavizkârca yaklaşmış olmalıdır. Hakka Suresi 44. ve 45. ayetlerde böyle bir hususun katiiyen gerçekleşemeyeceği beyan edilmiş olmaktadır. Allah Resûlü Rabbinin kendisine tebliğ etmesini emrettiğini tebliğ eder, yine Allah’ın kendisine verdiği yetkiler dâhilinde hareket eder, bunun aksi mümkün değildir. İslâmî reformist bir mantık ile değil, içtihadî bir muhakeme ile anlamaya çalışmak gerekir.

Selâmın Çok Önemli Bir Başka Yönü

En'am 54 ayetini nasıl anlamak lazım? Mesela biri bu ayete göre şöyle bir şey diyebilir; selamı oturan vermeli, gelen almalı.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

“Selâmı aranızda yayınız” hadis-i şerifi mûcibince mü'minler birbirlerine selâm verirler. Selâmı ilk veren daha çok sevap kazanır. Kendisine selâm verilen kişi de selâma mukabele etmek zorundadır. Bu hususta genel kural budur. Hûd Suresi 69. ayet bunu açıkça anlatmaktadır.

En'am Suresi 54. ayette geçen “selâmün aleyküm” ifadesi, mü'minlerin birbirlerine rastlaştıklarında vermeleri gereken selâmlardan değildir. Bu ayetteki selâm, yine Zümer Suresi 73. ayetinde “Rablerine karşı gelmekten sakınanlar bölük bölük cennete götürülürler. Oraya varıp da kapıları açıldığında, bekçileri onlara “Selâm size, hoş geldiniz! Temelli olarak buraya girin” derler.” şeklinde bildirilen;

Bir hususta muhataba açıklama yapılacağı zaman, o açıklamaya muhatap olan kişiye karşı dua ve hüsnü niyaz niyeti ile başlamak demek olan selâm ifadesidir. Bu selâm ifadesi, arkasından gelecek olan açıklamayı destekleyici ve açıklamada bulunan kişinin muhatabı hakkında hüsnü niyet taşıdığını göstermesi açısından önem arz etmektedir. 18

Bu sual vesilesi ile, selâmın çok önem taşıyan bir başka veçhesi ortaya çıkmış olmaktadır. Kardeşimize teşekkür ederiz.

Gayrimüslimlerin Duaları Kabul Olur mu?

Hıristiyan birinin duası kabul olur mu? Dr. Soares diye bir adam var. 40 yıldır canlı yayında millete dua edip iyileşmelerine vesile oluyormuş. Hıristiyanlığı, İncil'i anlatıyor. İşin kötü tarafı buna inanan Müslümanlar da var. Buna karşı Müslümanları nasıl bilgilendirebiliriz?

Bismillâhirrahmânirrahîm.

"Hıristiyan birinin duası kabul olur mu" sorusu çok önemli bir Kelâm mevzusuna parmak basmış olmaktadır, şöyle ki;

Allah -ister Hıristiyan olsun, ister Musevi olsun, ister başka herhangi bir batıl inanca sahip olursa olsun, ister rabbini bilmek şuurunda, isterse bilmemek gafletinde bulunsun, velhasıl mahlûkattan kim ve ne halde olursa olsun- yarattığı bütün mahlûkatın rabbi olduğundan dolayı, samimi bir kalp ile kendisine yönelen kullarının dualarına icabet eder. Mü'min Suresi 60. ayette geçen "Bana dua edin, size icabet edeyim" ifadesinden bu mananın anlaşılması mümkündür.

Allah'ın, kendisine dua eden kullarının dualarına ne zaman ve ne şekilde icabet edeceği bizim bilemeyeceğimiz bir husustur. Kimi zaman anında icabet eder, kimi zaman geciktirir. Kimi zaman aynen dua edildiği gibi, kimi zaman da değiştirerek icabet eder. Zira kullar değil, hayırlı olanını Allah bilir. Bu hususta genel kural budur. 19

Mahlûkatını yaratan Allah, yarattığı mahlûkatının rızkını da tekeffül etmiştir. Yani Allah hiçbir canlıyı rızksız bırakmaz, bir şekilde rızkını gönderir. Kullarının en hayati ihtiyaçları olan rızıklarını veren Allah, kullarının diğer ihtiyaçlarını da elbette karşılayacaktır. Herhangi bir ihtiyaç anında kendisine yönelip dua edenlerin durumu da böyledir. Her şey Allah'ın kulu ve her şeyin Allah'a ihtiyacı vardır. Hiçbir şey Allah'tan müstağni değildir.

Ancak, yarattığı mahlûkat içinden şuur sahibi olup da sorumluluk taşıyanların, Rablerinin muradının ne yönde olduğunu bilme ve buna göre hareket etme mecburiyetleri vardır. Allah bunun için peygamberler ve kitaplar göndermiştir. Allah kullarına kâinatla barışık yaşamanın yolunu göstermiş ve buna hak din, sırât-ı müstakîm demiştir. Şuur sahibi olup da sorumluluk taşıyan varlıkların Allah'ın gösterdiği sırât-ı müstakîm yolunda, Allah'ın gönderdiği hak din olan İslâm yolunda yaşamaları gerekmektedir.

Hak din olan İslâm'ın gösterdiği şekilde yaşayanlar imtihanı kazanmış olarak bu dünyayı terk ederler.

Hak din olan İslâm'ın gösterdiği şekilde yaşamayanlar imtihanı kaybetmiş olarak bu dünyayı terk ederler.

Yine ayrıca bu dünyada başımıza gelen her türlü hadise de bizler için birer imtihan vesilesidir. Zira Allah'ın bilgisi ve izni olmaksızın gerçekleşecek olan hiçbir olay yoktur.

Dr. Soares isimli gayrimüslim şahsın insanlara dua ederek iyileşmelerine vesile olması meselesine gelince:

Bu şahsın dua ederken acaba kimden yardım dilediğini biliyor muyuz? Yani, yerin göğün yaratıcısı olan Allah'a mı dua ederek insanlara şifa dilemektedir, yoksa Allah'ın dışında kudret atfettiği başka herhangi bir şeye mi dua etmektedir? Bu husus önem arz etmektedir.

Eğer Allah'a dua ediyorsa ve samimi bir kalp ile ediyorsa, dualarının bir kısmı kabul olabilir. Onun duasıyla da bazı kimseler iyileşmiş olabilir. Sonuçta biz, bu şifaların yine Allah'tan geldiğini bilir ve böyle kabul ederiz. Dr. Soares'e herhangi bir kutsallık atfetmeyiz. Hatta öyle ki, bu hadisede Dr. Soares'in Müslüman veya gayrimüslim olup olmadığının bile önemi yoktur. Tek vasfı, samimi bir kalple dua edip etmemiş olmasıdır. Bazen samimi olmamış da olsa duası kabul olabilir, biz bunu bilemeyiz, zira bunlar onun için bir imtihandır. 20

Eğer Allah'ın dışında kudret atfettiği başka herhangi bir şeye dua ediyor da duası kabul olunuyorsa, yine onun duasını gerçekleştiren âlemlerin rabbi olan Allah'tır. Allah'tan başka bir kudret sahibi olmadığı için, duasını gerçekleştirebilecek başka bir merci de bulunmamaktadır. Hakikat budur. Biz bunun böyle olduğunun farkında ve şuurunda olmaliyiz. Buraya kadar olan açıklamalarımızın iyice anlaşılmiş olduğunu ümit ediyoruz.

Bu hususları böyle kabul ettikten sonra, mesele gelip şuraya dayanmaktadır:

Allah kendisi dışında başka varlıklara dua edip onlardan yardım dileyen, diğer bir tabirle şirk işleyen kullarına niye yardım etmektedir? Onların dualarını niye kabul etmektedir? Meselenin özeti budur.

Allah'ın herhangi bir hususta nasıl davranacağını belirlemek bize mi kalmıştır? Allah "yef'alu men yeşâ'dır" Dilediğini dilediği şekilde yapacaktır. Hayırlı ve doğru olan Allah'ın yaptığı ve yapacağıdır. Kur'ân'a ve İslâm'a inanan mü'minler olarak böyle düşünmek mecburiyetimiz vardır.

Bu ve benzer meseleler insanlar için, inananlar ve inanmayanlar için birer imtihandır. Nitekim benzer hususlar Kur'ân-ı Kerim'de çokça anlatılmaktadır. Tarih boyunca her çeşit müşriklerin Allah dışında türlü

türlü putlara ibadet edip taptıkları, onlardan yardım diledikleri, ama buna rağmen yine yeryüzünde yiyip içip yaşamaya devam ettiklerini Kur'ân'dan öğrenmekteyiz. Sonuçta hepsinin rızkını, ihtiyaçlarını veren Allah'tır.

Demek ki, Sünnetullah böyledir. Allah, yarattıklarını terk edecek değildir. Allah Rabb'liğini iyi bilir. Kullara düşen ise, kulluklarını yerine getirmeleridir.

“Sübhâneke lâ ilme lenâ illâ mâ allemtenâ, inneke entel Ğafûr-ur Rahîm.”

Her Asırda Bir Müceddid Gelecektir Hadisi Hakkında

Her asırdaki Müceddidlerin dine nasıl bir yeniliği, katkısı olmuştur ve hangi özellikleri ön plana çıkmıştır?"

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allah'ın her yüzyılda İslâm ümmetine bir müceddid göndereceği hadisi şerifi meşhurdur. Bu hadisi şerifteki "dinehum-dinlerini" ifadesi, toplumun din olarak kabul edip gittiği, tuttuğu yol manasındadır.

Bir diğer ifadesiyle, toplumlar kendi kavrayışları çerçevesinde bir din anlayışı geliştirirler ve bu kabul üzerinde giderler. Bu din anlayışları ise genellikle sahih İslâm düşüncesinden bir oranda sapma gösterirler. Bu saptaların bertaraf edilmesi ve toplumların sahih İslâm düşüncesine yeniden kavuşturulmaları için Allah müceddidler göndermektedir.

Allah'ın dini eksiksiz ve sağlamdır, muhkem ve mükemmeldir. Eksiklik insanların dini doğru manasıyla kavrayamamalarındadır. İşte müceddidlerin yaptığı da, toplumun dini asli-hakiki manasıyla kavramalarını sağlayacak argümanlar geliştirmeleridir. İnsanların doğru-
mantıklı düşünmelerini mümkün kılacak, dine karşı bakış açılarını ve bakışlarındaki körlüğü, şaşılığı kaldıracak, Kur'ân ve Sünneti doğru anlamalarını sağlayacaklardır.

22

Yani müceddid, dini değil, insanların dini anlayışlarını değiştirmiş olmaktadır. İnsanların kafalarında inkılâplar yapmaktadır. Toplumların zihniyet değişikliğine uğramalarını sağlamaktadır. İnsanları fitratlarına, fabrika ayarlarına geri döndürmeye çalışmaktadır. Zira fitrat tabidir, fitratta yanlış olmaz.

Allah'ın nihâî ilâhî iradesi ve son hak din olan İslâm insanlığa gönderilmeden önce, çeşitli devirlerde çeşitli toplumlara peygamberler ve kitaplar gönderiliyordu. Toplumlar bu şekilde uyarılıyor, doğru yolu bulmaları sağlanıyordu. Son hak din olan İslâm son Peygamberle gönderildikten sonra, artık toplumlara başka peygamber gönderilmeyecek, ancak Peygamber vârisi olan İslâm âlimleri vasıtasıyla toplumlar irşat edilecektir. "Ümmetimin âlimleri Benî İsrâil'in peygamberleri gibidir" meşhur hadisi bunu ifade etmiş olmaktadır.

Allah Resûlü'nün Nübüvvet Nûru'ndan istifade eden sahabe efendilerimizin gökteki yıldızlar misalince farklı farklı oldukları ama hangisine ittiba edilmiş olsa insanın kurtulacağı hadisle sabittir.

Buradan yine Allah Resûlü'nün Velâyet Nûru'ndan istifade eden İslâm âlimlerimizin de -benzer şekilde- sahabe efendilerimiz misalince farklı farklı oldukları ama hangisinin irşat ettiği yoldan gidilmiş olsa

insanın hak yolda bulunmuş sayılacağını doğru olarak çıkarmaktayız. Nitekim mezhepler ve meşrepler Kur'ân ve Sünnet'e uydukları ölçüde haktır. "Ümmetimin ihtilâfı rahmettir" hadisi şerifi bunu ifade etmektedir.

Toplumların büyük buhranlar, çalkantılar, sıkıntılar geçirdikleri ve büyük çaplı insanlara ihtiyaç duydukları zamanlarda Sünnetullah gereği büyük çaplı İslâm âlimlerini Allah yetiştirmektedir. Bunlar toplumun ihtiyaç duydukları konularda faaliyet gösterir. Bu ihtiyaçlar kimi zaman siyasi faaliyetler, toplumda yönetim sahibi olan kimselerin irşat edilmesi şeklinde, kimi zaman imânî faaliyetler, toplumun imânının berraklaştırılması şeklinde, kimi zaman ahlâkî-tasavvufî faaliyetler, toplumun çöken ahlâkının düzeltilmesi şeklinde, kimi zaman fikhî faaliyetler, toplumda İslâm'ın emir ve yasaklarının doğru anlaşılması şeklinde, kimi zaman da ise bizzat toplumun yönetimini ele almak şeklinde giderilebilmektedir.

Gerçekte her asırda her toplumda birden fazla İslâm âlimi bulunmakla birlikte, hadisi şerifte işaret edilenler toplumda büyük dönüşümler gerçekleştirecek olanlardır. Nitekim İslâm tarihine baktığımızda böyle büyük hizmetler gerçekleştirmiş olan büyük İslâm âlimlerini görebilmekteyiz.

23

Bu konuda mukaddime mahiyetinde bu izahatlar yeterli gelecektir. Her asrın müceddidi olarak kabul edilen büyük İslâm âlimlerinin ve çağlarında gerçekleştirdikleri büyük hizmetlerin internet vesilesiyle öğrenilmesi küçük bir çaba ile mümkün ve kolay olacaktır.

Lâik Bir Ülkede İslâmî Yaşamak Ve Yaşatmak

Laik olan bir ülkede; seçimle başa gelmiş muhafazakâr bir hükümetin içkiyi yasaklaması, açık seçik giyinmelere para cezası vermesi gibi bazı İslâmî kuralları uygulaması toplumda bir huzursuzluğa, kin ve nefrete sebep olacaksa bu İslâmî kuralları hayata geçirmesi caiz olur mu? İslâmî hükümleri uygulamada nasıl bir yöntem izlenmelidir. Allah razı olsun.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Öncelikle şu mevzuda anlaşmamız gerekmektedir. Gerek içki tüketiminin, gerekse de açık seçik giyinmenin bazı müeyyidelere bağlanması insanlık kurallarındandır. Zira hayvanlar kendi tabii giysileri olan kürkleriyle yaratılmışlarken, insanlar ise giyinmeye muhtaç bir halde yaratılmışlardır. Tarih boyunca en ilkel kabul edilen insan topluluklarında bile insanlar bir şekilde bir şeyleri giysi olarak kullanmışlardır. Hatta denilebilir ki; insan, giyindiği ölçüde insandır. Zira insanlar giyinir, hayvanlar giyinmez. Bugün bile belgeselerde izlediğimiz bazı çıplak-yarı çıplak kabilelerde yaşayan insanların şehirlerde yaşayan insanlardan daha az gelişmiş ve geride olduğu herkes tarafından kabul edilegelen bir hakikattir. Eğer çıplak olmak daha modern ve daha medeni olmanın ölçüsü olsaydı, o zaman bu kabilelerin daha medeni olduğunu söylemek mümkün olabilirdi. Ama hiç kimse bunu iddia edebilecek durumda değildir. Demek ki, giyinmek ve giyinik olmak bizzat insanlık ve medeniyetin en bariz göstergesi olmaktadır.

24

İçki tüketimi ise, insana zarar veren şeylerdendir. İnsanı insan olmaktan çıkararak, aklını başından alan, insanı rezil-rüsvey duruma düşüren şeytan işi bir pisliktir. İçki ile sarhoş olan kimseler ne yaptıklarını bilmemekte, sarhoşluk içinde kavgalar etmekte, cinayetler işlemekte, direksiyon başına geçerek kazalar yapıp ölümlere sebep vermektedirler. Nasıl ki yine insanın aklını başından alan esrar ve eroin tüketimi yasak ise, içki de aynı şekilde yasak olmalıdır. Hollanda gibi bazı ülkelerde bunların hepsinin serbest olması bu hakikati değiştirmez. Her devirde her konuda yoldan çıkmış kavimler mutlaka var olmuştur. Sahih akıl ve makul bilim ölçülerine göre hareket edilmesi esastır. Bu iki ölçüye göre hususlar değerlendirilmeli ve ona göre kurallar konulmalıdır. Bu hususta doğru olan budur.

Bu izahatlardan sonra, şimdi gelelim İslâmî hükümlerin uygulanması mevzusuna:

Öncelikle, İslâm hem dindir, hem de düzendir. Bir din olan İslâm'ın emir ve hükümleri mü'min olanlar için bağlayıcı ve geçerlidir. Mesela, namaz kılmak, oruç tutmak her mü'mine farz iken, mü'min olmayanlar bunlarla sorumlu değildir. Bir düzen olan İslâm'ın emir ve

hükümleri ise herkes için bağlayıcı ve geçerlidir. Mesela, içki içmek, esrar-eroin kullanmak, zina yapmak, hırsızlık yapmak gibi toplumsal düzene tekabül eden meselelerde İslâm'ın koyduğu emir ve yasaklar İslâm toplumunda yaşayan herkesi bağlamaktadır. Mesela Kur'ân'da hadd cezaları vardır, işte bunlar İslâm'ın toplumsal kurallarındandır. Yine bu kurallara kıyasla bazı toplumsal kurallar İslâm devleti tarafından konulabilir, uyulmaması halinde bazı cezalar öngörülebilir. Zira toplumsal düzenin tesisi ve korunması için kurallar şarttır.

Yusuf Suresi 76. ayette geçen "fi dînîl meliki-hükümdarın dini" ifadesi, hükümdarın düzeni anlamındadır. Hükümdarın düzeni, hükümdarın toplumsal kanun ve nizam düzenidir. Bu ayetteki bu ifadeden din kavramının aynı zamanda düzen anlamına da gelmekte olduğunu anlamaktayız. İşte İslâm da hem din, hem de düzen olmaktadır. Yukarıda bahsettiğimiz mesele budur.

Eğer bir ülkede her manasıyla her alanda İslâm'ın emir ve yasakları uygulanabiliyorsa o ülke tam manasıyla bir İslâm Devleti'dir. Bu devlete karşı gelmek bağdır, cezası çok ağırdır. Böyle bir İslâm Devleti'nin hâkimiyeti altında yaşayan herkesin devletin kurallarına uyma vazifesi ve mecburiyeti vardır. İslâm düzenine uyarak yaşayan herkesin canı, malı, dini ve ırzı devletin koruması altındadır. Böyle bir düzenin korunması mü'minler üzerine farzdır. Bunlar temel prensiplerdendir. İslâm Devleti'nin kurulduğu coğrafyanın ve halkların şahıslarına münhasır olabilecek bazı farklı özellikler ve bunlara bağlı farklı uygulamalar konumuz dışındadır.

Laik olan bir ülkedeki uygulamalarda ise; içkinin yasaklanmasının İslâmî endişelerden dolayı değil, bizzat ilmi veriler ve insanî kaygılarla gerçekleştirildiğinin kabul edilmesi gerekir. Zira buradaki yasaklama, insanın kendi evinde ve kendi halinde içki içmesine değil, içki içilmesi suretiyle toplumsal huzur düzeninin bozulmasına yönelik olmaktadır. Zaten İslâm Düzeni'nde de böyledir. İnsanın kendi evinde ve kendi halinde ne yaptığı kimseyi ilgilendirmemektedir, zira tecessüs yasaktır. Yasak olan içkili bir halde topluma karışmaktır. Akı başında olmayan kimselerin topluma karışarak toplum düzenini bozmalarına yönelik alınan tedbirlerdendir. Nitekim tarih boyunca dünyada içkiyi yasaklamış veya tüketimini kurallara bağlamış pek çok hukuk düzenleri bulunmaktadır. Meselenin bu yönüyle düşünülmesi gerekmektedir.

Giymenin bazı kurallara ve asgari ölçülere bağlanması meselesinde ise; giyinmek insani bir eylemdir demiştik. Dünyanın hiçbir ülkesinde insanlar sokakta çıplak olarak dolaşmamaktadırlar. Her toplumun kendisine has bile olsa bir giyinme kıstası vardır. Bu kıstaslara uymayanlar hakkında birtakım yaptırımlar ve cezalar devletler tarafından koyulabilmekte ve bu husus yadırganmamaktadır.

Nihayetinde her toplum birbirinden farklıdır. Meseleyi bu yönüyle değerlendirdiğimizde, bir toplumda giyinik sayılmanın asgari ölçülere bağlanması ve bunlara uyulmaması halinde bazı yaptırımlar ve cezalar uygulanmasının akıl, mantık ve ilim ölçülerine uymakta olduğunu anlarız. Yine bunun da insani endişelerle olduğu gerçeğinin altını çizmek isteriz.

Eğer bir ülkede bazı kuralların uygulanması toplumda huzursuzluğa, kin ve nefrete sebep olacaksa, zaten o toplum bunun için hazır değildir demektir. Öncelikle toplumun bu işlere hazırlanması gerekmektedir. Bunun yolu belki eğitim, öğretimdir. Ama bazen toplumun hazır olup olmamasına bakılmaksızın bazı kuralların uygulanması tedbirleri de gerekmektedir. Zira toplumlar bu şekilde şekillendirilebilmektedir. Buradaki temel husus, konulacak kuralların toplumun genelinin kabullerine aykırı olmaması gereğidir. Zaten bir toplumun hukuku da, o toplumun genelinin çoğunlukla kabul ede geldiği kabuller manzumesidir. Hukuk düzeninin topluma çok ters düşmemesi gerekmektedir. Aksi takdirde kamu vicdanı tatmin olmaz, bugünkü gibi kan ağlar, yaralar bağlar. Hukuk, toplum vicdanının aynası olmak zorundadır.

İslâmî hükümleri uygulamada tedrici bir yöntem izlenmelidir. Zira günümüzde hiçbir toplum tam manasıyla İslâmî değildir. Toplumların sahih İslâm'a aykırı pek çok yönleri-kabulleri bulunmaktadır. Eğer meselemiz üzüm yemek yani toplumları sahih İslâm yolunda dönüştürmek ise, işe eğitimden başlamalıyız. Toplum eğitim ve öğretim yoluyla sahih İslâm anlayışına getirilmeye çalışılmalı, bunun yanı sıra toplumsal hukuk düzeni açısından, kanunlarla emir ve yasaklar konulurken de yine tedrici davranılmalıdır. Özellikle de getirilen kuralların akıl, mantık ve ilim ölçülerine göre konulduğunun insanlara izahının yapılması gerekmektedir. İslâm'da sahih akıl, doğru mantık ve makul bilim ölçüsüne uymayan hiçbir kural bulunmamaktadır. Zira hepsinin yaratıcısı Allah'tır. "Rahmân'ın yarattığında hiçbir düzensizlik bulamazsın" (Mülk, 3)

Evlilikte Siyasi Fikirler

Selâmün aleyküm. Bunu sormak ne derece doğru olur bilmiyorum ama evlenmek istediğim biri var ve benim siyasi görüşümün tam zıddı olmasa da bazı yerlerde çok az da olsa fikir ayrılığı oluyor. Dindar, namazlarını kılıyor Allah'a hamdolsun ama sadece bu kafamı karıştırıyor, acaba ileride bu zit görüş sorunlara neden olur mu, evliliği sarsacak bir durum olmaz inşallah... Allah razı olsun.

Aleyküm selâm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Malum olduğu üzere, ülkemizde değişik siyasi kanaatler bulunmakta ve bunların bazıları birbirine yakın dururken bazıları birbirlerine çok ters düşmektedir. Yine bazıları birbirine yakın olduğu halde ülkemiz siyasi atmosferi itibariyle siyasi gerginlik malzemesi yapılabilmektedir. Bunda şüphesiz bu siyasi düşüncenin başını çekenlerin büyük veballeri vardır. Eğer kişi kendisi bağımsız bir karaktere sahip olaraktan bir düşünceye sahip ise, o halde kendisi ve düşüncesi üzerinden toplumda gerginlik oluşturulmasına imkan bırakmamalı, kendisini buna alet edenlere ve kendisi üzerinden siyasi rant elde etmek isteyenlere prim ve yüz vermemelidir. Bize göre bu en önemli meseledir. Zira her insan kendi şahsından bizzat kendisi sorumludur. Kimse kimsenin günahını üstlenmeyecektir.

27

Sorudaki ifadelerden anlaşıldığına göre; en mühim olan meselede fikir ve amel birliği içinde bulunmaktasınızdır. Zira kendisi dindardır, namazlarını kılmaktadır. O zaman dini hususlarda takındığınız tavırlarınız ortaktır. Diğer bir önemli mesele olan siyasi hususlarda ise, tam zıddı olmasa da bazı yerlerde fikir ayrılığınız bulunmaktadır. İşte buradaki en temel kıstas siyasi görüşlerin birbirinin zıddı olup olmadığıdır. Eğer böyle değilse, burada da büyük sorun oluşturacak tehlike görmemekteyiz. Zira teferruat sayılabilecek olan bazı meselelerde birbirinizi tölare etmeniz gayet mümkün olacaktır. Önemli olan temel meselelerde anlaşabilmektir.

Ama şu hususa yukarıdaki gibi tekrar dikkat çekmek isteriz ki; kendisi bağımsız bir karaktere sahip olarak bir düşünceye sahip olmalı, kendisi ve düşüncesi üzerinden toplumda gerginlik oluşturulmasına imkan bırakmamalı, kendisini buna alet edenlere ve kendisi üzerinden siyasi rant elde etmek isteyenlere prim ve yüz vermemelidir. Bu en önemli meseledir. Böyle olursa aranızdaki en kutsal bağ olan evlilik birliğine halel gelmez. Zira siyasi birliklilik evlilikten çok sonra gelir. İnsanın ailesi insanın sahip olabileceği en kıymetli şeydir. Hayatımızdaki aidiyetlerimizi doğru sıraya koymak gerekir. Bu cevabımızı ilgili kişiyle gerektiğinde paylaşınız. Selâmlar.

Ailede Olağandışı Sorunlar

Ben evli bir insanım ve eşimin ailesiyle altlı üstlü oturuyoruz. Bir takım sorunlarımız var.

1-Eşimle cinsel birliktelik sonrasında gece geç saatlerde duş alıyoruz ve duş sesi aşağıya yani ailesinin oturduğu evde duyuluyor, bu durumdan çok rahatsızım ve bir çözüm getiremedik. İlişkiye girdiğimizi bu banyo sesi yüzünden biliyorlar, gizlilik denen bir şey kalmıyor. Ne yapmamız gerekiyor?

2-Eşimin annesi yemekleri beraber yemek ve yatmadan yatmaya evimize gitmemizi istiyor, böyle yapmazsak kavga çıkartıyor, küsüyor. Ama ben kendi evimde eşimle baş başa yemek yemeyi, kendi evimde eşimle vakit geçirmeyi istiyorum. Aksi takdirde yatmadan yatmaya sadece eşimle iki çift laf edebiliyoruz, aile denen bir şey kalmıyor. Ayrıca uykumuz geldiğinde ancak evimize geçebiliyoruz ve cinsel hayatımızın tadını çıkaramıyoruz, tabiri caizse. Bu durumda da eşimle aramıza soğukluk giriyor, kendimi sadece onun ailesinin kölesi ve eşimin de sadece yatak arkadaşı gibi hissediyorum. Bu durumda ne yapmamız gerekiyor? Annesinin sözüne itaat edip yatmadan yatmaya mı eşimi görmeliyim, yoksa annesini dinlemeyip kendi aile hayatımızı mı düzene sokmalıyız?

3-Annesi beni eşime durduk yerde ve ufacak şeylerde şikayet ediyor. Her yaptığım kötüye yorumlanıyor ve her kusurum gözler önüne seriliyor. Maalesef kusurları örtücü bir aile büyüklerine sahip değiliz. Bu durumda eşim ne yapmalı? Annesine ölçülü bir şekilde beni savunma hakkı var mı? Yoksa onca şikayeti dinleyip, benim haklarımı yok mu saymalı?

Anne baba haklarını çok önemsiyoruz. Bu sebeple Allah'ın rızasını kazanabilmek adına ağızımızdan tek kelime kötü söz çıkmadı, kendimizi bile savunamadık korkudan. İslâmi olarak önerilerinizi sabırsızlıkla bekliyoruz. Detaylı bir açıklama yaparsanız ben ve eşim çok memnun kalacağız. Şimdiden Allah razı olsun.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Öncelikle şu hususu belirtmek isteriz ki; kardeşlerimizin bizimle paylaştıkları sorunları bizzat kendi sorunumuz gibi görüyoruz ve buna göre çözümler geliştirmeye çalışıyoruz. Yani, çözümler üretirken bizzat kendimizin uygulayacağımız çözümleri kardeşlerimize tavsiyede bulunuyoruz. Zira, Fırat'ın kıyısında bir kurdun kapacağı bir kuzunun sorumluluğunun üstlenilmesi gerektiği bilinci içinde hareket ederek çuvaldızı önce kendimize batırmak gerektiği düşüncesini büyüklerimiz öğretmişlerdir.

Sorunlarınıza öngördüğümüz çözümlere gelince:

1-Şehirlerde apartman hayatında kolaylıklar olduğu kadar birtakım sıkıntılar da bulunmaktadır. Komşu dairelerden gelecek olan sesler, gürültüler de bunlardandır. İstisnasız hemen her binada komşu dairelere az ya da çok ses ve gürültü gitmektedir ve bu hususta yapılabilecek bir şey bulunmamaktadır. Düşük seslerde konuşularak bu önlenebilir ama her banyonun üstündeki banyodan mutlaka su sesleri gelir, bunun istisnasını hayatımızda göremeyiz. Eğer sizin binanızın izolasyon sisteminden kaynaklanan eksikliklerle banyonuzun sesi aşağıya gidiyorsa, birtakım izolasyon önlemleri ile bu azaltılabilir ama yok edilemez. Yukarıdaki banyodan su sesleri gelmesi çok doğaldır. Acaba bunu siz mi bir sorun olarak dert edinmekte, kafanıza takmaktasınız, yoksa gerçekten bir sorun mudur, bunun tahlili önemlidir. Zira, hangi apartmanda oturacak olsanız alt komşunuza su sesleri gidecektir. Eğer sizin alt komşularınız bu su seslerine kulak kabartıp sizi tecessüs ediyorlarsa bu onların ayıbıdır. İnsanların mahrem olan aile hayatlarına saygı duymuyorlar demektir. Bu hususta gerekiyorsa izolasyon önlemlerini artırmak öncelikli çözümdür. Sonrasında ise bunu kafanızdan sorun olarak çıkarmanızdır. Zira her giden su sesi banyo sesi demek değildir. Bir de, mademki aşağıya su sesleri gidiyor ve bunlara kulak kabartıldığını düşünüyorsunuz, o halde bu su seslerini her gece duymalarını sağlayınız. Her gece banyo yaparak veya suyu boşa akıtıp banyo yaptığının zannedilmesini sağlayarak bunu bir ay müddetle devam ettirin. Eğer birileri bunu dinlemekte ise bile, her gece duyacağı için artık dinlemekten usanıp vazgeçecektir. Bu sizin rahatlamanızı sağlayacak olan nihai çözümdür.

29

2-Kayınvalidenizin yemekleri her akşam beraber yemek istemesi sizi çok sevdiğinden olabilir. Ama böyle bile olsa aile kuran insanların birbirleriyle yalnız kalmaya ihtiyaçları vardır. Acaba ailenizi kurduğunuz ilk günden beri bu böyle devam ede gelmiş de, insanlar böyle mi alışmışlardır? Eğer aynı evde birlikte yaşamakta olsaydınız bunun mecburiyeti kaçınılmaz olacaktı. Fakat farklı dairelerde yaşamaktasınız. O halde aile düzeniniz kendinize ait olmalıdır. Bize göre, bize aksetmiş olan en büyük sorununuz budur. Bu hususta bir hareket tarzı belirlemek ve ona göre hareket etmek mecburiyeti vardır. Mesele sadece yemekleri birlikte yemekten ibaret olsa en çok bir saat içinde yemeğinizi yer, kalkıp kendi evinize geçebilirsiniz. Ama her akşam uykunuz gelecek kadar zorunlu beraber olmak sizin aile hayatınızı tahrip edecektir ki, siz de zaten bunu belirtmişsiniz. Öncelikle bir ay kadar yemekleri birlikte yedikten sonra teşekkür edip ellerini öperek fazla beklemeden evinize geçiniz. Akşamın çoğunu birbirinize ayırınız. Kayınvalideniz buna alıştıktan sonra birlikte yemeyi gün aşırı gerçekleştiriniz. Buna da alıştıktan sonra haftada bir veya ikiye indiriniz. Aynı apartmanda yaşadıkten sonra bu onların hakkıdır artık. Siz de buna rıza gösteriniz.

3- Kayınvalidenizin sizi eşinize şikâyet etmesi, yaptıklarınızı kötüye yorumlaması, kusurlarınızı gözler önüne sermesi doğru bir hareket tarzı değildir. Bunun sizi rahatsız ve mağdur ettiği açıktır. Ülkemizde bu sorun çokça yaşanmaktadır. Özellikle erkekler eşi ile annesinin arasında kalmakta, bunun ağırlığı altında ezilmektedir. Böyle durumlarda iki tarafta da kabahat olabilmektedir. Her bir tarafın kendisinin nefis kontrolünü yapması gerekir. Eğer sizin kayınvalidenizin karakteri bu tarzda ise buna sabretmekten başka bir yol gözükmemektedir. Duymazdan gelmek gerekir. Eğer eşiniz sizden memnun ise ve annesinin şikâyet ettiği hususlarda sizde bir kabahat bulmuyorsa, onun da annesinin karakterini bu şekilde kabul etmesi, annesine peki anneciğim demesi ama size bir şey aksettirmemesi gerekir. Yani burada sizin yapacağınız sabretmek ve duymazdan gelmek, eşinizin yapacağı da annesini dinleyerek gönlünü almak ama size karşı tavrını değiştirmemektir. Eğer eşiniz annesinin bunca şikâyetlerine rağmen size karşı tavrını değiştirmeme başarısını gösterebiliyorsa, sizin de beni savunmayarak haklarımı yok sayıyor düşüncesinden sıyrılmanız gerekir. Zira lafların fazla önemi yoktur, önemli olan icraattır. Laflara sabredeceğiz, Cennet'i kazanmak kolay değildir.

Buradaki önerilerimizi uzunca bir müddet uygulamaya çalışalım. Allah'ın izniyle bu sorunların çoğunlukla hallolduğunu göreceğiz. Ama eğer hiçbir şey hallolmazsa, o zaman oturduğumuz mekânı değiştirmekten başka çare kalmamış olacaktır. İnşallah bu çözüme muhtaç olmayız diyelim. Allah muhabbetinizi daim kılsın. Selâm ve dua ile...

Kafasında Bir Çok Şüpheler Dolaşan Adam

Çok derin düşünen ve her şeyi anlamaya çalışan bir insanım. Yaklaşık iki senedir üzerimde kara bir bulut var, sanki bir an bile nefes aldirmiyor. Eskiden en ufak şey beni mutlu edebilirdi. Şimdi değil mutlu olmak nefes alamıyorum, içimden bir ses hiçbir şeyi hakemediğimi, her şeyi yanlış yaptığımı söylüyor. İslâmiyet konusunda çok gitgellerim oldu. Kafamda bir sürü soru. Allah mutlaka var olmak zorunda, evren tek başına oluşamayacak kadar mükemmel, tesadüf olamayacak kadar kusursuz. Biz insanlar da öyle. Dualar ediyorum arapça olarak, abdest alıyorum hemen her gün, işlerime besmele ile başlamaya çalışıyorum. Ama Allah affetsin hiçbirini sanki içimden gelmiyor, sadece yapıyorum. Ettiğim duaları Allah kabul ediyor çok şükür ama Kur'ân'da yazıldığı gibi arapça ettiğim için mi, yoksa içimden inanarak Allah'a ettiğim için mi, bilmiyorum. Şöyle bir çelişkiye düştüm ben. İslâmiyet doğruluk ve mantık dini kabul ediyorum. Alkol içmekten vazgeçmek yani kendimi ondan mahrum etmek istemiyorum ama asla içip birine tek bir kötü söz söylediğim olmamıştır. Bir de ben karşı cinse biraz fazla ilgi duyuyorum -yani Allah affetsin- kendimi böyle şeylerden mahrum etmek istemiyorum. Kur'ân-ı Kerîm'de neden bu kadar öğüt ve yasak var, kabullenemiyorum. Ya hep ya hiççi olduğumdan dolayı bir damla alkol içtiğimde kendimi Allah'a ihanet etmiş gibi hissediyorum ve buna katlanamıyorum. Geçen hafta canıma tak etti, dedim ki kendime; ben Allah'a inanıyorum ama bir dine inanmak için kendimi zorlamayacağım, o günden beri içimde bir sıkıntı var, üç gündür evden çıkmıyorum. Dün dualar ettim, Allah'tan af diledim, içim rahatladı. Bunu dediğim için vicdanım hiç rahat değil ama ne kadar inanmak istediğimi anlatamam İslâmiyet'e ama hala tam anlamıyla inanamıyorum. Namaz kıldım hiçbir şey hissedemedim, iyi olduktan sonra, Allah'a inandıktan sonra namaz kılmayınca neden tam anlamıyla müslüman olamadığımı anlamadım. Umarım burada mantık ağırlıklı bir cevap bulabilirim.

31

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Öncelikle şu hususu belirtmemiz gerekmektedir. Eğer bize aktarmış olduğunuz duygularınızın bu şekilde olduğundan eminseniz -ki böyle olmadığını ümit ediyoruz- imanda tam olarak karar kılamamış durumdasınız. İman üzerinde kararlı olmak gerekmektedir. Zira iman parçalanamaz bir bütündür. Azı ya da çoğu olmaz. Öncelikle imanınızı kuvvetlendirmek ve tahkim etmek mecburiyetiniz vardır. İnternette islâmî bir çok sitelerde buna dair binlerce soru ve cevap vardır, yüzlerce izahat vardır. İlgili olanlarını araştırıp okumanızı hararetle tavsiye ediyoruz. Yine büyük oranda vesveseye sahip olduğunuzu görmekteyiz. Bunun da çaresi yine imanın kuvvetlendirilmesidir. Risâle-i Nûr derslerine devam etmenizi ve Kur'ân okumanızı tavsiye ederiz.

Ayrıca, geçen hafta canıma tak etti ve şöyle yaptım dediğiniz mesele var ya; geçen hafta siz İslâmiyet'i bırakıp deist olmaya karar verdiğinizin farkında değilsiniz. Ülkemizde yetişmiş olan, ilmi ve zekâsı belki kendisine fazla geldiğinden (!) dolayı kendisi de deistliği tercih etmiş olan bir şahsiyet var. Kur'ân'ın (hâşâ) insanı deizme sevk ettiğini söyleyecek durumlara düşmüştür. Eğer böyle olacak idiyse, o zaman Kur'ân niye vardır? Eğer insan Kur'ân'a inanıyorsa, Kur'ân'ın bahsettiği ve emrettiği her şeye de koşulsuz inanması gerekmez midir? Eğer insan deizme inanıyorsa ama Kur'ân'dan da bahsediyorsa, o zaman burada büyük ve maksatlı bir proje vardır: İnananları imanından şüpheyi düşürme projesi.

Sahip olduğu ilmi ve zekâsı şeytanı bile kurtaramamıştır. Âdem'e secde et denildiğinde akli sıra fikir yürüterek Allah'ın emrine karşı gelmiştir. Deizm Allah'a şirk koşmaktır. Allah'ım, sen ne kadar gerek görerek bu dinleri ve peygamberleri göndermiş olsan da, ben bunlara gerek görmüyorum, gereksiz buluyorum demektir. Yani (hâşâ) yaratıcıya işini öğretmeye çalışarak kendini ilâh yerine koymaktır. Allah nefsimizin kötülüklerinden korusun, ona kul eylemesin. İmanınızı kuvvetlendirmeye çalışmanız gerekmektedir.

Gençlerin Sorunlarının Çözümü Evliliktedir

Ben 17 yaşında bir erkeğim. Ben 2-3 yıldır 5 vakit namazımı kılmaya çalışıyorum fakat birçok da kaza oluyor. Benim sorum biraz uzun çünkü sorumun detayları önemli. Ben son zamanlarda namazı çok sık bırakıyorum, eskiye göre kazalarım arttı. Mesela namaza başlıyorum, bu sefer namazımı sürekli kılacağım diyorum, gözüm sokakta harama kayıyor açık bir kıza bakıyorum, içimden harama bakmak daha zevkliymiş diyor namazı bırakıyorum. Ya da internette bir kızla tanışıp konuşuyorum, bu daha zevkliymiş deyip namazı bırakıyorum. Karakterim sağlam değil, iradem düşük bunun farkındayım. Yani ilk sorum şu ki, namazı nasıl sürekli kılacağım?

İkinci sorum ise -üstte belirttiğim gibi- sokakta gözüm harama kayıyor veya bir kızla konuşuyorum, namaz kılariken gözümü haramdan sakındırırken bıraktığım zaman bakıyorum veya bazen bunun gibi birçok haram şeylerden zevk alıyorum ve bu da benim içimden bir şey bunlar daha zevkli diyor. Yani bu şeylerin zevkenden nasıl kurtulacağım? Bunlar bana zevkli geldikçe ben namazı bırakıyorum.

Son sorum ise şöyle, ben mastürbasyon yapıyorum ve bunu yaparken de açık filmler izliyorum. Her seferinde, yapmayacağım, bunları izlemeyeceğim derken içimden bir ses şöyle korku veriyor bana. Ben lise dörde geçtim, sabahçıyım, yani eğer gece rüyalanırsam, mastürbasyon yapmazsam, sabah hemen gusül alamam, cünüp de gezemem okulda, öylece böyle bir korku var içimde, ne yapmam gerek? Sorularım bu kadar, Allah'a emanet olun.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Senin şikâyetçi olduğun bu hususlar günümüzde hemen her gencin başında olan sorunlardandır. İmanlı her genç bu çeşit problemler yaşamaktadır. Gayet açık ve net bir biçimde ifade etmemiz gerekirse, senin bir an önce evlenerek yuva kurman gerekmektedir. İşin aslı ve özeti budur.

Allah insanları yaratmış ve onlara bazı duygular vermiştir. İnsanın bu duygulardan tamamen sıyrılması mümkün olmadığı gibi, doğru da değildir. Mesela, hiç acı hissetmemiş olsaydık o zaman yaralandığımızı anlayamazdık, kan kaybından ölürdük. Şeker hastası olanlar buna benzemektedir. Kaşına kaşına bir yerlerini kanatırlar, acı da fazla hissetmediklerinden dolayı kanayan yerlerden mikrop kaparak hasta olurlar. Allah'ın insanlara verdiği şehvet duyguları vardır, ama Allah bu duyguların meşru yollardan giderilmesi için de nikâh müessesesini bizlere bahşetmiştir. Şehvet duyguları ancak nikâh yoluyla doğru olarak giderilebilir. İnsanın bu duyguları bastırabilmesi imkânı da vardır, ancak bu nereye kadardır? Nihayetinde bu çeşit duygular

insanlığın kıyamete kadar var olmasını sağlayacaklardır. Zira bunun hikmeti budur. Yoksa insanın hayvanlardan bir farkı kalmayacaktır. Hayvanlarda nikâh müessesesi yoktur.

İslâm'da buluş çağına girerek artık sorumlu tutulan her birey nikâhlanarak aile kurabilmektedir. Günümüz dünyasında evlilik yaşının çok ilerilere taşınmış olması, günümüz dünyasının Kur'ân'dan ve İslâm'dan sapmasıyla açıklanabilir. Zira, "daha evlilik kuracak yaşta değilsin, daha sen çok gençsin" türünden bahaneler üretilerek gençlerin evliliğine engel olanlar yine aynı şekilde "senin sevgilin yok mu, kendine bir sevgili edinmelisin, olmadı başka bir tane daha ..." diyerek şeytanın sözcülüğünü yapmaktadırlar. Allah insana zinayı ve gayri meşru yolları haram kılmışken, bunlar ise evliliği yasaklamakta, zinaya ve fuhuşa gençleri sevk etmektedirler. Zinanın yaygınlaştığı bir toplumdan hayır gelmemekte, ileride kurulacak olan yuvalar da uzun ömürlü olmamaktadır. Zira alışmak kudurmaktan beterdir. Zinaya alışmış olan insanlar hayatlarının hiçbir döneminde bundan geri duramamaktadırlar. Toplumun bu beladan kurtulmasının yolu, zinaya düşmeyi küfre düşmek kadar kerih-kötü görececek olan bir inancın insanlara yerleştirilmesindedir. Nasıl ki Hz. Yusuf (as) zinaya düşmektense hapse düşmeyi tercih etmiştir. Mademki zinanın en büyük kötülüklerden olduğunu öğreten Kur'ân bize inmiştir. Kur'ân'ın bu öğretmesiyle, zinaya düşmektense ölmeyi tercih edecek kadar güçlü bir imanın yerleştirilmesinden başka çözüm gözükmemektedir.

34

Senin sorularına gelince:

1- Hayatta her şey bir imtihandır. Gözünün harama kaymasıyla namazı bırakıyor olman nefsinin bir imtihanıdır, bu imtihanı zaman zaman kaybetmekte olduğun anlaşılıyor. Haftada birkaç gün oruç tutmaya çalışırsan bu senin nefsinin karşı daha güçlü olmanı sağlayacaktır. Ayrıca, gözün zaman zaman dışarıya kaysa bile, bunun namazını aksatman ve bırakmana sebep vermemesini sağlamak zorundasın. Bunların birbirinden ayrı şeyler olduğu gerçeğini aklından çıkarmazsan, o zaman namazını düzenli kılabilir, namazdan alacağın güçle de gözlerini haramlardan sakınabilirsin. Bunu iyi anlamaya çalışman gerekiyor. Namaz insanı kötülüklerden alıkoyacaktır. Namazda sebatlı olmalısın. Çözüm burada yatıyor. Bunu sakın unutma.

2- Bizzat senin "namaz kılariken gözümü haramdan sakındırırken bıraktığım zaman bakıyorum" ifaden bizim yukarıda söylediğimizi doğrulamaktadır. İşte bu yüzden önceliği namazı düzenli kılmaya mutlaka vermek zorundasın. Çözüm buradadır. Eğer bunun için imanını kuvvetlendirme ihtiyacı içindeysen, İslâmî sitelerde imanla alakalı pek çok soru-cevaplar, pek çok izahatlar vardır, onlardan istifade edebilirsin. Yine yukarıda ve aşağıda bahsettiğimiz şekilde, eğer evlenmeye karar verecek olursan, o zaman tabii olarak kendine uygun bir eş arayışı

içinde olacaksın. Bu arayış içinde iken de -yine tabii olarak- sağına ve soluna, önüne çıkan veya sana gösterilen insanlara yine ama evlenmek maksadıyla bakacaksın. İnsanın evlenmek maksadıyla eş araması meşrudur. Bu maksatla hareket edecek olduğunda, İslâmî kurallar çerçevesinde ve asla temas olmaksızın konuşman, görüşmen, tanışman meşru olacaktır. Kendine uygun insanla karşılaştığında ise evliliğini gerçekleştireceksin.

3- Son sorunda dile getirdiğin meselede ise, bir an önce evlenmen gerektiği gerçeği aşikâr şekilde ortada bulunmaktadır. İnsanların cinsel istekleri vardır ve bunların nikâh yoluyla giderilmesi esas olandır. İnsan bu arzuları belli bir zaman bastırabilse bile sürekli böyle gitmemektedir. Evlenme ihtiyacı vardır. İslâm'da ise evlenmek için akıl bâliğ ve aklı başında olmak dışında herhangi bir şart yoktur. Toplumların cahiliye düşüncesiyle koyacakları şartlar Peygamberin (sav) iki ayağının altındadır. Toplumların fuhşiyattan kurtulması için aileler kurulmasının kolaylaştırılması mecburiyeti vardır. Her kim ki günaha düşme korkusu ve ihtimali vardır, bu durumda evlenmek kendisine farzdır. Çözüm nikâhtadır. Bu konuda ancak şu denilebilir:

"NUR SURESİ 33. AYETE GÖRE, EVLENMEYE İMKAN BULAMAYAN KİMSELER KESİNLİKLE AMA KESİNLİKLE İFFET VE NAMUSLARINI MUHAFAZA EDECEKLER, BU HUSUSTAKİ HARAMA (ZİNAYA) DUSMEYECEKLER. OLECEKLER AMA BUNA DUSMEYECEKLER. YUSUFUN (AS) DEDİĞİNİN BİR KAC GOMLEK USTUNU DEMEK DURUMUNDAYIZ CUNKU BİZE KUR'ÂN İNMİSTİR. OLURUZ DE BU BUYUK GUNAHA DUSMEYİZ BİZ!"

35

CİNSEL ARZUSU ÇOK FAZLA OLAN AMA EVLENME İMKANI BULAMAYAN KİMSELER TATMİNLERİNİ BASKA KİMSELERDE ARAMAK YERINE KENDİ KENDİLERİNİ TATMİN EDERLER. BU ŞEKİLDE DE ZİNAYA HİÇ DUSMEMİŞ OLURLAR. İLLA DA ZİNA YAPMASI DİYE BİR SECENEK OLAMAZ VE BU MUMKUN DE DEGİLDİR. AMA BİR KERE YAPACAK OLURLARSA, O ZAMAN DA BU İSTEN KURTULMALARI MUMKUN DEGİLDİR CUNKU GUNAHAİN TADİNİ ARTIK ALMIŞLARDIR.

BİR KİMSENİN GUNAHA BULASTIRILMASI YOLUNDA DEGİL EMEK SARFETMEK, İRADE DAHI BEYAN EDEN, DUSUNCEDE BİLE BUNA KATILAN KİSİ YAPILACAK BUTUN GUNAHLARA ORTAK OLUR, HİSSESİNE DUSEN PAYINI ALIR, DUNYA VE AHİRETTE PERİSAN, ZİR-U ZEBER OLUR. SEYTANLAR DA ONDAN PEK MEMNUN OLUR! (İNSAN VE CİN SEYTANLARI)"

MESAJLAR'dan

Yine son sorunda izlediğini söylediğin meseleye gelince. Bu çeşit şeyleri izlemek insanın beynine zarar vermekte olduğu ilmen ortaya çıkmış bulunmaktadır. Batı dünyasında yapılan ilmi araştırmalara göre,

bunları izleyen insanların beyinleri küçölmektedir, beynin işlevleri ve fonksiyonları azalmaktadır. Ayrıca hafıza kaybına sebebiyet vermektedir. Yani insana oldukça zarar ve hasar vermektedir. Bunun sebebi ilmen tam olarak açıklanamamakta, ancak yapılan araştırmalarla böyle olduğu ortaya çıkmış bulunmaktadır. Demek ki, günah işlemek veya günah şeyleri izlemek insanın kalbini öldürdüğu gibi, bizzat sıhhatine de büyük zararlar vermektedir. Şu halde böyle hem günah hem de zararlı alışkanlıklardan vazgeçip bırakmak gerekmektedir. Zira mesele ve sonuçları mühimdir.

İçine gelen bu korku ise bir vehimden ibarettir. Sen ne kadar önlemler alacak olsan da yine benzer durumlar olabilecektir. Bunun çaresi sabah namazlarına vaktinde kalkabilmektedir. Eğer sabah namazına tam vaktinde yani güneş doğmadan en az yarım saat evvel kalkacak olursan, başına böyle bir durum gelecek olduğunda –ki bu çok nadir olacaktır- gusül abdesti alabilmek için yeterli zaman bulabileceksindir. Böylece sorun çözülmüş olacaktır. İnşallah derdine derman olabilmışizdir. Selâm ve dua ile...

Karşılıksız Aşk Adama Çok Şeyler Öğretir

Benim sevdiğim bir kız var, ben onu çok seviyorum, onunla evlenmek istiyorum ama o beni sevmiyor, sevmediği gibi çirkin olduğum için beni hor görüp aşağılıyor. Boş olduğum her an Allah'a dua ediyorum, Allah'ım bu kızı bana nasip et, onu bana başışla, onunla evleneyim diye ağlayarak içten dua ediyorum, namazlarda dua ediyorum, cumada hoca hutbe okurken dua ediyorum, Allah'ıma yalvarıyorum, rükûa giderken, secdede yani boş olan her anda dua ediyorum. Ben hayatım boyunca sadece bir kızı sevdim, onunla hayaller kurdum yani kısaca düşlediğim her ne varsa bu kızla yaptım, onunla evlenmeyi her şeyden çok istiyorum. Her şeyden önce Allah'ım onu bana başışla, onunla evleneyim dedim, onunla beraber saf tutup namaz kılayım, ailecek hacca gidelim, hayırlısıyla sağlıklıyla çocuklarımız olsun diye sürekli dua ediyorum. Göz çukurlarım kurudu ağlamaktan, sizden ricam bana bir kurtuluş, fizanda olsa bana bir çıkış kapısı gösterin. Hocam lütfen, çok kötü durumdayım, fâniye gönül verdim. Hayatım boyunca sadece bir kızı sevdim, onunla evlenmek istedim, çok çaresizim. Karşılıksız bir aşk. Daha evlenme teklifi etmedim. Ettiğimde kabul etmezse ben başka birine nasıl bakarım, ona nasıl söylerim, hem ona hem de bana yazık olmaz mı? İnsanoğluyuz, hepimizin büyük küçük hataları vardır. Ben Allah'ıma bağrım yırtılırcasına dua ediyorum, her şeyden çok o kızla evlenmek istiyorum. Acaba ben ne günah işlemiş olabilirim ki Allah'ım benim dualarımı kabul etmiyor. Ben ne günah işledim diye düşünüyorum, bazen saçmıyorum. Ben o kız için dinim dışında her şeyi değiştirim, istemediği bir şeye zorlamam, elimden geldiği gücümün, yettiği kadar ona yardım ederim, hayatımı değiştirim. Daha başka ne yapabilirim? Hocam yardım edin. Hocam ben başka kadına bakmadım, bakmam da. Ben onunla evlenmek için her şeyi yaparım. Yardım edin hocam, kendinizi benim yerime koyarak düşünün hocam. Allah rızası için yardım edin, yardımlarınızı, yorumlarınızı bekliyorum.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Değerli kardeşim, senin bu çektiğin gibi karşılıksız aşk acısını çeken pek çok kimseler vardır. Onlar sonuçta şunu öğrendiklerini söylüyorlar:

Bu çektiğimiz aşk acısı bizi yetiştirdi, olgunlaştırdı, pişirdi. Allah'tan başka hiç kimseyi öyle sınırsız bir sevgi ile sevmemek gerektiğini bize öğretti. Zira, sınırsız sevgiye layık olan Allah'tan başka hiç kimse yoktur, olamaz. Eğer insan bir kimseyi böyle çok sevecek olursa, Allah o kimseye bunun doğru olmadığını bir şekilde öğretir. Bu bazen o kimseye hiç kavuşamamak suretiyle olur, bazen de kavuşturur ama onda aradığını bulamamış olur, hayal kırıklığına uğrar. Bazen de

kavuşsa bile uzun ömürlü olmaz. Sonuçta insan bütün bunları ancak yaşayarak öğrenebilir. Yani, ne denilse boştur, kâfi gelmez laflar...

Bir de şöyle düşünmek lazımdır. Allah kulu için hayırlı olanı diler, hele bu kulu sevdiği bir kimse ise. Bir ayette der ki; "Sizin istediğiniz bazı şeyler sizin için hayırlı olmayabilir, istemediğiniz bazı şeyler de hayırlı olabilir." Yani bizim için neyin hayırlı olduğunu sadece Allah bilir. İnsan kafasına çok takarak bazı şeylerde çok istediği halde olmadığı halde yine de ısrarcı davranırsa, bazen bu gerçekleşir ama sonucu çok daha hayırsız olabilir. Sonuçta insan çok daha fazla zarar görebilir. Kullara düşen; hayırlı olduğunu gördüğü, zannettiği, umduğu, hesap ettiği şeylerde normal ölçüler çerçevesinde gayret göstermek ama sonucu Allah'a (ve oluruna) bırakmaktır. Zira neyin bizim hakkımızda şer mi yoksa hayır mı olduğunu bizim bilme imkânımız yoktur. Bu herkesçe malumdur.

Bunları size yazarken, her insan gibi -doğal olarak- bizim de yine hayattaki benzer konularda pek çok tecrübemiz olmuştur. Bu yüzden bu şekilde size aktarmaktayız. Siz tabii çok genç ve hayat tecrübesi fazla olmayan bir insan olduğunuzdan dolayı, büyüklerinizin yaşadıklarını henüz yaşamamış olabilirsiniz. Ama sorun değil, işte bu ve benzer şekillerde yaşayarak bunları öğreneceksiniz. Kafanıza fazla takmayın, bu psikolojiden kurtulmaya veya en aza zararlı aşmaya çalışın bu aşamaları inşallah!

Son sözümüz de şöyle olsun: Siz o kimseye karşı (anlattıklarınıza göre) çok güzel duygular beslemektesiniz. Ancak onun böyle bir derdi yoktur, bunu bilmeniz lazımdır. Siz ne dersiniz deyin, ne yaparsanız yapın, isterseniz onun için saraylar inşa edin, isterseniz onu yedi kat göklere çıkarın, bunların onun nezdinde hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur. Zira o size karşı kendisini kapatmış, kilitlemiştir. Bunu anlamanız gerekmektedir. Bu böyle devam edecek olursa siz daha çok yıpranacaksınız. Bu yüzden, bu çabanızdan vazgeçmeli, beni sevmeyeni ben de sevmem, zaten buna layık değildir demelisiniz. Sizin kıymetinizi bilecek başka bir hayırlı insan karşınıza çıkarması için Allah'a dua edeceksiniz. Doğrusu budur. Zira, o kişi size layık olmadığı için Allah onun kalbini size kapatmıştır, hakikat budur. Ya büyüğünüzü dinleyerek bunu erkenden anlamaya çalışın, ya da daha çok zarar gördükten sonra nasıl olsa anlayacaksınız. Ama her halükarda zaman her şeyin ilacı olacağından, zaman içinde bunları da atlayacaksınız, bunlar hep geçmişte kalacak, bunu biliniz. Wesselâm...

Psikolojik Baskıyla İstemededen Örtünmek

Nişanlının psikolojik baskısıyla başörtüsünü takmaya başladım ama o günden bugüne aramızda tartışmadığımız hafta yok, daralıyorum, bunalıyorum, bu şekilde çok mutsuzum, ne yapmam gerek, mutsuzumm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Bir hadisi şerifte “Âlimler Peygamberlerin vârisleridir” buyrulmuştur. Peygamberler ise Allah’ın kullarına olan tebliğini ne eksik ne de fazla, tam olarak iletirler. Peygamberler hilâfı hakikat sözde bulunmazlar, gerçeği insanlardan gizlemezler. Allah neyin iletmesini istediyse onu kullarına iletirler. Peygamberlerin vârisleri sayılan İslâm âlimlerinin üzerine düşen de böyledir.

Özetle, lafı eğip bükmeden söylemek gerekirse, nişanlının sizden örtünmenizi beklemesi doğrudur ve hakkıdır. Zira örtünmek Allah’ın kesin bir emridir. Nişanlının psikolojik baskısıyla örtündüm demişsiniz, yani nişanlınız size şiddet uygulamış değildir. Zira bu konularda şiddet uygulanması doğru bir yol değildir. Aslında insanın kendi içten gelen duygularıyla bunu yapması gerekir, zorlamayla yaptırılması çok da doğru değildir. Ama insanı seven insanlar varsa -ki bunlar kendi aile büyükleri veya başka birileri olabilir- onların şiddet olmaksızın birtakım psikolojik yaptırımlar uygulayarak bir genç kızı örtünmeye sevk etmeleri çok da yanlış değildir. Zira, bu genç kendi haline bırakılacak olursa nefsinin, hevâ ve hevesinin, gençlik heyecanlarının sevkiyle çok hatalı ve yanlış durumlara düşebileceği herkesin malumudur ve çokça da gerçekleşmektedir. Mademki onlar bizi sevmektedir, o halde bizi düşebileceğimiz yanlışlardan korumaları ve bizi doğrulara sevk etmeleri onların görevleridir. Öyle değil mi?

Sürekli tartışıyoruz demişsiniz. Burada tartışmanın sebebinin ne olduğu hususunda açıklama yapmamışsınız. Eğer anladığımız doğruysa, size örtünmek çok ağır gelmiş, nefsiniz bundan hoşlanmamış, bundan dolayı da sizi böyle Allah’ın emrini yerine getirmeye sevk eden nişanlınıza karşı nefsiniz ve şeytan sizi kıskırtmaktadır. Söylediğinizden anlaşılabilir budur. Burada siz nişanlının şöyle kötü, böyle katı kalpli, şiddete meyilli ve sizi kıran, rencide eden bir kimse olduğundan bahsetmiyorsunuz. Demek ki kendisi makul, mantıklı ve dindar birisidir. Eğer onun karakteri böyle ise, yani nişanlınız sevmeye layık ve değer bir insan ise, o halde siz nefsinize ve şeytanın vesveselerine kanarak ne diye sıkıntı ve kavga çıkartıyorsunuz, bunu lütfen kendinize sorunuz. Acaba temel sebep örtünmenin size ağır gelmiş olması mıdır? Zira sorunuzu defalarca okuduk ve ancak bu sonuca vardık.

Objektif olarak durumunuzu değerlendiriniz. Eğer mutsuzluğunuzun kaynağı nişanlınızın kötü bir insan olması ise -ki böyle olmadığını biz anladık- o halde bu ilişkinizi gözden geçiriniz. Eğer mutsuzluğunuzun kaynağı Allah'ın emrini yerine getirmenizin nefsinize ağır gelmesi ise, o halde kendi nefsinize dönün ve deyin ki:

Benim mutluluğuma asla engel olamayacaksın. Ben Allah'ın emrini yerine getiriyorum. Eşim olacak kişiden Allah razı olsun, beni doğru ve güzel olana sevk ediyor. Ben Allah'a ve onun yoluna uyanlara teslim oldum, Elhamdülillah!

Zaruretler Mahzurları Mübah Kılar

Hocam ben sanayi işçisiyim. Gusüle girdim çıktım, namazlarımı kıldım, iki gün sonra saçımda silikon veya köpük kalıntısı vardı. Gusül geçerli mi, bir de namazlar sıkıntı olur mu?

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Siz sanayide ve ağır şartlarda çalışan bir kimsesiniz. Böyle durumda bulunan insanların -doğal olarak- diğer rahat şartlar altında çalışan insanlara göre bir takım sıkıntılı durumları ve zaruri şartları olacaktır. Bunun olağanüstü durumlar olduğunu bilerek ve yine elden geldiğince imkânlar çerçevesinde hassas davranarak elinizden gelen gayreti göstermek ve alışkanlık haline getirmemek şartıyla sizin için bazı zaruriyetler söz konusu olabilir. Fıkıhta zaruretler mahzurlu durumları mübah kılar kuralı vardır. Bu kural çerçevesinde sanayideki işinizi gerçekleştirirken sizler için bazı kolaylıklar bulunmaktadır. Kaçınılamayacak olunan durumlar bunlardandır. Aktardığınız sorunuzda da bunun bir örneğini görmekteyiz. Gusülünüz geçerlidir, geçerli gusülle kılınan namazlarınızda da bir sıkıntı bulunmamaktadır. Böyle hassasiyet içinde devam ediniz. Allah kabul etsin!

Flört mü, Evlilik mi? Flört Mutsuz, Evlilik Mutlu Eder

Dinimizde flört yasaklanmıştır ve ben de bunu düşünerek hep yalnızdım. Sadece dua ediyordum, Allah'ım doğru zamanda doğru kişiyle buluştur diye. Hep hayırlı bir eş istedim. Ben üniversite son sınıf öğrencisiyim, yaşım 23. Geçen sene çok zor zamanlar geçirdim. Zor zamanlarımda yanımda olan, iki yıl normal olarak konuştuğumuz bir bayan ile karşılıklı olarak birbirimizi sevdiğimizi, uyumlu olduğumuzu anladık ve artık belli etmeye başladık. Ve sonunda günümüz tabiri ile çıkmaya başladık. Flörtün yanlış olduğunu biliyordum ama acaba Allah mı yolladı bana diyordum. Ama flört ederek günah işlemiş oluyordum. Çok sevdik ikimiz de, hala da seviyoruz. Şu an evlenmemiz imkânsız denilebilir. En az iki-üç sene var gibi gözüküyor. Şimdi istesek de ailesi razı olmaz zaten. Şimdi ben flört günah diye çok sevdiğim halde ayrılısam kızı yarı yolda bırakmış olup yine günah işlemiş olmaz mıyım?

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Hem İslâm'da hem de fitratta evlilik vardır ve evlilik en güzel bir müessesedir. Evlilik amacına matuf olmak üzere insanlar birbirlerini tanıyabilirler, islâmî kurallara bağlı kalarak yani temas olmaksızın birbirleriyle görüşebilirler. Evlenme niyetini karşılıklı taşıyan kimselerin bu niyetle ilkeli görüşmelerinde bir mahzur yoktur. Lâkin, mahzurlu olan kısmı şudur ki, insanlar belki bu niyetle görüşmeye başlamış bile olsalar, zaman içinde islâmî kuralların aşılması, çiğnenmesi söz konusu olabilmektedir. Bundan daha da önemlisi, evlilik niyetiyle bile olsa bu görüşmelerin çok uzaması ve zamana yayılması karşılıklı duyguların aşınmasına sebebiyet vermektedir. Büyüklerimiz ne demişler, nikâhta keramet vardır. Bunun böyle denilmesinin sebebi, iki insan arasında nikâh bağı bulunmadıkça karşılıklı duyguların ve ilişkilerin balçığa yazılmış yazılar gibi geçici olacağındandır. Nitekim bunun örneklerini hayata ve insanlara baktığımızda çokça görmektediriz.

Zira, bütün insan ve cin şeytanları ve bunların topyekûn hademeleri hep birlikte toplumun değer yargılarını, sahip olduğu ahlâk ölçülerini değiştirmek, erozyona uğratmak ve samimi sevgi gibi fitrattan gelen ulvî duyguları ne idüğü belirsiz, geçici, fânî ve yok hükmünde olan sanal aşklara çevirmek yolunda şeytanca planlarla hareket ederek toplumu, insanları ve özellikle de gençleri kandırıp yanıltmakta, hayatlarını çer-çöp haline getirmekte ve onları rezil-rüsvay etmektedir. Öncelikle bu mevzunun iyi anlaşılması gerekmektedir.

Sizin örneğinizde ise; mademki karşılıklı olarak birbirinizi sevdiğinizi, uyumlu olduğunuzu anladınız, bu duygularda yanılmadığınız ve isabetli olduğunuz kanaatinde iseniz, bizim size tavsiyemiz, ikinizin gidip belediyeye müracaatla bir an önce resmi nikâh işlemlerinizi başlatmanızdır. Zira, ikiniz de hem islâmî hem de hukuki açıdan

mükellef ve resit olan kimselersiniz. Hayatınızın aşkını bulmuşken onunla evlenmek için herhangi bir kimseden izin almanız gerekmez. Zaten izin vermesi beklenen kimseler de böyle doğru olan şeylere izin vermez. Şu an evlenmenizin imkânsız olduğunu söylüyorsunuz ama gelin bunu birlikte bir değerlendirelim.

Gerek siz, gerekse de eşiniz olacak kimse zaten hayatta yaşamıyor musunuz? Yiyip içmiyor musunuz? Bir yerlerde barınmıyor musunuz? Sokakta ve aç mı yaşıyorsunuz? Bunların hepsi zaten mevcut olduğuna göre, birbirini gerçekten seven ve birbirine uyumlu olan insanların nikâh bağıyla birlikte yaşamalarına engel olacak olan nedir? Bir yuva kurulduğunda onun en büyük yardımcısı Allah'tır. Zira nikâh Allah'ın emri ve müsaadesi ile meşru birliktelik yaşamaktır. "İçinizden bekârları evlendirin. Eğer fakir iseler Allah onları fazlı kereminden zenginleştirir." Ayetinin bize ne demek istediğini tüm şartlanmışlıklardan uzak bir akl-ı selim ile anlamaya çalışırsak sorun çözülecektir.

Şimdi istesek de ailesi razı olmaz zaten demişsiniz. Ailenin razı olmama gerekçelerini tahmin edebiliyoruz. Nedir; şimdi erken, iş-güç uygun değil, okul-tahsil durumu var, durumumuz düğüne müsait değil, kızımız daha genç, vs vs. Kızlarının bir an önce nikâhlanmasına karşı çıkan bu anne babalar, kızlarının yıllar boyunca farklı insanlarla gezip tozmalarına, flört etmelerine, aşk yaşamalarına hiçbir şey dememektedirler. Zira büyükçe bir kesimin değer yargıları islâm'a uymadığı gibi taban tabana ters düşmektedir. Akılsız ebeveynlerin böyle tutarsız ve yanlış tavırları yüzünden çocukları, özellikle de kızları hayat boyu mağdur olmakta, mutsuz ve umutsuzca yaşamaktadır. Zamanında kızlarına her açıdan uygun olan ama belki bazı şartları uymayan insanları ebeveynler reddederler, zamanı geçtikten sonra da uygunsuz evliliklere müsaade eder veya engel dahi olamazlar. Doğru olan islâmî ölçüleri reddedersek, hayatımıza yanlış olan gayrı islâmî ölçüler damga vuracaktır. Zira hayat durmamakta, olanca hızıyla devam etmektedir. Hayata ayak uyduramayanlar, hayat boyunca mahkûm ve mağdur olurlar.

Yıllar boyunca uzayan ama nikâh gibi sağlam kazıkla bir sonuca bağlanmayan ilişkilerden hayır gelmez. Duygular ve insanlar yıpranır, araya şeytanlar ve aveneleri girer, iş bozulur, herkes mutsuz olur, bu mutsuzluk hayat boyu sürer. İki gönül bir olunca samanlık seyran olur demişler. Bir an önce resmi nikâh işlemlerinizi başlatınız. Yardımcınız Allah'tır. Allah sizin önünüzü açacaktır. Bizi de davet edecek olursanız, seve seve nikâh şahitliğinizi yapmaya ve sizi herkese karşı savunmaya hazırız. Selam ve duâ ile...

Müslüman Ülkede Yaşamak

Müslüman bir kardeşim bana çoğunluğu müslüman olmayan bir ülkede yaşamak istediğini söyleyince, ben öyle bir ülkede yaşamak istemediğimi, orada ahlakın olmayacağını söyledim. Dinle ahlakın bağlı olduğunu, bu nedenle de günahların açıkça işlendiği bir yerde yaşamamanın doğru olmadığını düşünüyorum. Siz ne dersiniz? Bu kardeşimiz ne yapmalı, nasıl hareket etmeli?

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Müslüman olduğu halde çoğunluğu müslüman olmayan bir ülkede yaşamak istediğini söyleyen bir kimsenin psikolojisini tahmin edebiliyoruz. Muhtemelen karşılaştığı kötü hadiselerden ve başına gelen olumsuz tecrübelerden etkilendiğinden dolayı bunları söylüyordur. Belki birlikte iş yaptığı, belki ticarete ortak olduğu veya buna benzer sebeplerle birtakım kimselerden canı canmış ve mağduriyete uğramış olabilir. Tabii kendisi gayrimüslimlerden oluşan bir toplulukta yaşama tecrübesine sahip olmadığından dolayı bu şekilde düşünüyordur.

İnsan önce müslüman olarak yaratıldığına, müslüman bir toplumda yaşatıldığına, sonra da Müslüman Türkiye’de yaşadığına binlerce hamdü senâda bulunmalı, bunun için Allah’a her gün şükür etmelidir. İnsan nankör olmamalıdır. Yoksa Allah verdiği bu nimetleri arar. Gayrimüslimlerden oluşan bir toplulukta yaşamak müslümanlardan oluşan bir toplulukta yaşamaktan daha iyi değildir, olamaz. İnsan en önce ezan sesine hasret kalmaktadır, yurtdışına gittiğimizde bizzat bunu tecrübe etmişizdir. Özetle, sizinle aynı kanaatteyiz. İnsan kendi toplumunda yaşamalı ve orada hizmet ve mücadelesini sürdürmelidir. Dinine ve toplumuna hizmet etmelidir. En doğru olanı budur. 44

İslâm'dan Uzaklaşan Adamla Yaşamak

Selâmün aleyküm. Ben 17 yaşında nişanlandım, nişanlim namaz kılıyordu o zamanlar, ben kılmıyordum. 19 yaşındayken evlendik, eşim benden 9 yaş büyük, 20 yıllık evliyim ben. Allah'ım kabul ederse 22 yaşından beri namaz kılıyorum, eşimse içki içiyor, ben ve çocuklarımla ilgilenmiyor. Ben onun zor günlerinde hep yanında oldum, 11 yıl ailesiyle birlikte oturdum, yokluk çektim, ilgisizlik çektim ve çekiyorum. Yoruldum, ne yapacağımı bilmiyorum, ne olur bana yardım edin. İki tane pırıl pırıl çocuklarım var, yol gösterin.

Aleyküm selâm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Öncelikle, yuvanızı sürdürmek için gösterdiğiniz gayreti takdir ederiz. İnşallah hayatınızda her şeyin en doğru şekilde gitmesini dileriz.

Bize aktardıklarınıza göre, eşiniz eskiden dindar ve makbul bir insanken nasıl olur da sonrasında namaz kılmayan ve içki dahi içen bir insan durumuna düştü, doğrusu bunu anlamak gerçekten de çok güç. Acaba eşinizi bu durumlara düşmeye neler sevk etmiştir, bunları bilseydik belki daha faydalı olabilme imkânımız olabilirdi. Dilerseniz bunun sebeplerini bizimle paylaşınız. Ona göre bir bakalım, neler yapılabilir deriz. 45

Bunun dışında ise, yuvanızı sürdürmek için gösterdiğiniz gayreti takdir eder ve yine bunu sürdürmenizi dileriz. Eğer eşiniz dine, dini değerlere ve dince kutsal sayılan mukaddesata filan sövme durumunda değilse sabrınızı sürdürmeniz gerektiğini düşünüyoruz. Allah'a da sürekli dua ediniz, eşinizin ıslah olması için. Ama eğer zikrettiğimiz kötü durumlar varsa (Allah muhafaza) bunları yapacak olan kişi dinden çıkmış olacağından zaten aranızdaki islâmî nikâh bağı da kalmayacaktır. Bundan dolayı da onunla bir daha yakınlaşmamak ve derhal ayrılma mecburiyeti hâsıl olacaktır.

Herhalukarda, bize daha fazla izahatta bulunmanız gerektiğini düşünüyoruz. Allah'a emanet olunuz.

Babam Beni Haklı veya Haksız Nedenlerle Sevmiyor

Babam beni haklı ya da haksız nedenlerle sevmiyor. Sevmediği kesin. Ben gurbette üniversite okumaktayım. Bana kendi başımın çaresine bakmamı söylüyor. Devletin verdiği kredi var, yani borç para, Onu kullanmamı söylüyor. Kendisinin durumu gayet iyi. Dolgun maaşlı bir işte çalışıyor. Altında deri koltuklu araba falan. Birikmiş parası da var. Şimdi bu adam bana üniversite okumama rağmen para vermiyor. Hiç bir akrabam da onu bundan caydıramadı. Ben de gizlice onun kredi kartı bilgilerini aldım. Onunla Kredi Yurtlar Kurumunun yurdunun yani devletin yurdunun aylık 130 lira taksitini ödüyorum. Annem bunu biliyor lakin çok canı sıkılıyor, benim de sıkılıyor. Bana sürekli o bilgileri yok et deyip duruyor. Her günüm zehir oluyor. Bu babamın parası bana helal mi? Babamın kredi kartı bilgisi olmadan okuyabilirim ama devletin verdiği kredi borcuna girmiş olacağım baya bir. Bu denkleme göre bir çözüm yolu bulmanızı istiyorum.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Babanızla aranızdaki sorun önemlidir, bunun halli yolunda çalışmanız gerekir. Babalar normalde evlatlarını severler ama sizinki sevmiyorsa eğer, ya babanız çok kötü bir insan olmalıdır ya da kabahat sizdedir. Babanız eğer sizi haklı nedenlerle sevmemekte ise, bunun sebeplerini kendinizde aramanız ve nefsinizin ıslahına çalışmanız gerekir. Eğer haksız nedenlerle sevmemekte ise, o zaman bunu oturup babanızla konuşmanız gerekir. Kök nedenleri konuşup, araştırıp, anlaşarak bulmanız ve düzeltmeniz gerekir. Hem size bir misal verelim. Sizce, sizin bu yaptığınızı babasına karşı yapan bir evladı yüz babadan kaçtı sevecektir, bunu hiç düşündünüz mü? Allah için hakikati konuşmak lazımdır.

46

Babanızın haberi, izni ve rızası olmaksızın onun kredi kartını kullanmanız asla doğru değildir. Hem bunun başka pek çok sakıncaları da vardır. Böyle bir davranış caiz ve helal değildir. Anneniz doğru söylemektedir. Bunun yerine anne, baba ve siz beraberce oturup konuşarak meseleyi halletme yolu aramanız gerekir. Hem babanızın dediği çözüm de fena bir çözüm değildir. Mademki devlet borç veriyor, o halde onu kullanmanız ve zamanı gelince ödemeniz gerekir. Eğer ödemekte sıkıntı yaşayacak olursanız o zaman babanız zaten size yardım edecektir.

Hem devletten faizsiz ya da düşük faizli kredi almaktan çekiniyorsunuz hem de babanızın rızası olmaksızın onu insafsız bankalara karşı borç ve yükümlülük altına sokuyorsunuz. Üstelik bu kredi kartı borcu en belalı bir şeydir. Bu çok tutarsız bir davranıştır, yanlış bir tercihtir. Lütfen annenizi dinleyiniz, anneler genelde yanlış söylemezler. Selamlar.

Herkes Bana Tanıdık Geliyor, Korkuyorum

Ankara'dan Adana'ya yeni taşındık. Ailemle beraber geldiğim bu yerde yeni bir de okula başladım. Ama tanıştığım her üç insandan biri bana çok daha önceden tanıyormuşum hissini veriyor, sadece tip olarak değil karakter olarak da. Geçen gün bunu babama anlattım. O da aynı durumu yaşadığını hatta kargo elemanına Ankara'da bir akrabası olup olmadığını sorduğunu söyledi. Bu durum ikimizi de rahatsız eden ve korkutan bir durum. Üstelik yaklaşık iki aydır insanlar benim söyleyip söylememek arasında kaldığım şeyleri benim yerime söylüyorlar. Küçüklüğümde beri var aslında ama son dönemde kendini daha çok gösterdi. İlk başta hissedilecek gibi değildi ama son bir haftadır tanışalı bir gün dahi olmayan insanlarla aramda böyle durumlar yaşanır oldu. Oysa ben ilk başta bunun gönüllerimizin yakınlaştığı eşim, dostum, akrabam ile gerçekleşen bir durum olduğunu sanmıştım. Gitgide daha da sıklaşan bu durumlar beni korkutuyor. Lütfen bana yardım edin.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

İnsan bazen yaşadığı bir hadiseyi daha önceden yaşamış gibi olabiliyor. Bu hadise benim de başıma çokça gelebiliyor. Bunun islâmî 47 açıklaması; insana bunların daha önceden rüyasında gösterildiğidir. Yani yaşayacağımız hadiseler hakkında rüyalarımızda bize kısmî ön gösterimlerde bulunmuş olabiliyor. Biz bunları unutuyoruz ancak gerçekten yaşadığımızda hatırlıyoruz.

Gerçeğe tekabül eden bu çeşit rüyalar nübüvvetin kırk altı cüzünden biri olan rüyayı sâdikalar nevindendir. Ancak bunlardan herhangi bir hükme ve sonuca varmak doğru değildir. Buna modern tabirle dejavu denmektedir. Tıpta bunun beynin bir hatalı algılaması sonucu gerçekleştiği kabulünde bulunulmaktadır. Onlara göre, beyin zamanı algılama hususunda bir algı hatasına düşmekte, yaşadığı bir hadiseyi daha önceden yaşadığı yanılışına düşmekte demektedirler.

Bize göre iki çeşit izah da mümkün olabilir. Yani, tıpçıların dediği gibi olabilen kimseler de bulunabilir veya bizim islâmî açıklamamamıza uyan kimseler de bulunabilir. Muhtemelen sizin yaşadığınız bu çeşit hadiseler de bu nevidendir. Yalnız sizin ve babanızın yaşadığınız deneyimler normalde insanların yaşadıklarından hayli farklı gibi gözüküyor. İkinizde de aynı şeyin olması genetik bir özellikten veya sebepten kaynaklanabilir. Eğer bundan çok rahatsız oluyorsanız ve hayatınızı olumsuz yönde etkiliyorsa ikinizin de ciddi ve kapsamlı bir tıbbî araştırma yaptırmanızı tavsiye ediyoruz. Selamlar.

Kötü Alışkanlıkları Olan Adamın Oğlu Olmak

Yirmi yaşında bir gencim. Babam ile sorunlarımız var. Kendimi bildim bileli kumar alışkanlığı var, evimiz gitti, emekli ikramiyesi gitti ve çevremizdeki herkese rezil olduk. Bir de sürekli müstehcen filmler izliyor odasında bilgisayarda, bundan dolayı intihara bile teşebbüs ettim. Artık içimde bitmek bilmeyen bir kin var ve onun da bana karşı kini var, artık anlayamıyoruz ve bana yaşattıklarından dolayı artık onu bir baba olarak görmüyorum. Sizce ne yapmalıyım? Bir de, zihinsel engelli bir ablam ve benden küçük de bir kardeşim var. Artık insanların yüzüne bakamıyorum ve aynı evde yaşamak ağır geliyor. Başka bir şehirde bir iş var, eğer olursa oraya gidip yaşamak istiyorum bir süre. Siz ne tavsiye verirsiniz? Sağolun!

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Ailenizdeki herkesten bahsetmişsiniz ama annenizden bahsetmemişsiniz. Acaba anneniz vefat mı etti, ya da babanızdan ayrıldı mı? Eğer ayrılmış olsaydı –bize göre- ondan mutlaka bahsederdiniz ve annenizin yanına gitmekten söz ederdingiz. O halde annenizin vefat etmiş olduğu sonucuna varıyoruz ama inşallah böyle değildir diye umut ediyoruz. Zaten aksi durumda babanız da böyle davranmazdı diye düşünüyoruz. 48

Babanızın bilgisayarda o çeşit filmleri izlemesi muhtemelen yalnızlığındandır. Eğer yukarıda saydığımız ihtimallerden biri gerçekse, o halde babanızın bu yalnızlığının giderilmesi için onun evlendirilmesi gerekmektedir. Bunun için yardıma ihtiyacı vardır. Yine babanızın kumar alışkanlığının sebebine inmek gerekir. Acaba anneniz siz çok küçükken mi ayrılmış ya da vefat etmiştir de, babanız hayatta erkenden yalnız kalmıştır ve bu çeşit illetlere düşmüştür. Bu hususlar hakkında bizlere detaylı malumat verebilerseniz, çözüm yollarını birlikte araştırabiliriz diye düşünüyoruz.

Herhalukarda, mesele anlattığınız kadar vahim ise, ayrı bir yerde yaşamanız da kötü bir çözüm olmayacaktır. Ancak babanızın hayatta tamamen yalnız kaldığında ise daha ne kötü durumlara sürüklenebileceğini de hesaba katmanız gerekmektedir. Zira ne olursa olsun o sizin babanızdır. Sorumluluklarımızdan kaçarak kurtulamayız. Selamlar.

Eltisiyle İmtihan Edilen Genç Kadın Olmak

Ben 5 aylık evliyim. Evliliğimin ikinci ayında elim diğerk akrabalarla benim evime oturmaya geldi. Evime geldi ama evimde olur olmaz olumsuzluklar çıkardı. Benim misafir ağırlamamda bir kusurum yoktu ona rağmen sebepsiz yere sorun çıkardı. Benim evimden gidince de benim için sağda solda olmadık şeylere oldu demiş, yapmadığım şeylere yaptı, demediğim şeylere dedi diye millete beni yaymış. Bu durum beni de eşimi de etkiledi, bir aralar bu yüzden eşimle aram bile bozuldu, üzüntüden hastalandım, ben yine de ona hiç bir şey demedim, sustum sabrettim, düzeler diye bekledim. Düzelmek yerine tam tersi daha da kötü. En son benim aileme de tavırlar almış elim, bunu da bana onlar söyledi. Ben de ona telefon açtım, gerekeni söyledim sert bir ikazla. Ama yine de benden kötüsü yok şu an, ne yapmalıyım? Bana dinimiz açısından yön verin.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Yeni bir aile kurulduğunda -belki birbirlerine olan bağlılık ve güvenlerinin pekişmesi gerektiğinden, zira daha çok uzun yolları birlikte alacaklardır- hemen insan ve cin şeytanları faaliyete başlarlar. Yuvada kadının imtihanı daha çetin olur ve genellikle de onun imtihanı diğerk kadınlarladır. Evlilikte kadının düşmanı diğerk kadınlardır. Özellikle de yeni yuva kurmuş olan genç kadının kafasını bulandırıp, düşüncelerini ve eşine karşı samimi duygularını iğfal etmeye çalışırlar. Bunun niye böyle olduğunun mantıklı bir izahı var mıdır, ben bilmiyorum. Ama durum böyledir. Belki de kendileri mutluluğu yakalayamamış olduklarından diğerk kadınların mutlu olmasını çekemezler, genç kadını eşine karşı kıskırtırlar. Evlendikten sonra kadınların kısa zamanda değişime uğramalarının sebebi budur, diğerk kadınlardır. Akıllı erkek eşinin öyle her kadınla görüşmesine razı olmamalı, eşine ve ailesine zarar verme potansiyeli taşıyan kimselerin ailesine sızmasını engellemelidir. Yine akıllı kadın da böyle kimselerden uzak durmasını bilmelidir. Zira aile saadeti bozulup gittiğinde bundan en çok zararı görecek olan yine kadının kendisidir.

Konuya böyle bir giriş yaptıktan sonra size söyleyeceğimiz de; mesele anlattığınız gibiyse, bahsettiğiniz eltinizin bahsettiğimiz kadınlar sınıfına girdiğidir. Size düşen ise sabretmek ve sabırda devam etmektir. Asla eşinize karşı saygılı tavrınızı değiştirmemeniz ve ailenizin iç huzurunu bozacak girişimlerden kaçınmanızdır. Tabii size elti olan kişi eşiniz için çok yakın olduğundan dolayı, onunla ilişkiyi siz kesseniz bile eşiniz kes(e)meyebilir, bunu da göz önünde tutarak dikkatli hareket etmeli, eşinize karşı saygıyı elden bırakmamalısınız. Sürekli sabırla zaman içinde çok şeylerin hallolabildiğini müşahade edeceksiniz. Allah kolaylık ve kalp genişliği versin...

Kâfir Cinlerin Elinde Oyuncak Olan Ahlaksız Adam

Selâmün aleyküm, Dini yanı güçlü olan ve cinleri olduğundan şüphelendiğim, benimle evlenmek isteyen (ki evli ve çocuklu olduğumu bilen) biri var. Ben yüz kişilik bir toplulukta, bir kişi bana baksa kesinlikle hemen fark ederim. Bu adam kocamın bile görmediği mahrem yerimdeki beni görmüş. Ne zaman hasta olsam ve bir yerim ağrısa mesaj atıp geçmiş olsun diyor. Bu adam benden 450 km uzakta yaşıyor. Banyo yaparken bazen izlenmişim hissine kapılıyorum. Bu kişi mahrem yerimdeki beni ve hasta olmamı cinlerinden öğrendiğini onların evimize geldiğini ve onların gözüyle beni izlediğini söylüyor. Bir insan cinlerin gözünden görebilir mi ve cinler biz banyo yaparken izler mi? Cinlerden korunmak için ne yapılmalı?

Aleyküm selâm.
Bismillâhirrahmânirrahîm.

Hemen öncelikle vahim bir yanlışı düzeltilim. Vafettiğiniz gibi (yani evli bir kadının başına musallat) olan bir kimsenin değil dini yanı güçlü olması, dinsizlik yanı daha güçlü gibi bize gelmektedir. Zira, cinler de insanlar gibi mü'min ve kâfir olarak temelde ikiye ayrılmaktadır. Mü'min olan cinlerin de böyle şeytani planlarda alet ve vasıta olmaları 50 imkânsızdır. Onlardan yararlanan kişi Hz. Süleyman değildir ki, cinler onun korkusundan dolayı ona hizmet ediyor olsunlar. Ancak imansız ve ahlaksız olan cinler böyle ahlaksızlıklara vasıta olur ve yardım ederler, çünkü bunu zorlamayla değil istekle yapmaktadırlar. Bu temel izahatta bulduktan sonra sizin için diyebiliriz ki;

Aslında bizzat somut bir zarar görmedikçe bu kişinin iddialarını kale almamak ve hayatınızı akışına bırakmak en doğru olanıdır. Ama ben bu işlerden etkileniyorum psikolojim bozuluyor dersenez, o kişiyi güzel bir dille uyarınız. Yaptıklarının islâmî açıdan doğru olmadığını, haram olduğunu, büyük günahlardan olduğunu ve kanunen de suç olduğunu kendisine hatırlatınız. Bir müddet bekleyiniz, o kişi durumunu düzelterek olursa meseleyi kapatınız. Rahatsız etmeye devam ederse ve sabrınız da tükenirse polise veya savcılığa şikâyette bulununuz. Ancak bunun için kendisiyle ilgili bazı somut delillerin oluşmasını beklemek gerekecektir, çünkü kendisi bunu inkâr edecektir.

Cinler imansız ve ahlaksız ise bunları yapabilir. Onlarla irtibat kuran kişi onlar vasıtasıyla bunları öğrenebilir. Cinler bizzat gidip müşahede etmedikleri hiçbir şeyi bilemez. İnsandan çok hızlı varlıklar olduklarından dolayı çok kısa zamanlarda uzak mesafeleri kat edebilirler. Cinlerin musallat olmasından korunmak için Muavezeteyn sûrelerini yani Felâk ve Nâs sûrelerini sıkça okumak, namazı aksatmamak, yediğinin helal olmasına dikkat etmek ve her işte besmele çekerek devamlı Allah'a sığınmak gerekir. İnsanlarla aynı ortamda

bulunsalar bile farklı boyutta yaşadıklarından dolayı normal şartlarda cinlerden insanlara bir zarar gelmez. İki boyutun kesişmesi de öyle pek kolay ve sık olmaz. Allah'a emanet olunuz...

İman Yolundan Uzaklaştıkça Kalbi Daralan Adam

23 yaşındayım ama ruh yaşıım 100 gibi. Nedendir bilinmez artık hiçbir şey için çabalamak istemiyorum, çünkü hepsini kaybedecek gibi hissediyorum. Ne istediysem olmadı, ya ben başaramadım ya kısmet olmadı, kısacası Allah'ı bana böyle bir kader yazdığı için affetmiyorum. Hemen demeyin kader senin elinde, muhabbetlerine Allah'ın unuttuğu o gariban kullarımdanım. Neden ben, neden bu kadar umursamadı, keşke yaratmasaydı, cennete bile olsa Allah'ı affetmeyeceğim. Hem zaten çektiğim acının bedeli iki karı kız, biraz içki, biraz nehir olamaz, aynısını zenginler yaşıyor zaten. Ne anlamı kaldı ki yaratmasının, keşke yaratmasaydı, ne güzel yoktum, yokluk da güzeldir, hayır vardır. İşte bir halt etti yarattı Allah, ceremesini çekiyorum. Bari demesin Kur'ân'da ben çok adaletliyim diye...

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Kur'ân'ı Kerîm'de imandan uzaklaşan kimselerin kalbinin işte bu şekilde göğe yükselircesine daraldığından bahsedilir.

Siz her ne kadar çektiğim acının sebebi bunlar olamaz desenez 52 de, aslında böyle bir psikoloji ve ruh haline varmanızın esas sebebi gerçekten de hem bu zikrettiğiniz (iki karı kız, biraz içki, biraz nehir ne demekse) kötü amelleriniz hem de burada daha zikretmediğiniz sair kötü amellerinizdir. 23 gibi genç bir yaşa bütün bu kötü işleri nasıl sığdırmışsınız? Önce onlardan sıyrılmalı, Allah'ın doğru yoluna dönmeli ve namaza başlamalı, ondan sonra da yine kurtuluşu Peygamberin yoluna sarılmakta aramalısınız. Nihayetinde siz islâm yolunda gittiniz de bu duruma düştünüz değildir, bilakis islâm yolundan uzaklaştığınız için bu durumdasınız. Rica ederim, kendinizi kandırmayınız.

Gittiğiniz yol yol değil, nefis ve şeytana uymaktan vazgeçmelisiniz. Bu yolda gidenlerin hiçbiri sonuçta memnun kalmadı, siz de kalmayacaksınız. Aslında siz zaten bunun farkındasınız da, nefsinizi suçlayacak yerde kalkmış Allah'ı suçlamaktasınız. Esas biz sizi adaletli olmaya çağırıyoruz. Kabahati nefsinizde aradığınızda gerçek suçluyu kesinlikle bulacaksınız. Silkinin ve kendinize gelin lütfen!

Mahzurlar Mübahları Zaruri Kılar - Yeni Bir Fıkıh Kuralı

Selâmün aleyküm. Ben daha önce sağ kulağımın şeklinin doğuştan bozuk olduğunu ve estetik yaptırmamın hükmünü size sorduğumda cevaz aldım. Ancak daha sonra kararımı değiştirdim. Ben Allah'ı Teâlâ'nın bana verdiği bu şekle razıyım ve benim vücudumu istediği gibi yaratır dedim ve yaptırmadım. Aklıma bazen kulağımın neden böyle yaratıldığı, bu da benim imtihanım mı gibi düşünceler geliyor. Arkadaşlarım fark ettiği zaman insan ister istemez kendini kötü hissediyor. Ben böyle durumlarda ne yapmalıyım? Evleneceğim zaman evleneceğim kişi benim bu özrümü anlayıp vazgeçer diye de bir şüphem var. Böyle düşünceleri aklımda bitirmek için, biraz olsun rahatlamak için sizden bunun çarelerini öğrenmek istiyorum.

Aleyküm selâm.
Bismillâhirrahmânirrahîm.

İlk önce bize danıştığınız ve bizim de size cevaz verdiğimiz mevzudaki hükmümüz doğrudur. Zaruretler mahzurları mübah kılar fihhi kaidesince bu hükme varmıştık ve buna göre amel edebileceğinizi bildirmiştik. Siz ise bundan vazgeçmişsiniz. Elbette kendi tercihinizdir. Buraya kadar sorun yoktur. Lakin şimdi ise bu durumun sizi oldukça rahatsız ve mağdur ettiğini, hatta psikolojinizi etkilediğini yazdıklarınızdan anlamış bulunuyoruz. Şimdi ise sizin durumunuz için vereceğimiz hüküm bu ameliyatı yaptırmamızın artık şart olduğudur. Bu estetik ameliyatı yaptırmamız gerektiğidir. Meselenin böyle olmasının gerekçesini açıklayalım:

Sadece daha güzel, daha farklı veya daha çekici görünmek için yapılan estetik ameliyatlar doğru ve caiz değildir. Allah her insanı şu anki hali ile güzel olarak yaratmıştır. Allah'ın bu şekilde yarattığı ve uygun gördüğü bir şekli sıhhi ve zaruri meşru gerekçeler olmaksızın değiştirmek yaratılışı tağyirdir ve yasaktır. Birçok insanın burnunu beğenmeyip değiştirtmesi bu hükme girmektedir. Halbuki o yüze o kemikli burun oldukça yakışmaktadır. Beriki ise uymamaktadır.

Sizin başınızda da olduğu gibi, eğer bir uzvumuz-azamız normalde olması gerektiği gibi değil de biraz farklı-bozuk olarak yaratılmışsak, bunun normal olan şekline döndürülmesi için yapılması gerekenler "zaruretler mahzurları mübah kılar" fihhi hükmüne tabidir ve yapılması caiz ve mübahtır. Ancak, sizin de vazgeçmiş olduğunuz gibi, insan kendisi bunda serbesttir, ben buna razıyım, benim için sorun yoktur diyerek yaptırmayabilir. Bunda da hiçbir sorun yoktur.

Sizin şu anki son durumunuzdaki gibi, eğer bu mesele insanın normal hayatını-psikolojisini etkileyecek, toplum içinde mağdur durumuna düşürecek ve hatta evlilik hayatını etkileyecek boyutlara

ulaşmışsa, o zaman normalde caiz ve serbest olan bu uygulamanın gerçekleştirilmesinin artık şart olduğunu anlarız. Bu hükme de “mahzurlar mübahları zaruri kılar” fihî kaidesince varırız. Zira, bir uzvun normal hale getirilmesi insan için bir zaruret idi ve bundan dolayı da normalde yapılmaması gereken bir işlem caiz olmuştu. Şimdi ise, normalde yapılması serbest olan bir işlemin kişinin yaşadığı pek çok olumsuzlukların kaynak sebebi olduğunun tespiti ve bunun giderilmesi zarureti hasıl olmuştur. İşte bundan dolayı bunun gerçekleştirilmesi artık gerekli ve şart olmuştur. Lütfen kulağınızı düzelttiniz.

Önemli bir not:

“Mahzurlar mübahları zaruri kılar” kaidesini fikhî literatürde arayacak olursak bulamayabiliriz. Lakin, gerekçesinde de izah ettiğimiz gibi, bu kaidenin vücut bulması ve işletilmesinin gerekliliği yine fikhî bir düşünce sistematiği ile hareket edildiğinde açıkça ortaya çıkmaktadır. İslâm fıkıh usûlü muhakemesi çerçevesinde sorunları çözmeye odaklı gerçek fıkıh düşüncesi de bunu gerektirmektedir.

Zina Yapan Kişi Ancak Zina Yapanla Evlenebilir (Nur, 3)

Ben eşimle sevgili iken birlikte olduk, bakire çıkmayınca evlenmem dedim. Bana iftira attı ve kardeşlerim ve babamın sözüyle evlendim. Babam vefat oldu, annem küçükken vefat olmuştu. Kızımız oldu, şimdi 2 yaşında ama hiç karıma güvenmiyorum aramızda, bakire olmadığı için bana hep aklımdan gitmiyor. Kavgalarımız çok, beni dört kere terk edip bıraktı. Hep yalnız kalıyorum, ne yapmalıyım? Karım yine bıraktı beni, hep para, para, mülk peşinde, ne yapmalıyım?

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Öncelikle, çok önemli bir konuda mühim bir izahatta bulunmamız gerekmektedir.

Biz burada gerek din kardeşlerimizin ve gerekse de insanlık kardeşlerimizin bize güvenip yönelttikleri her türlü soru ve sorunlarına bizzat kendi sorunlarımız gibi yaklaşarak sadece Allah rızası için cevap bulmaya ve çözümler üretmeye çalışıyoruz. Kimseden hiçbir karşılık beklemediğimiz yoktur, sadece "Allah Rızası Olsun" demeleri yeterlidir. İstemeyen bunu da demeyebilir, bunda da serbesttir. Zira, 55 üstadımızdan öğrendiğimiz odur ki;

"Mühim bir hakikati imaniyeyi muhtaç bir mü'mine; ben sevap kazanayım, bu güzel meseleyi ben anlatayım diyerek bildirmek bile mâbeynimizdeki ihlâsı zedeleyebilir." Amellerimizde sadece Allah'ın rızasını esas almalı, sevap kazanma düşüncesini bile terk etmemiz gerektiğini üstadımızdan öğrenmişizdir. Biz böyle hareket etmekteyiz.

Tabii böyle hareket edince de, bizzat Allah'ın rızasına muvafık olmayan tavır ve ifadelerin bizlerden beklenmemesi gerektiğine dikkat çekmek isteriz. Biz sadece İslâm'dan, Kur'ân'dan ve Allah Resûlü'nden öğrendiğimiz mutlak gerçeklere göre hareket ederiz. Bunları kendi muhakememiz ve birikimimiz çerçevesinde yoğurup işlemekteyiz. Kardeşlerimize öğördüğümüz çözümler de bunun sonucudur. Bunlar bazen bazı insanların nefislerine hoş gelmeyebilir, buna da dikkat çekmek isteriz. Zira, insan nefsi iyiliği değil, çoğunlukla kötülüğü emretmektedir. (Yusuf Suresi 53. ayet)

Sizin meselenizin iki boyutu bulunmaktadır. Birincisi, evlilik öncesi gayri meşru bir şekilde ilişki kurduğunuz kimsenin bakire çıkmaması ve bunu kafanıza takmanız, kafanızdan atamamanız meselesidir. Önce bunu inceleyelim.

Evlilik dışı kurulan ilişkiler gayri meşrudur, haramdır, zinadır. Demek ki siz birlikte zina yaptınız. Zina yaptığınız kimsenin ise bakire çıkmamasını kafanıza taktınız. Peki siz zinayı ilk defa o kişiyle mi

yaptınız? Bunun hiç kimse için böyle olmadığını herkes bilmektedir, kendimizi kandırmayalım. Mademki siz bakir değildiniz, o halde karşınızdaki kimsenin bakire olmasını ne hakla beklemektesiniz? Önce bunu bir kendimize soralım. Eğer vicdanlı isek, buna hakkımız olmadığını açıkça anlarız. ZİNA YAPANLARA ÖZEL SÖYLÜYORUM: Nasıl ki sizin ilk ilişkiniz değilse, sizinle birlikte zina yapan diğer kimsenin de ilk ilişkisi olmaması gayet doğaldır, bunu kabul etmeniz gerekmektedir. Yani siz helal olan bir ilişki içinde değilsiniz, haram olan zinayı işlemektesiniz ve kendiniz de bakir değilsiniz. Ya ne bekliyordunuz, hem temiz olan bir kıyı iffal etmeyi ve hem de sevap kazanmayı mı? (Tövbe, Hâşâ!)

Nur Suresi 3. ayete göre "Zina eden erkek, ancak zina eden veya putperest bir kadınla evlenebilir. Zina eden kadınla da, ancak zina eden veya putperest olan bir erkek evlenebilir. Bu, müminlere haram kılınmıştır." hükmünce, zaten zina edenlerin birbirleriyle nikâhlendirilmesi gerekmektedir. Mademki birbirinizden razı ve memnun olarak birlikte oldunuz, o halde bu birlikteliğinizi ömür boyu sürdürünüz denilir. Temiz ve bakire bir kıyla böyle zinakar erkeklerin evlenmesi islâma göre zaten haramdır, yasaktır, yasaklanmıştır. Temiz insanlar temiz insanlara layıktır. Zinakar olanlar da yine zinakar olanlara layıktır. Dolayısıyla evlilik dışı ilişki kurduğunuz kimseyle evlenmişsiniz, doğru olan da bu idi. Şu halde önceden bakire ve temiz çıkmamış olmasını kafanıza takmayınız, zaten siz de bakir ve temiz değildiniz. Nasıl o sizi bu şekilde kabul ettiyse, siz de onu o şekilde kabul etmek zorundasınız. Bunu böyle biliniz. Siz var olan ailenizi sürdürmeye ve bu aile saadetinizi bozmamaya, mutlu olarak devam ettirmeye çalışınız. Elinizde somut deliller olmadıkça karınızı suçlamayınız. Evlilikte eşlerin birbirlerine güvenmesi esastır.

56

İkinci boyut ise, aranızda çok kavgaların olması ve evliliğinizin sorunlu olmasıdır. Şimdi bunu inceleyelim.

Acaba aranızdaki kavgalar ve eşinizin bazen terk etmesinin sebebi sizin eşinize olan güvensizliğiniz midir? Zira siz bu şekilde sorumsuzca davranarak geçmişten kurtulamayıp saplantılı davrandıkça eşiniz de bundan rahatsız olmakta gayet haklıdır. Bu takıntılarınız muhtemelen davranışlarınıza etki edip yön vermekte ve eşinizin de size karşı olan tavırlarının bozulmasına yol açmaktadır. Evlilikte güven bunalımı en mühim meseledir. Bu en mühim meselede sorun kaynağı olan sizsiniz. Zira haksız bir şekilde geçmişe kafanızdan atamamaktasınız. Bunlar da aile içinde doğru olmayan tavırlarda bulunmanıza yol açmaktadır. Bir ailede erkek gerektiği şekilde davranamazsa, kadının gerektiği şekilde davranması nasıl beklenebilir? Eğer yukarıdaki ilk izahatımızda söylediğimiz gibi kabul eder ve bunu kafanızdan atarak hareket ederseniz, eşinize olan güveniniz artacak, o da bundan memnun olacak ve aile saadetiniz muhtemelen yoluna

girecektir. İşte ancak bundan sonrası için eşinizi suçlayabilme hakkınız doğacaktır.

Özetle, öncelikle siz üzerinize düşeni yapınız. Bugüne kadar haksız bir şekilde saplantılı davranıp eşinizi suçladığınız için eşinizden bir özür dileyiniz, kendisine bir hediye alınız, kalbini kazanınız. Bundan sonra sana sınırsız güven duyuyorum deyiniz. Yaptığınız hataları bir telafi ediniz. Ondan sonra eşinizin üzerine düşenleri yapıp yapmadığını bir gözlemleyiniz. Evlilikte mutlu ve onure olan bir kadın evliliğini sürdürecektir diye düşünüyoruz. Dediklerimizi bir yapınız, üç ay sonra da bize güzel gelişmeleri bildiriniz.

Uyumsuz İnsanla Evliliği Sürdürmek... Nereye kadar?

Selâmün aleyküm. Benim problemlı bir evliliğim var. Yaşadığımız sıkıntılardan çok etkileniyorum, çeşitli rahatsızlıklar baş göstermeye başladı bu nedenle. Ruhun ve bedenem çok zorlanıyorum. Çocuğumuz yok, belki ben bu süreci uzattıkça, sabrettikçe, çocuk olursa ilerisi daha da zorlaşacak diye de kaygılanıyorum. Eşim gereklı gereksiz her şeyi çok eleştiriyor, çok sinirleniyor, çok kırıcı şeyler söylüyor, bağırıyor, suçluyor, hakaret ediyor. Saçma talepleri de olsa itaat etmem gerektiğini söylüyor. Mantıksız, tutarsız davranışları olunca çok zorlanıyorum. Boşanmak mı, tüm bu eziyetlere sabretmek mi? Kur'ân' da bahsedilen sabrı bu konuda nasıl anlamamız gerekiyor. Selametle...

Aleyküm selâm.
Bismillâhirrahmânirrahîm.

Öncelikle, bu evlilikte sizin bayan tarafı olduğunuzu ve kocanızdan yana dertli olduğunuzu anladık, herhalde doğrudur.

Eğer bu varsayımımız doğru ise, evliliklerde sorumluluğun çoğunun erkeklerde olduğu, erkeklerin sorumsuz davranışları yüzünden evliliklerin çoğunlukla bozulduğu ve evliliklerde sorunun kaynağının ağırlıkla erkeklerin tutumları olduğu şeklindeki temel varsayımımızın da yine doğru olduğunu anlamış olmalıyız. 58

Anlattıklarınızdan anladığımız, eşiniz olan kişinin bir aile kurarak birlikte yaşama yeterliliğine sahip olmadığıdır. Siz bunu yaşadığınız problemlı evlilikle her gün anlamaktasınız. Acaba evlenmeden önce bunu anlama imkânını bulamamış mıydınız? Yani, evlilik öncesi bir müddet görüşmeler ile insanlar hakkında fikir sahibi olunabilmesi mümkündür ve caizdir. Hatta denilebilir ki; kültürümüzdeki sözlü ve nişanlı olma durumu aslında bu amaca hizmet etmektedir, tek sorunu çok fazla uzatılması, zamana çok yayılmasıdır. Bir de, sözlülük ve nişanlılık adı altında gayri meşru işler yapılabilmesidir. Eğer bu iki çok mühim sorun bertaraf edilecek olursa, kültürümüzdeki söz ve nişanın İslâm'a aykırı bir yanı kalmamaktadır. Bizzat faydalıdır, zira insanlar birbirini tanıma imkanı bulacak, fikir sahibi olacak ve birlikte bir ömür geçirip geçiremeyeceği hususunda bir yoruma varacaktır. Acaba sizde bu süreç ve aşama nasıl işlemiştir de, siz eşiniz olacak olan kimseyi iyi tanıyamamıştınız?

Diğer bir ihtimal, eşinizin evlendikten sonra değişime uğramış olmasıdır. Yalnız bu seçeneğe çoğunlukla kadın tarafında görülmektedir. Allah için meşru bir yuva kurulduğunu gören bilumum şeytanlar yuvayı ifsat etmek isterler, bu sebeple kadının üzerinden aileye taarruzda bulunurlar. Böyle bir hücumla maruz kalanların çoğu evlilikte sizin gösterdiğiniz dirayeti ve metaneti gösteremezler. Eğer eşiniz

evlendikten sonra değişime uğramışsa, onunla oturup konuşarak bunun sebeplerini tahlil etmek ve düzeltmeye çalışmak gereklidir. Bunu önce siz denemeli, başaramazsanız önce onun babasını aranızda katarak içinüz müzakere etmeli, yine olmazsa annesini de katarak dördünüz bunun çözümünü aramalısınız. Zinhar başka bir üçüncü kişiyi katmayınız deriz. Zira, anne ve babalar dışındaki üçüncü şahıslardan insana iyilikten çok kötülük sadır olacaktır, bunu aklınızdan çıkarmayınız. Ebeveynler dışında hiç kimse sizin iyiliğinizi istemez. Bunu isteyen insanlar dünyada elbette bulunur ancak sizin onlara rastlama ihtimaliniz yoktur.

Başa dönersek; eğer eşinizi evlilik öncesi gerçekten tanıyamadığınız ve aslında yanlış bir kişiyle yanlış bir evlilik yaptığınız sonucuna varacak olursanız, bu kanaatinizin biraz daha pekişmesini beklemeniz gerekmektedir. Zira, aceleyle bir karar vererek evliliğinizi sonlandırabilirsiniz ancak bunun manevi mesuliyeti büyük olacaktır. Bundan dolayı, birlikte yaşayacağınız her yeni günde biraz daha bu kanaatinizin ağırlık kazanarak pekişmesini sağlamak zorundasınız. Bu zaman zarfında eşinizle konuşmaya ve anlaşmaya çalışmalı, onun yanlış davranışlarının düzeltilmesi için gayret göstermeye çalışmalısınız. Biz diyelim üç vakit, siz deyin beş vakit daha bu çabayı ve sabrı göstermeli, verecek olursanız ancak ondan sonra ayrılma kararını vermelisiniz.

59

Evliliklerde çocuk ise çok mühimdir ve genellikle evlilikleri pekiştirir ancak sizin bu örneğinizden bu ihtimalin zayıf olduğunu görmekteyiz, bu yüzden evliliğinizi sürdürmekle ilgili kanaatiniz kesinleşinceye kadar çocuk olmaması için tedbirde bulunmanızı tavsiye etmekteyiz. Allah sabrınızı artırsın, kolaylıklar ihsan etsin. Selamlar...

Önemli bir açıklama:

Evliliklerde çocuk olmaması için tedbirler almak, doğum kontrolünde bulunmak normalde caiz değildir, İslâm'a göre yapılmaması gereken bir şeydir. Zira, kimin doğacağına, kimin yaratılacağına, kimin yaşayacağına ve hangi şartlarda yaşayacağına Allah karar verir, kullar değil. Ancak, buradaki sizin misalinizde olduğu gibi sorunlu evliliklerde istihşânen böyle bir tedbirde bulunulabilmesi mümkün olacaktır. Aslında belki çoğu kimselere göre böyle bir evliliğin bitirilmesi gerekmektedir. Ancak biz size aileniz için zaman tanımanızı ve birlikte yürümeyeceğine olan kanaatinizin iyice pekiştirilmesini tavsiye ettik. Bundan dolayı çocuk hususunda tedbir alabileceğinizi düşünüyörüz. Her şeyin en doğrusunu Allah bilir.

İstihare İle Evlenmek, İstihare İle Evlenmemek

Bir hanımefendi bir adamı sevmiş ve onunla evlenmek istemiş. Fakat istihareye yattıktan sonra olumsuz olarak yorumladığı neticeler alıyor. İstiharenin ötesinde kendi idrakince başka türlü de işaretler olmuş güncel hayatında. Sonuç olarak öyle yorumluyor ki, Allah bu evliliğe razı değil. Kadın ama buna rağmen evleniyor ve şu an evli. Şimdi ama bir tür vicdan azabı çekiyor, nefsimin arzusunu Allah'ın muradına değiştirdim diye, Allah'ın ikazını dinlemeyip kendi istediğimi yaptım yani Allah'ı değil nefsimi tercih ettim diye. Kulluk imtihanını kaybettim mi ve bu kötü durumdan nasıl çıkacağım diye soruyor. Allah razı olsun!

Bismillâhırrahmânırrahîm.

Öncelikle bu bayana sormamız gereken, bu evlilikte kendisinin şu anda mutlu olup olmadığıdır. Eğer mutlu ise, bunun dışında kafasına takması gereken başka hiçbir şey yoktur. Diğer her şeyi kafasından silip atması gerekmektedir. Eğer bunu yapmazsa o zaman şeytanın vesveselerine uymuş olur ve hâlihazırda mevcut bulunan aile saadeti de yıkılır gider, zaten şeytanın istediği de budur.

60

Eğer mutsuz ise, o zaman mutsuzluğunun sebeplerini kendince bir düşünüp araştırmalıdır. Bir ihtimal, böyle saplantılardan kurtulamadığından dolayı mutsuzdur. O zaman yine bu düşünceleri kafasından çıkarıp atması gerekmektedir. Zira evlilikte en mühim olan mesele mutlu bir yuva kurmaktır. Kendi mutluluğunu kendisi gölgelememesi gerekir.

Eğer mutsuzluğunun kaynağının yanlış bir kişiyle yanlış bir evlilik kurmaktan kaynaklandığı sonucuna varırsa, o zaman yine aralarındaki sorun ve anlaşmazlıkları çözüme yoluna gitmeleri gerekmektedir. Taraflar iyi niyetle bu yola girecek olurlarsa muhtemelen meseleler hallolacaktır. Zira bunlar birbirlerini severek evlenmiş değiller miydi? Acaba ne oldu da böyle duruma düştüler? Bunun nedenlerini tespit ederek halletme ve kendi kusurlarını düzeltme düşüncesiyle hareket ettiklerinde Allah aralarını uzlaştıracaktır.

Eğer aralarında bu meseleyi halledemezlerse, o zaman itimat ettikleri bir başkasının hakemliği altında yine çözüm yolunu araştırıp halletme yoluna gitmeleri gerekir. Bu yolla yüzde 99 ihtimalle meseleler hallolacaktır.

Eğer hiçbir şekilde hallolmazsa, o zaman evliliği bitirmekten başka bir çare kalmamış demektir. Ancak bu aşamaya gelindiğinde şeytanın vesveselerinden kaynaklandığını düşündüğümüz çekincelerinin hakikat ifade ettiği ortaya çıkmış olacaktır. Allah'a emanet olunuz...

Annelik Zordur. Zor Bir Anneye Sahip Olmak Daha Zordur

Selâmün aleyküm. Benim annem var, inanın bir dakikada otuz tane emir verir ve emirleri illâ ki yapmam lazım, yapmazsam küfür etmek ve beddua etmek değil her şeyi söylüyor, gönül koyuyor, kendisine güzel bir şekilde böyle yapma desem -ciddem o kadar duygusal ki- bu sefer ağlıyor, hemen beni siliyor. Söyledikleri emirler genelde günah olmayan dünyalık emirler, illâ ki yapmam lazım. İnanın her şeye karışıyor, ayakkabıdan tut, saçtan oturuşuma kadar karışmadığı konu yok. İlgili ayetleri ve hadisleri defalarca okudum, ona itaat etmek gerekiyor ama dediklerini yapmam için robot olmam lazım. Ben de o zaman ona bir eve çıkayım diyorum, bu sefer gidersen benim böyle oğlum yok, cenazene gelmem diyor. O kadar sabit fikirli ki, atomu parçalamaktan daha zor iş fikrini değiştirmek inanın. Bu söylediklerimi abartı olarak söylemiyorum. Anne insanı cennete de götürür, cehenneme de. Bu konuda başarısızım, yol arıyorum, onunla aynı çatı altında çok zor. Diğer kardeşlerim onun söylediklerini sallamıyor, takmıyorlar, onlar daha iyi oluyor. Ama dinimizin emrinden dolayı aşırı bir şekilde zorlanıyorum, onun dediklerini yapmamak caiz olabilir mi? Bir de, günah işlediğinde uyardığımda -çünkü günahı bilmiyor- tepkisi tahmin edilemiyor. Günah işlediğinde karışmamak caiz mi? Bu konudaki ilgili hadis ve ayetleri biliyorum, onlara her şekilde iyi davranmam lazım ve söylediklerini yapmam lazım ama dediklerini yapmak çok zor bir durum. Dediklerini yaptıkça emir sayısı artıyor ve beni daha da değersiz görüyor. Ama kötü davranılınca ona, iyi oluyor, durgunlaşıyor, iyilik edene kötülük ediyor, kötülük edene iyilik ediyor. Benim de sabrım bir yere kadar dayanıyor, sabır gücüm yetmiyor, istenmeyen durumlar yaşıyorum. Psikoloğa hiç bir şekilde de gitmem diyor. Ne yapacağım bilemiyorum. Bu gidişle inşallah benim felaketim olmaz.

61

Aleyküm selâm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Başka bazı diğer kardeşlerimiz gibi, siz de annenizle imtihan olmaktadır. Annenizle özel olarak karşılıklı oturup bunları halletme yolunu bir denemeniz gerekiyor. Muhtemelen bu yolla bu sorun çözülmeyecek ama bu yolu denemeden de peşin hükümle hareket etmemek gerekiyor. Eğer ikiniz halledemezseniz, buna babanızı da katarak üçünüz birlikte meseleyi halletme yoluna gidiniz diyeceğiz ama babanızdan hiç bahsetmediğinizi görmekteyiz. Açıkçası bu meseleden şu sonucu çıkardık ve bu bizim kurguladığımız en olumsuz senaryo diyebiliriz. Hani acil durum eylem planlaması yapılır da en kötü senaryoya göre çözümler üretilir ya, işte şimdi biz de onu size söyleyeceğiz.

Zannedersek babanız ya vefat etti ya da annenizle ayrıldılar. Siz kardeşlerinize ve annenizle yaşıyorsunuz. Anneniz bütün bu çocuklarını

belki tek başına ve bin bir zahmetle büyüttü, yetiştirdi. Belki uzun yıllardır anneniz eşsiz kaldı ve bunun maddi-manevi sıkıntılarını ve streslerini yaşıyor. İşte belki de anneniz bütün bu sebeplerden dolayı bu şekilde davranıyor. Eğer durum böyle ise, bir an önce annenizin doğru ve uygun bir kimseyle evlenmesi için çocukları olarak hep birlikte bir seferberlik başlatmanız gerekiyor. Anneniz uygun bir eş bularak doğru bir evlilik yaptığında bu anlamsız davranış ve kaprislerinden sıyrılacaktır, normale dönecektir. Kadınlarda doğru bir çözüm yolu evliliğdir. Böyle anlamsız davranışlarda bulunan kadınları evlilik normalleştirir. Kur'ân'da evliliğin maksadı sükûnet olarak belirtilmektedir. Sükûnet; insanın psikolojik ve manevi açıdan, her yönden sakinleşmesi halidir.

İşte yaşadıklarınıza dair bizim en kötü senaryomuz ve çözümümüz budur. Eğer burum böyleyse bu çözümü uygulamaktan başka bir çare yoktur. Eğer ailenizin başında zaten babanız bulunmakta ise, o zaman -dediğimiz gibi- babanızı bu durumlara hakem kılıp onun vasıtasıyla bir çözüm yolu aramanız gerekmektedir. Herhalukarda, annemize hiçbir surette kötü bir söz ve davranışta bulunmaya hiçbir hakkımız bulunmamaktadır. Bizden istediklerini Allah'a isyan türünden olmadıkça ve elimizden geldiğince yapmaya çalışmamız gerekmektedir. Yapamadıklarımız için kendisinden özür dileyerek yine onun anlayış ve rızasına sığınmak gerekir. Annemiz de zaten bunları anlayışla karşılayacaktır. Allah kolaylık versin.

Sorunlar Bitmez, Evlilik Zamanını Geçirmemek Lazım

Selâmün aleyküm. Abi ben 23 yaşındayım. Evli değilim. İki ablam, iki kız kardeşim var. Beş kız kardeşiz. Namaz kılıyorum ve elimden geldikçe dini bilgi alıyorum Allah'ın izniyle. Hem ders aldım, hem ders verdim çocuklara, Kur'ân dersi. 18 yaşına kadar pek hayırlı bir hayat yaşamadım. 17-18 yaşımdan beri namazımı kılıp, Kur'ân'ımı okuyorum. Annem babam da dinimize bağlı insanlar Elhamdülillah. 13 yaşımdan 17 yaşına kadar bayağı hırçın bir kızdım. Sinirli ve söz dinlemezdim, nedenini bilmiyorum. Üç yıl öncesine kadar insan ailesiyle, anasıyla babasıyla imtihan olmaz sanıyordum. Hala da öyle mi, değil mi bilmiyorum. Anne candır. Anne beş evladı arasında ayrımcılık yapar mı? Yapar mı abi? Bir büyük ablam ve iki küçük kardeşimle kalıyorduk bu evde iki sene öncesine kadar. Annem her şeyde hep ablamı korur, onu över, kıyaslar beni. Ben iki sene öncesine kadar meslek sahibi olmak için uğraşmadım, dünyalık sandım. Ve ablam üniversite okuduğu için daha çok ilgi görüyor. Bi' küçük kardeşim, her şeye şahit idi. Ama annem onu da ablam kadar sever ve korur. Bu evin içinde sanki sevilmeyen ve ise yaramaz görünen benim. Babam bile fark etmişti bir şeylerin döndüğünü. Böyle yazdığım kadar basit ve kısa değildi yaşadıklarım. Özet geçiyorum. Her gece başımı yastığa, her namaz vaktinde başımı secdeye koyduğumda Allah'tan yardım istedim, hâlâ istiyorum. Acaba şeytanın vesvesesi mi, yoksa gerçekten annemle mi imtihan oluyorum? Abi, rüyalarımın bile ağlayarak, hiçkırarak uyanıyorum. Kafam çok karışık. Allah rızası için yardım edin. Kimseyle konuşamıyorum.

63

Aleyküm selâm.
Bismillâhirrahmânirrahîm.

Anlattıklarınızdan bizim de anladığımız, annenizle imtihan olduğunuzdur. Bazı ebeveynler dediğiniz gibi davranabiliyorlar. Bunun sebebini ve nedenlerini aslında bizzat onlara sormak gerekiyor. Siz hiç annenizle oturup konuşma yolunu denediniz mi? Öncelikle anneniz ve siz özel olarak görüşmeniz, sizi rencide eden bu meseleyi aranızda halletme yolunu aramanız gerekir. Bu böyle olamazsa, o zaman bu ikiliye babanızı da katınız, üçünüz bir arada meseleyi halletme yoluna gidiniz deriz. Böylece evde bir şeylerin döndüğünden huylanmış babanız da meselenin içyüzüne iyice vakıf olmuş olur, eğer anneniz haksız ise babanız size güç verir, sizden taraf olur, mesele hallolma yoluna girer. Eğer sizden de kaynaklanan bazı sebeplerle bunlar gerçekleşiyorsa durum daha da anlaşılabilir ve hallolma yoluna girer.

Özetle, ikinizin halledemeyeceğiniz bir meselede evin reisi olan babanız hakem pozisyonuna gelmiş olur, iyi olur. Bu dediklerimizi bir an önce yapınız, şayet sorun bir ay sonra da devam edecek olursa tekrar bizimle gelişmeleri paylaşınız.

Herhalukarda, artık evlilik zamanınız da geçmek üzere olduğundan, bir an önce evlenmeyi gündeminize alınız. Kendi hayatınızı kurduktan sonra eski meselelerin çoğunun zamanaşımına uğradığını göreceksiniz. Allah kolaylık versin.

Şımarık Bir Erkek Çocuğuyla Evli Olmanın Getirdikleri

Hayırlı günler. Ben bir buçuk senelik evli bir bayanım. Ancak eşimle anlaşmazlıklarımız çok. Kocam sürekli her konuda büyülenen bir insan. Ben islâmî olarak bunu sevmiyorum ama kendisi de vazgeçmiyor. Sürekli küsüyor, günlerce konuşmuyor. Ben konuşmayı, anlaşmayı denesem de devam ettiriyor. Çok çabuk öfkeleniyor, şiddete meyilli bir insan. Beni tutup sarsıyor, bağırıyor, sürekli üzüyor. Sürekli benim peşinde yalvarmamı istiyor, özür dilememi istiyor. Ben de bunu yapıyorum ama artık bu durumdan dolayı üzüldüğüm. Beni hiç anlamak istemiyor. Her küstüğünde ayrı odaya çekilip kapıyı çarpıyor, konuşmuyor. Ben boşanmaktan yana değilim ancak böyle sürekli ben üzüldüğüm, tükeniyorum artık. Ne yapmalıyım?

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Açıkçası bu anlattıklarınız bizi çok şaşırttı. Normalde buna benzer davranışları bazı evliliklerde kadınlar gösterir. Kadınlar küser, kadınlar konuşmaz, kadınlar kapıyı çarpar, kadınlar erkeğin yalvarmasını, özür dilemesini ister. Yani bu da normal değildir ama evliliklerde bu davranışları kadınlar gösterir. Sizin örneğinizde ise bir yerlerde yanlışlık var. 65

Acaba eşiniz ailesinin tek evladı veya tek erkek evladı olup da çok pohpohlanarak ve şımartılarak mı yetiştirilmiştir? Zira böyle yetiştirilen çocuklar yaşları çok büyüse de şımarık çocukluk psikolojilerini devam ettirir, kurtulamazlar. Bunun böyle olduğunu bizzat yakın bir aile dostumuzdan biliyoruz. Bu yüzden hep diyoruz ki;

Çocukların yetiştirilmesinde en mühim mesele onların psikolojik açıdan sağlıklı olmalarının sağlanmasıdır. Zira psikolojisi bozulmuş olan çocuklar bir hayat boyu bunun sıkıntısını çekmekte ve hiçbir zaman normal insan davranışları sergileyememektedirler. İnsan maddi olmaktan çok daha ziyade manevi bir varlıktır. Psikolojisi ve ruh hali manevi olarak desteklenmeksizin yetiştirilirse ömür boyu böyle devam edip gidecektir. Bunun bir çözümü de bulunmamaktadır. Tek çözüm, daha çocukken sağlam psikolojili ve sağlam karakterli yetiştirilmesidir. Bunun için de sahih ve sağlam inanç ve sağlıklı bir aile şarttır. Sağlıklı nesiller sağlıklı ailelerde yetişirler. Günümüzde ise pek çok ailelerin şeytanlar ve onların bilimum hademelerinin iğvasıyla sağlıklı ortamlar ihtiva etmekte olduğu malumumuzdur. Bu mevzuda çok dikkatli olmamız gerekmektedir. En büyük vazifemiz budur.

Sizin örneğinizde ise; öncelikle eşinizle başbaşa oturup karşılıklı konuşma ve halletme çabasına girmeniz gerekmektedir. Bunu sağlayamazsanız onun babasını da bu işe katarak üçünüz birlikte bunu sağlamaya çalışınız. Muhtemelen eşinizde birtakım düzelme emareleri

görünmeye başlayacaktır. Eğer babasının bu işte yetersiz kaldığını düşünürseniz annesini de katarak dördünüz meseleleri halletme yoluna gidiniz. Zira eşinizi anne ve babası yetiştirmiştir ve eşinizin anlamsız davranışlarından onlar bir ölçüde sorumludur. Aranızda halledemediğinizden dolayı zinhar bir başkasının (yani mesela psikolog veya evlilik terapisti vs, onlar salt para için bu işlere girer, mutluluğunuz onların umurunda değildir) değil onların yardımlarıyla bu sorunları aşmaya çalışmanız en doğru olanıdır. Böylece kendi eserlerinin sonuçlarıyla yüzleşmiş olmalarını ve bunu düzeltmeye çalışmalarını sağlamış olacaksınız.

Eşinizde ciddi manada ilerlemeler ancak anne babasının ikazları ve yardımları ile olabilecektir. Bu şekilde yaparsanız inşallah sorunlarınızın pek çoğunun hallolabileceğini göreceğinizi düşünmekteyiz. Üç ay sonra bize gelişme ve ilerlemeleri aktarınız. Allah kolaylık versin. Allah yardımcınız olsun.

İyi Bir Evlat Değilim Buna Rağmen Annemden Şikâyetçiyim

Annem beni küçükken çok döverdi. Şimdi büyüdüm ama hatalarımda bana bağırıyor, bazen bu dakikalarca sürüyor. Bana evden gitmemi istediğini bile söylemişti bir gün. Kızgınlıkla mı söyledi bilmiyorum ama genel itibarıyla bana olan davranışlarını kötü buluyorum. Evet, belki ben de iyi bir evlat değilim ama ondan beklediğim şey sadece ufak bir hoşgörü ve merhamet. Ama onun bu tutumu bende çok kötü bir etki yaratıyor psikolojikmen. Şimdi bu olayda suçlu taraf kim? Dinimiz anne babaya saygıya, sevgiye çok önem vermiş, bunu biliyorum ama yapamıyorum. Ne zaman ki annemle aramı iyi tutmaya çalışsam hep bir şey oluyor. Ondan daha çok uzaklaşıyorum. Başka birisi olsa hiç önemsemezdim bu kadar. Allah nasıl olsa görüyor, ben O'na havale ediyorum derdim. Ama sonuçta annem o. Öyle de diyemiyorum. Böyle mi denilmesi gerekir? Şimdi annemin ve benim bu konudaki günahlarımız, hatalarımız neler? Ne yapılması gerekir?

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Anne ile yaşadığı sorunların üstesinden gelemeyen bir vakia 67 daha sizin örneğinizde bulunmaktadır. Acaba anneniz sizi küçükken niye çok döverdi? Genelde anneler sebepsiz yere dövmezler ya da az döverler. Sizin çok dayak yemenizin nedeni acaba "evet, belki ben de iyi bir evlat değilim" cümlelerindeki itirafınızda mı saklıdır?

Zira, bugün büyümüş bir evlat olduğunuz halde bile bu itirafta bulunmanız aslında göstermektedir ki, küçükken de öyle pek matah bir evlat değildiniz. Muhtemelen ya çok yaramaz ve haylazdınız, ya da çok zararlıydınız. Ya çok üzdüğünüzden dolayı, ya da çok zarar verdiğinizden dolayı çok dayak yerdiniz. Bunların hangisinin doğru olduğunu biz bilemeyiz, varsayımlara dayalı tahminlerde bulunuyoruz, doğrusunu elbette siz hatırlayacaksınız. Her neyse, geçen geçmiştir. Artık büyüdünüz, kocaman bir evlat oldunuz. Bugün artık önümüze bakmanın vaktidir. Bundan sonrası için doğru hareket tarzları göstermenin vaktidir. Şimdi annenizle aranızdaki durumunuzu tahlil edelim:

Annenizin şimdi bile size bu şekilde agresif tavırlar sergilemesinin temel sebebi sizdeki değişikliğin farkına varamamış olması veyahut buna inanmamasıdır. Siz hala annenizin gözünde o eski yaramaz, hırçın ve zararlı çocuksunuz. Muhtemelen bu yüzden anneniz size karşı siz küçükken takındığı tavırların benzerini sergilemektedir. Bizim varsayımlara dayalı ilmi tahlilimiz bu yöndedir. Eğer bu tahminimiz isabetli ise, o zaman;

Öncelikle annenize karşı çok düzgün ve olumlu bir evlat olduğunuzu hissettirmelisiniz. Annenizi buna inandırmalısınız. "Evet, belki ben de iyi bir evlat değilim" demekle işler hallolmuyor, hatta bu itirafı söyleyebilmeniz sizin cenahta üzerinize düşenleri yapmadığınızın açık bir göstergesidir. Her şeyden önce "evet, ben iyi bir evladım" diyebileceğiniz kadar olumlu değişiklikleri nefsinizde göstermeniz gerekir. Sonra anneniz de bunu görerek inanacak, artık evladım büyümüş, akıllanmış, uslanmış, olumlu yönde değişmiş diyerek tavırlarında değişikliğe gidecektir.

Tabii bu bir süreç içinde olacaktır. Öncelikle siz üzerinize düşenleri yapınız. Anne kalbi de bunları zaten anlayacaktır. Eğer siz değiştiğiniz, düzeldiğiniz halde hala değişiklikler olmuyorsa annenizle oturup güzelce konuşmalı; anne bak ben büyüdüm, artık eski yaramaz çocuk değilim, düzeldim ve akıllandım, sorumluluklarımın farkına vardım, benden istediklerini elden geldiğince yerine getirmeye çalışacağım, bundan hiç endişen olmasın, inanmazsan gel beni dilediğin şekilde imtihan et, bakalım sen de göreceksin diyerek annenizin gönlünü almalısınız. Böylece zamanla her şey düzelecektir. Zaten başka da bir yol bulunmamaktadır, zira annemiz bizim en kıymetlimizdir. Kolay gelsin.

Birbirimizi Çok Seviyoruz Ancak Nişanlım Çok İlgisiz

Merhaba hocam. Ben nişanlandım. Nişanlım ilgisiz geliyor, beni çok sevdiğini söylüyor. Kayınvalidem oğlunu çok kıskanıyor. Nişanlanmamız bile bizim çabamız ile oldu. Ağlıyorum her gün. Bu sorulardan, kararsızlıktan nişanlımın haberi yok. Konuşmama, derdimi anlatmama rağmen değişmedi, değişmiyor. Zaten annesinin bu huzursuz halini görünce bizi de huzursuz etmesinden dolayı ayrılmak istedim. Ayrılamıyorum, iradem yetmiyor, ama mantıklı gelmiyor, çok üzülüyorum. İstedğim gibi biri değil sanki ama çok seviyorum aynı zamanda, ilgisizliği beni yoruyor. Ayrılmak çok mantıklı ama yapamıyorum. Sonuçta bu irade bende değil mi, benim seçimim değil mi, bana bağlı değil mi? Kader mi devreye giriyor? Elim kolum neden bağlı? Çok da dua ediyorum hayırlısı olsun diye ama filli dua etmek lazım. Ayrılmayı denedim, değişmiyor ve ben bu şekilde mutlu değilim. Evlenince aynı evde olmak değiştirir mi, bilmiyorum. Annesi bir yandan sürekli süreci uzatıyor. Hayır işi uzatmak ne kadar doğru? Annesi babası ön ayak olmuyor, desteklemiyor bizi. Sürekli tarihi ilerletmek istiyorlar. Biz de artık Allah'ın rızasına bu durumun uymadığını düşünerek erkene tarih alıp kavga dövüş evleneceğiz. Yani anlatmam biraz karışık. Kısacası, ne ileri gidebiliyorum, ne geri gelebiliyorum. Bunlar neden geliyor başıma, çözebilmiş değilim. Evlenirken güllük gülistanlık olsa, evlendikten sonra işler değişse, derim ki nasip hayırlısı, henüz evlenmemişken böyle kararsızken ne yapmalıyım? Sadece dua etmek yeterli mi? Her şeyi Allah'a bırakmak, hayırlı ise olsun, hayırlı değilse bir sebeple bitsin demek? Kendimiz devreye girmeli miyiz? Her gün bunları düşünmekten kafayı sıyırmak üzereyim. Hocam, bildiğiniz varsa benimle paylaşır mısınız? Allah şimdiden razı olsun. Cevabınızı sabırsızlıkla bekliyorum. Allah şimdiden bin kere razı olsun. Bir de başımıza gelen musibetler işlediğimiz günahlardan dolayı olabilir mi, tövbe etsek de?

69

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Açıkçası, bunca meselede cevap yazdık, çözümler ürettik ama sizin bu meseleniz bize en zor gelenlerden birisi olmuştur. Zira, sizin bu meseleniz bizzat birbiriyle nişanlı bulunan iki kişi olan sizler dışındaki bizler gibi üçüncü kişiler için bizim karar verebileceğimiz bir mesele değildir. Bu mesele tamamen, yalnızca, salt ikinizin karar vererek sonucuna katlanacağınız bir meseledir. Öncelikle bunun iyi anlaşılması gerekir.

İkinizin de birbirinizi sevdiğinizi söylüyorsunuz. Bu en güzel bir haberdir. Bizi çok sevindirmiştir. Evliliklerde en mühim meselelerden birisidir. Bununla birlikte nişanlınızın çok ilgisiz kaldığından bahsediyorsunuz. Bunu tam olarak anlamak mümkün değildir. Mademki sizi çok seviyor, o halde niye böyle duvar gibi ilgisiz kalmaktadır, bu çok anlamsız duruyor. Buna dair bizim açıklayıcı teorimiz şöyledir:

Kayınvalideniz oğlunu çok kıskanıyor, çünkü oğlunu çok seviyor. İşte oğlu da annesini çok seviyor, annesinin zinhar üzülmelerini istemiyor, bundan dolayı size karşı çok sevdiğini söylemesine rağmen tepkisiz davranıyor, çünkü sizden yana tavır alsa annesinin kırılacağını düşünüyor. İşte bazı erkekler böyledir. Bize göre mesele de bundan ibarettir. Eğer siz de bu yoruma katılacak olursanız, size şu çözümleri sunmak isteriz:

Hangi kimseyle evlenecek olsanız yine onun bir annesi ve bilumum ailesi olacak, yine onların içinde Sünnetullah gereği sorunlu kimyelerden bulunacak, bunlardan yana değişik imtihanlarınız olacaktır. Bu böyledir. Kimilerinin annesi, babası; kimilerinin erkek kardeşi, ablası; kimilerinin amcası, halası; kimilerinin mandası, danası ile hemen herkes imtihan olunacaktır. Bunlar vesilesiyle evlilikte tarafların birbirine yakınlaşması, sevgisi, saygısı sağlanacak, pekiştirilecek, imtihanı birlikte kazanacaklardır. Yani kim ile yuva kursanız bunlar mutlaka başınıza gelecektir. Bundan kaçış ve kurtuluş hiç kimse için bulunmamaktadır. Bunun da iyice anlaşılması gerekmektedir.

O halde, mademki bu nişanlınızla birbirinizi çok sevmektesiniz, böyle bir daha yine birbirini çok seven insanlardan biri olabilme imkânını bulmak da çok zordur diyerek sabırlı, metanetli, dirayetli davranmalısınız. Eşiniz ile annesinin arasına zinhar girmeyiniz. Eşinizi ikinizden birisini tercih etmek zorunda bırakmayınız, aksi halde bu örnekte kaybeden siz olursunuz. Nasıl siz eşinizi çok seviyorsanız yine annesinin de onu çok sevmesi hakkı olduğunu bilip idrak ederek kabul ediniz, zira onu doğurmuş ve büyütmiştir. Eşinizin annesine çok hürmetini ve üzülmemesi için onu gözetmesini kafanıza takmayınız, bu da onun zaten bir nevi vazifesindedir. Eğer kayınvalidenizi kendi anneniz gibi sayacak olursanız ona karşı hürmette kusur etmezsiniz, böylece o sizi de kızı gibi sevecektir. Akılselim ile hareket ediniz, dediklerimize kulak veriniz lütfen. Böyle yaparsanız güzel günler sizleri bekliyor olacak, inşallah! Dua ile...

Yurtdışında Yıllarca Tek Başına Yaşamının Getirdikleri

Ben şükretmeye, mutlu olmaya, özümde iyi insan olmaya çalışan bir insan olduğumu düşünüyorum. Ancak, ailem ve esim benim baskıcı, huysuz, dili ağır, kalp kiran bir kimse olduğumu düşünüyor. Çevremde de çok sevilen bir kişilik değilim. Aslında kendi kalbimi herkes kırdığı, üzdüğü için ben de onlara acımasızlaşıyorum. Senelerce yapayalnız yurtdışında yasadım ve maddi manevi hep ailemin yanında oldum. Ama onlar benim ihtiyacımda bana hep sırt ceverdiler, anlamadılar. Annem bile bana düşman gibi davranıyor çoğu zaman. Artık çok yoruldum. Dinimizde sevmek, akrabanla iyi geçinmek bu kadar önemliken bu durum beni çok uzuyor. Hep kendimle bir savaş, bir sorgu sual içindeyim. Elimden geleni yaptığım halde bir türlü olmuyor, ailemle, eşimle aramı düzeltemiyorum. Beni çileden çıkarıyorlar. Çoğu hareketlerine, haksızlıklarına susmama rağmen yine de yaranamıyorum. Mesela eşime hiç hesap sormam. Dilediği vakit eve gelir gider, ne kadar verirse o kadar yerim, bir gün olsun üstüme başıma bir şey almadı, laf etmem. Ama biraz konuşsam hemen ağzıma lafları tıkar, konuşmaz. Hep onu anlamadığımı söyler. Kardeşim benden bir yaş küçük. Senelerce onu okutmak için ne sıkıntılar çektim. Bana çok eziyetler yaşattı, hep onun yaptıklarını toparlamakla geçti vaktim, ama kötü yine ben oldum. Neymiş, kalp kırıyormuşum. Anneme senelerce soğukta oturup para yolladım, yedirdim, gezdirdim, içirdim ama ben işsizken bir lira verip halimi sormaya telefon açmadı. Babam deseniz zaten ayrı bir hikâye. O hep ister ama hiç vermez. Maddi manevi insani sıklar ama sıkılmaya gelemez. Öte yandan hepsi bana aynı şeyi söylüyor. Baskıcı, kalp kiran. Artık uzun zamandır kim hatalı, kim haklı bilmiyorum. Tek istediğim bu sebepten Allah'ın karşısına geçtiğimde vereceğim hesabın benden yana olması. Bundan nasıl emin olabilirim? Nasıl davranmalıyım? Allah'a nasıl dua etmeliyim? Annemle kardeşim benimle yaşamak istiyor, kendime de onlara da güvenemiyorum. Ne yapmalıyım?

71

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Öncelikle, yazdıklarınızdan anladığımız sizin bir bey olduğunuzdur. İnşallah doğru anlamışızdır. Kardeşlerimiz yazarlarken kendilerince malum olan şeylerin bizce malum olmadığını bazen unutuplar, kendileri hakkında bilgi vermiyorlar, bize de yazılanlardan emareler arayarak sonuca varmak kalıyor. Aslında kendileri hakkında da bilgi vermeleri meselenin sıhhati açısından iyi olacaktır.

Açıkçası, bize bu şekilde yazarak sorununu zikredip çözüm arayan bir kimsenin sizin hayatınızdaki yakınlarınızın düşündüğü gibi kötü bir insan olmadığını düşünmekteyiz. Bize göre buradaki sorun, hayatınızdakilerin size karşı fazla önyargılı davrandıklarıdır. Yani, insanlar başkalarının kalbini kırarlar, belki hakaret ederler, küçümseyip

kötü görürler, olmadık haksızlıklarda bulunurlar da, kendilerine karşı yine böyle davranılınca hiç hoşlarına gitmez. Hatta öyle ki, hayatında hiç kimsenin kalbini kırmamaya ve kimseyle kötü olmamaya çalışan insanlar dahi böyle kimselere yaranamamaktadırlar. Bu böyledir, nihayetinde hepsi çiğ süt emmişlerdir. Sizin bu sorununuz gibi benzer sorunlar nice insanların da başlarındadır. Peki, ne yapmamız gerekmektedir?

Şimdi siz senelerce yurtdışında yapayalnız yaşadığınız için insanlarla benzer düşünceler ve davranışlarda bulunma hususunda uyum problemleri yaşamaktasınız, sorunun temeli burasıdır. Size göre normal olan bir davranış kimilerine göre normal olmamakta, başkalarının düşünce ve yaklaşım biçimleri de size uymamaktadır. Aslında bunların pek çoğunun uzunca bir zaman içinde hal yoluna gireceğini söyleyebiliriz. Yani zamanla onlar size, siz de onlara alışacaksınız. Yalnız o zamana kadar size düşenleri yapmalı, kimseye karşı kırıcı davranmamak zorundasınız. Eğer yapabiliyorsanız çokça sabırlı davranın, size karşı oluşan önyargıları kırmalarına yardımcı olun. Sizi itham ettikleri hususlarda itham edebilme bahanelerini ellerine vermeyin. Bakalım böyle davranırsak sonuçta neler olacak?

Annenizle kardeşiniz acaba neden sizinle yaşamak istiyorlar? Bu hususta bir zorunlulukları mı var? Peki, babanız ne olacak? Anneniz babanızı niye bırakacak da sizinle yaşayacak? Doğrusu bunların hepsi ayrı bir meseledir ve izahata ihtiyaç duymaktadır. Bize göre, bunun kısa-yakın vadede yapılması doğru da olmaz, olumlu sonuçlar da doğurmaz. Zira zaten anlaşma ve uyum problemleri vardır. Bir de birlikte yaşanırsa olacakları siz düşününüz. Bunu zamana yaymakta fayda vardır. Bunu doğuran zorunlulukların çözülmesi en doğru olanıdır. Selamlar...

Arada Nikâh Bağı Olmayan Sevgi Koskoca Bir Yalandır

Hayırlı günler. Ben 26 yaşındayım, bir senedir nişanlıyım, görücü usulü nişanlandım. Kendisi uzaktan akrabamız, düzgün, efendi bir insan. Ailesi de iyi, yurtdışında yaşıyorlar. Ben ısınmamama rağmen kabul ettim. Çünkü ailemde sürekli bu mevzular vardı. Yaşınız geldi, kısmetleri değerlendiremiyorsunuz, artık evlenin gibi. Zaten üç sene önce teyzem oğluna istedi, kabul etmedim abim gibi gördüğüm için, ama kabul etmedim diye üç senedir çok kötü psikolojiler yaşadım, ailem de istiyordu tabi. Sanki gelen insanlara burnu büyüklük yapıyormuşum gibi davranıyordu annem. Bu kişiyi de değerlendirmek istedim, sanki hayır desem yine o kotu günleri yaşayacaktım gibi geldi. Geçen Ocakta hemen nişan oldu, oysa ki ben daha tanımak istiyordum ve vize çıkması için nikah olacak dediler, zorla nikah da oldu. Ben istemiyordum, çünkü tanıımıyordum. Neyse, altı ay sonra ayrılmak istedim, ailem kabul etmese de en sonunda durumuma üzülüp tamam dediler gönülsüz. Ayrıldıktan hemen sonra onun aile büyükleri geldi, yalvardı, şans ver diye. Dedesi elime geldi, ben tabii çok kötü oldum, baktım annem babam da iyi değil, kabul ettim barıştık. Bu Ocakta düşün var, ben eskisi kadar mutsuz olmamaya, güzel bakmaya çalışıyorum. Çünkü en çok annem, babam, ailem üzülmesin, 73 istemiyorum. Nişanım onu sevmememe rağmen kabul etti, beni sevdiğini söylüyor çünkü. Bu bencillik mi Hocam? Halen ona pek bir şey hissetmiyorum. Evet, kalbimi kırmamaya, her istediğimi yapmak istiyor ama mutlu olmanın yolunu sadece bu olarak biliyor. Bense, artık bu noktaya geldiği için kimseyi üzmemek ve haklarına girmek istemiyorum. Allah'a hep dua ediyorum, bu sınavdan kolay geçeyim diye ve kalbime sevgi, muhabbet koysun diye. Lütfen akıl verin Hocam! Çünkü bu karardan dönmem, yapamam artık...

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Açık ve net olarak söylemek istiyoruz: Allah'ın emri insanın eşini sevmesidir. Allah bize kimi eş olarak verdi ise artık onu sevmemiz gerektir.

Arada nikâh bağı olmaksızın bir kimseyi sevmeyi düşünmek şeytanın çok büyük bir aldatmacasıdır. Aramızda bizi birbirimize Allah'ın emri ve müsaadesiyle helal kılacak olan nikâh olmaksızın kimi ve hangi hakla sevmeyi düşünebiliriz? İşte şeytanın ve bilumum hademelerinin insanlara günümüzde dayattığı bu yapa yanlış tavır insanların hayatlarının zayı olmasına yol açmaktadır. İnsanlar, gençler birbirlerini güya sevmekte, nikâhsız gayri meşru aşk yaşamaktadır, sonra da ilk menfaat çatışmasında birbirlerini terk etmekte, başka birisine sarmakta, başkalarının hayatına demir atmaktadır. Bu yolla pek çok kişinin hayatından yine pek çok kişi geçmekte, bunların hayatları ve kişilikleri ise yolgeçen hanına dönmektedir. Aslında insanları mutsuz kılan bizatihi

böyle bir hayatın kendisidir. Zira insan maddi olmaktan çok daha fazla manevi bir varlıktır. Kalbi ve gönlü bir kere kirlendiğinde artık tertemiz olmayacaktır. Yine bu gayri meşru ilişkilerin tabii sonucu olan zina ve fuhuş hastalıklarına da insan yakalandığında artık bir daha asla kurtulamayacaktır. Toplumun en büyük derdinin bu olduğunu müşahede etmekteyiz.

Size gelince; her ne kadar evliliği geciktirmiş olsanız da sonunda bir karar vererek evlenmişsiniz. Ancak ne hikmetse yine bunu bozmuşsunuz. Öncelikle, evliliği bozmuş olmanızın çok büyük bir hata ve günah olduğunu kabul etmelisiniz. Zira Allah nasip etmiş ve bir yuva kurulmuş, siz ise meşru hiçbir sebep olmaksızın bunu yıkmışsınız. Vebaliniz büyüktür. Ancak, her şey bitmiş değildir. Eğer bundan sonrası için doğru davranışlarda bulunacak olursanız Allah hayatınıza bereket verecek, yuvanızda sizi mutlu edecektir. Zira insan öncelikle Allah rızası için evlenir, Allah için yuva kurar, imanlı nesiller yetiştirmeye niyet eder ve etmelidir. Fitri bir ihtiyaç olan cinselliği helal yoldan yaşamak için evlilik farzdır. Bu düşünce içinde bilinçlice hareket etmeli, Allah'ın size nasip görerek verdiği eşinizi –her kim olursa olsun– sevmek zorunda olduğunuzu bilmelisiniz. Nikâhsız sevmek olmaz, yalandır, meşru değildir. Meşru olanı nikâhtan sonra insanların yakınlaşmasıdır. Ne demişler, nikâhta keramet vardır. Allah yuvanızı mutlu kılsın, lakin bunun sizin elinizde olduğunu asla unutmayınız. Zira eşiniz sizi sevmekle üzerine düşeni yapmaktadır. Siz de kendi üzerinize düşeni yapmalısınız. Selamlar...

Bu Hayattan Bıktım, Hemen Ölüp Gitsem Diyorum

Hocam ciddi anlamda bu hayattan bıktım, daha dün şükrederken bugün lanet eder oldum. Yani vücudumla dalga geçiriyorlar, sınıfta bir sürü lakabım var. Kimseyle kavga etmedim, beni çok dinlemezler zaten bazıları hariç, bazıları da işi olunca konuşuyor, ben iyi olmaya çalışırken ezildim. Bunun anlamı ne, sınanıyor muyum? İbadetlere fazla düşmeyen bir insanım ama sürekli ezildim. Neden insanların intihar etmesi günahken, insanlar intihar ettiğinde bir de bir sürü azap veriliyor? Zaten Allah görüyor, yani nesine şükredeceğim ben bu hayatın? Tamam, benden kötü hayatı olanlar da var ama keşke hemen ölüp gitsem diyorum hocam, haksız mıyım?

Bismillâhırrahmânırrahîm.

Kısaca söylemek gerekirse, evet haksızsın kardeşim. Niye mi? Öyleyse dinle:

Sen daha çok genç bir insansın. Muhtemelen lisede okuyorsun ve sınıf arkadaşlarından şikayetçisin. Bizler hepimiz senin gibi lisede okuduk ve hepimizin de birçok mikrop okul arkadaşları vardı, aynen senin gibi. Onlar bizi de seni üzdükleri gibi üzerlerdi, belki çoğumuzla dalga geçerlerdi. Benim olmadı ama bunu okuyanların pek çoğunun yine böyle mikrop arkadaşları tarafından takılmış lakapları vardı. Velhasıl hemen hepimizin hayatında buna benzer dönemler oldu ama onların hepsi de GEÇTİ ve BİTTİ.

75

Bizler şimdi hayatta saygın konumlarda bulunan saygın insanlarız. Hepimiz topluma bir şekilde katma değer katmak için uğraşyoruz, çalışıyoruz. Misal, bizzat biziz. Bak biz seni hiç tanımadığımız halde ve sen de bizi tanımadığın halde, sen bize sorunlarını aktarıyorsun, biz de sana çözümler sunmak ve senin hayatını ve moralini daha iyi hale getirmek için uğraşyoruz. Bunu da yalnızca Allah rızası için yapıyoruz. Çünkü biz inanmışızdır ki; "insanların hayırlısı insanlara faydalı olandır" buyurmuyor mu Allah Resûlü sevgili Peygamberimiz (sav) işte biz de yalnızca bunun için çalışıyoruz. Hem bize senin gibi kardeşlerimizden pek çok soru ve sorun gelmektedir. Biz bunların hepsini kendi sorunlarımız gibi görüyor ve çözümler üretmeye çalışıyoruz. Eee, peki biz ne yapalım? Biz de mi ölelim yani?

Özetle; daha önünde Allah nasip ederse yaşayacak uzun yıllar vardır. Ama sen bu güzel hayatı Allah'ın emir ve yasaklarına uygun olarak yaşamaya bakmalısın. Hemen abdestini almalı ve şu anki vakit namazını kılmaya başlamalısın. Zira, Allah'a kulluk yapabilme imkanı olmamış olsa bu dünyanın zahmetlerini hiç çekmeye değer miydi? İşte aynen bunun gibi düşünmelisin. Yaşadığımız her şey bizi daha da olgunlaştıracak birer imtihandır. Sabırla ve metanetle onları karşılamalı,

en güzel hareket tarzları ile karşılık vermeliyiz. Okulun bittiğinde okulundan kaynaklanan sorunların da bitecek, bunu düşün derim. Ama tabii hayatta başka sorunlar olacak, onları da açacağız inşallah. Bir de, kendine her zaman iyi arkadaşlar edinmelisin. Kötü çocuklardan uzak dur derim. Selamlar...

Kendi Tanrısına Karşı Düşmanlık Besleyen Adam

Yaşamak her şeyi şeytanlaştırıyor, bizim gibi saflar da bu pisliği kaldıramadığı için intihar ediyor. Benim tanrım beni biliyorsa, benim hiç bir menfaat için bu dünyaya gelip acı çekmeyeceğimi biliyordur. Bence beni bu dünyaya atan şeytandır, ya sizce? Benim tanrım bana işkence yapmaz. Menfaat için acı çekmek kendine haksızlık yapmak değil mi? Ve daha iyi bir hayat böyle şeytan bir dünyadan geçiyorsa, daha iyi bir hayatın güzel olması mantıksız değil mi? Şunu anladım ki; yaşamak acıdan, nefretten ve güvenmeme tecrübesinden başka bir şey kazandırmadı. Keşke yaşayıp da herkesten nefret edeceğime, bu kadar kalbim kırılacağına, kendimi kahr edeceğime intihar etseydim, o zaman bu acıları yaşayıp her şeyden nefret etmezdim. Öldüğümde yapacağım ilk şey, benim tanrım bana bunları yaşatmış ise yok olmayı isteyeceğim. Cenneti kazanmış olsam bile umurumda değil, çünkü ben hiç bir menfaat için acı çekmem. Bana menfaat yükleyenler şeytandan başkası olamaz. Benim tanrım benim kalbimi kazanıyorsa, işte o zaman ona kalpten inanırım. Benim kalbimi umursamıyorsa, bir zahmet gelsin kendisi yaşasın bu dünyada. Ve eğer bir tanrı için kendine haksızlık yapıyorsan, o tanrı değildir, sen de ondan değilsindir.

77

Karışık duygular ve karışık haleti ruhiye içinde olduğunuzu müşahade ettik. Size ancak şunları söylemek icap etmektedir:

Çok haklısınız. Böyle kötü tecrübeler yaşayan ve bunların sebebini kendi tanrısına bağlayan bir kimsenin bu dünyada yaşamaması gerekmektedir. Zira yaşadıkça yaşayacağı kötü tecrübeler artacaktır. Yaşadıkça kendi tanrısına karşı duyduğu nefreti artacaktır. Bu yüzden, kendi tanrısına karşı daha da düşman bir hale gelmeden önce bu dünyayı terk etmelidir. Zaten böyle düşünceler taşıyan bir kimsenin artık kendi tanrısından ölümden sonraya ilişkin başka beklentiler içinde olması da doğru değildir. Kendisi zaten böyle bir dünyaya geldiğine bile pişmandır, var olmuş olmaktansa hiç var olmamış olmayı tercih etmektedir. O halde bir an önce yok olup gitmesi kendisi ve herkes için en hayırlı olanıdır. Açıkçası, böyle düşünceler taşıyan bir kimse olan sizin, yine bu şekilde bir sonuca ulaşmak istemenizi çok haklı bulduk. Lütfen, bir an önce dünyayı terk ediniz. Bunun iki yolu vardır, doğal yollardan ölmeyi beklemek veya kendi ölümüne katkıda bulunmak. Artık hangisini tercih edeceğinize siz karar verirsiniz. Yolunuz açık olsun.

Yukarıdaki paragraftaki ilk yorumumuz, sizin gibi benzer düşünceler taşıyan kimselere gerçekte söylenmesi gereken ve onların hak ettiği şeylerdir. Bu yüzden öncelikle onları dile getirmişizdir. Lakin bizler sizin gibi düşünmemekteyiz. Bizler çok merhametli ve şefkatli insanlarız, hayatta kimse için en ufak bir kötülük olsun istemeyiz, herkes için hayır ve güzellik dileriz. Yaratılanı yaratandan ötürü severiz. Bu yüzden, şimdi sizin iyiliğiniz için zikretmek istediklerimize bakalım:

Dünyada yaşadığınız zaman diliminde insanlardan kaynaklanan pek çok sıkıntılar çektiğiniz ve bunlardan yana mağduriyet yaşadığınız anlaşılıyor. Fakat dünyada yalnızca siz yaşamıyorsunuz. Benzer sıkıntıları hemen herkes çekmektedir. Ama insanların pek çoğu bunları Allah'a bağlamamaktadır. Allah bizleri yoktan var etmiş, bizlere hayat ve sağlık vermiş, böylesine güzel bir dünyayı ve sayısız nimetleri bizlere ihsan etmiştir. Yaşayacağımız kötü tecrübelerde Allah'ın hiçbir suçu bulunmamaktadır. Zira, dikkatlice tetkik ettiğimizde bunların hep insanlar kaynaklı olduğu anlaşılacaktır. Başka insanlar sizin için sıkıntı oluşturlarken, muhtemelen siz de başka insanlar için sıkıntı oluşturmaktasınızdır. Yani aslında, insanlar böyle güzel bir dünyada birlikte uyum içinde yaşamayı becerememektedirler. Bunun da yegâne sebebi, Allah'ın gönderdiği Peygambere (sav) ve Allah'ın gönderdiği Kitab'a (Kur'ân'a) uygun bir halde yaşamamaktadırlar. Eğer tüm insanlık Allah'ın öngördüğü şekilde yaşayacak olsalardı, gündelik ufak tefek sıkıntılar dışında insanlığın büyük hiçbir derdi kalmazdı. İnsanlar sürekli menfaat çatışmaları içinde bulunmakta, bunlar için birbirlerini boğazlamaya kadar vardırırmaktadırlar. Hâlbuki bir de İslâm terbiyesi almış topluluklara bakınız. Sahih İslâm tasavvufu (İslâm ahlakı) düsturuna sahip topluluklarda böyle büyük menfaat çatışmaları bulunmaz, yalnızca gündelik ufak sorunlar olabilir, onlar da karşılıklı anlayış çerçevesinde çözülmektedir. Özetle; sahip olduğunuz inkârcı ve yamuk bakış açınızı değiştirmenizi, meselelere gerçek bir müslüman gibi bakmanızı, Allah'a doğru şekilde inanmış gerçek bir mü'min olmanızı tavsiye ederiz. Eğer siz bunu dileyecek olursanız Allah size bunu nasip edecektir. Hem Kur'ân okuyunuz, hem de Allah Resulünün (sav) güzel hayatını okuyunuz. Buradaki muhtelif soru ve cevaplardan da istifade ediniz. Kişi hakikate ulaşmayı dilemezse Allah vermez. Lütfen hakikate ulaşmayı dileyiniz. Allah kolaylık versin, yolunuz açık olsun.

İşte size iki bakış açısına göre iki yorum. Artık hangisini isterseniz tercihte bulunursunuz. Kolay gelsin...

Ve Allah Kadını Yarattı. Peki Ama Ne İçin?

Selâmün aleyküm hocam. Size bir kaç farklı sorum olacak, şimdiden çok teşekkür ederim.

Ben 24 yaşında üniversite mezunu bir bayanım. Geçen sene mezun oldum, kpss'ye hazırlandım ama istediğim puanları alamadım pek, mülkiyede işletme okudum, a grubundan girdim sınava, devlette çeşitli bakanlıklara girmeye çalışıyorum. Yalnız bu süreç beni çok yordu, sürekli ders çalışmaktan ve mezun oldum olalı evde oturmaktan psikolojim bozuldu. Ayrıca bir bayan için yanlış bölümü okuduğumu da çok sonradan fark ettim. Hocam çok pişmanım, öğretmenlik, doktorluk vs okumadığım için. Çünkü benim alanım olan işletme, ekonomi, finansla ilgili kurumlar hep erkek ağırlıklı. Çok korkuyorum iş ortamında harama girmekten. Çalışmak zorundayım, ailem yıllarca beni okuttu, kendimi borçlu hissediyorum onlara karşı, zaten hala işe giremediğim için üzerimde bir baskı da var. Bunalımlara sürükleniyorum. İşe girsem bile 40 yıl sevmediğim bir işi yapmaktan, erkeklerle sürekli muhatap olmak zorunda kalmaktan çok ama çok korkuyorum. Bana yardım edin ne olur, günaha girmeden çalışabileceğim, bereketli paralar kazanabileceğim ve zevk alacağım bir iş için Allah'ıma nasıl dua etmeliyim? Bunun için özel dualar var mıdır?

79

Hocam, bu genç yaşımda sürekli sağlık sorunlarıyla uğraşıyorum. Bacaklarımda lipödem denen ve çaresi Türkiye'de olmayan ve çok pahalı ameliyat gerektiren bir hastalık var. Boynumda eğrileşme düzleşme var, sürekli kendimi halsiz yorgun hissediyorum, stresten her tarafım ağrıyor, kendimi çoğu zaman iyi hissetmiyorum. Sürekli ders çalışmanın ve hala işe girememenin verdiği stres sağlığımı da mahvetti, hep olumsuz düşünür oldum, motivasyonumu kaybettim hayata karşı. Sağlık sorunlarım için nasıl dua etmeliyim hocam?

Aleyküm selâm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Değerli kardeşimiz, öncelikle şunu açıklama ihtiyacı hissediyoruz. Biz, bize danışan bütün kardeşlerimizin sorunlarını kendi sorunlarımız gibi görmekte ve bunlara en uygun ve doğru çözümleri geliştirmek için çaba sarf etmekteyiz. İnsanların sorunları içinde bulunulan hayattan veya diğer insanlardan kaynaklanmakta olduğu gibi, yine insanın bizzat kendisinden veya kendi tercihlerinden kaynaklanmaktadır. Burada biz kardeşlerimizin nefislerinin hoşlarına gidecek sözler söyleyebiliriz, kimsenin hoşuna gitmeyecek şeyler söylemeyebiliriz. Fakat bu tavır doğru olmaz. Zira, zaten herkes nefsinin hoşuna gidecek olan yolda gittiklerinden dolayı bu çeşit sorunlar karşılına çıkmakta değil midir? Kimse nefesine hoş gelmeyecek şeyleri yapmak istemez. İnsanların sorunlarının bizzat kaynağı, insanların nefislerinin kendilerine güzel gösterdiği yolda gitmeleridir. Ama bu yol

doğru bir yol değildir. İslâm'ın bize gösterdiği dosdoğru yolda gitmez isek, hayatımızdaki sorunlar hiç bitmeyecek, yeni sorunlar oluşmaya devam edecektir. İşte bundan dolayı, burada size karşı da dürüst davranacak ve Kur'ân ve İslâm kaynaklı doğru olduğuna inandığımız düşünce ve yorumlarımızı sizlerle paylaşacağız. Baştan söyleyeyim, bunlar sizin ve pek çok kişinin nefsinin hoşuna hiç gitmeyecek. Bundan dolayı sizden şimdiden özür dileyelim. Ama doğruları söylememizin de Allah'ın emri olduğunu hatırlatırız. Bizden de bundan başka bir tavır beklenmemesi gerekir. Bu açıklamadan sonra gelelim meselenin özüne:

Allah Hazreti Adem'i (as) kendisine halife olsun diye yaratmıştır. Bakara suresi 30. ayette bu husus açıkça beyan edilmektedir. İlk insan ve ilk peygamber Hazreti Adem'dir. Daha sonra Allah Hazreti Adem'e eş olsun diye Hazreti Havva validemizi yaratmıştır. Bu husus da Nisa suresi 1. ayette, A'raf suresi 189. ayette ve Zümer suresi 6. ayette açıkça beyan edilmektedir. Bu ayetlere baktığımızda göreceğiz husus, Hazreti Havva validemizin bizzat Hazreti Adem babamıza eş olsun diye yaratıldığıdır. Ayrıca Hazreti Havva validemizin ismi Kur'ân'da bizzat geçmemekte, yalnızca Adem'in eşi şeklinde geçmektedir. Özetle; Hazreti Adem Allah'ın yeryüzünde halifesi olarak yaratılmıştır, Hazreti Havva ise bizatihi Hazreti Adem'in eşi olarak yaratılmıştır. Bu husus iyice anlaşıldı mı? İsteyen zikrettiğimiz ayetlere tekrar tekrar bakabilir.

80

Hazreti Adem bütün insanlık için bir numunedir. Yani insan Allah'ın yeryüzünde halifesidir. Bunun için tabii ki iman etmiş olmak ilk şarttır. Hazreti Havva da yine bütün kadınlar için numunedir. Yani nasıl ki Havva Adem'in eşi olmak için ve eşi olarak yaratılmışsa, işte aynen bunun gibi yaratılmış olan bütün kadınlar da yine bir erkeğin eşi olsun diye yaratılmıştır. Yani, nasıl ki insan Allah'a halife olsun diye yaratılmışsa, yine aynen bunun gibi kadın da eş olsun diye yaratılmıştır. Aslında erkek ve kadın ikisi birlikte bir bütündür. İkisinin birlikte oluşturduğu bütün Allah'ın halifesi olacaktır. Kur'ân'da bu husus Bakara suresi 187. ayette "kadınlar sizin örtünüzdür, siz de onların örtülerisiniz" şeklinde açıklanmaktadır.

İkisinin birlikte oluşturduğu halifelüğün çeşitli vazifeleri vardır. Bunların bir kısmı erkeğin eline bakmakta, bir kısmı ise kadının eline bakmaktadır. Bu yüzden aralarında akıl-mantık gereğince medeni bir şekilde işbölümü yapılması gerekmektedir. Mesela erkek çocuk doğuramaz, çocuğu doğurmak kadının vazifesidir. Aileye bakmak da erkeğin vazifesidir. Bu hususlar Kur'ân'da açıkça bildirilmiştir. Bu hususun da iyice anlaşılmasını ümit ediyoruz. Zaten her başarılı erkeğin arkasında bir kadın vardır atasözümüz meşhurdur. Hazreti Adem'in halifelüğünün sırrı da burada yatmaktadır. Adem'in arkasında Havva vardır, ilk insan ve ilk peygamber olmak gibi büyük bir sorumluluğun üstesinden ancak Havva'nın yardımıyla gelebilecektir ve gelmiştir.

İşte, toplumda baş gösteren sorunların pek çoğu insanların böyle Allah'ın emirlerine ve ölçülerine riayet etmemeleri sonucunda ortaya çıkmaktadır. Günümüzde kadınlar erkek vazifelerine soyunmakta, iş hayatına balıklama atlamakta, ondan sonra da acımasız iş hayatında harcanmakta ve yazık olmaktadır. Hâlbuki Allah kadını bizzat eş olsun, anne olsun diye yaratmıştır, yukarıdaki ayetlerde bunu açıkça gördük. Aslında işsizlik diye bir sorun yoktur, eş ve anne olmaları gereken kadınların, erkeklerin işlerini ellerinden almaları sorunu vardır demişti bir eğitimci ağabeyimiz. Erkek rolünü üstlenerek iş hayatında bulunan bir kadın çok yıpranacak, çok yorulacak, hayatının pek çok kısmını zayi etmiş olacaktır. Bu arada esas vazifesi olan eşlik ve anneliği de layığıyla yerine getirememiş olacaktır. Zira bir koltuğa iki karpuz sığmayacağı herkesin malumdur. İş yüzünden çocuğuyla ilgilenemeyecek, çocuklar anne sevgisi ve ilgisinden mahrum olarak orada-burada yetişecek, kadın da anneliği tam manasıyla yaşayamayacaktır. Hâlbuki çocuğun anneye, annenin de anneliğe ihtiyacı vardır. Bu vazifeler zamanında yerine getirilemeyince tren herkes için kaçmış olacaktır. Telifisi imkânsız sonuçlar doğacaktır. Günümüzde de zaten bunun sonuçlarını yaşamaktayız.

Bu açıklamalardan sonra şimdi gelelim sizin şahsi sorunlarınıza:

81

Açıkçası, siz daha henüz iş hayatına başlamadığınız halde bu kadar maddi-manevi yıpranmışsınız. Aslında daha hiç bir şey yaşamamışsınız. Bir de iş hayatında yaşayacağınız zorluklar, sıkıntılar, stresler, maddi-manevi eziyetler ve zikredemeyeceğimiz başka türlü hadiseler yüzünden yaşayacaklarınızı düşündükçe, sizin için gerçekten çok üzölmekteyiz. İş hayatı çakallar-kurtlar sofrasıdır. Bu sofrada aslında kadının yeri yoktur. Kadının yeri evidir, eşinin ve çocuklarının yanındır. Kadının gerçek makamı anneliktir. Günümüzde İslâm'a uymayan yanlış telakkiler yüzünden hemen herkes böyle yanlış yorumlara takılıp kalmakta, yanlış hareket etmektedir. Tabii bunları derken, İslâm'a göre kadının iş hayatında mutlaka bulunması gereken bazı mevzileri kastetmiyoruz. Onlar konumuz ve bahsimiz dışındadır. Bizim derdimiz, okumayı-tahsili yalnızca iş hayatına endeksleyen, yalnızca çalışmak için okunmuş olunacağını varsayan çarpık anlayışadır. Oysa insan ilk önce kültürlü bir fert, kültürlü bir ümmet, kültürlü bir insan, kültürlü bir eş ve kültürlü bir anne-baba olmak için okuyacaktır. İslâm'a göre evin rızkından baba sorumlu iken, anne de çocukların eğitiminden sorumludur. Bunların birinin aksaması sorumsuz nesiller yetişmesine yol açacaktır ve açmaktadır. İşte siz de gerçekte aileniz-yuvaniz ve çocuklarınıza harcamanız gereken yıllarınızı işe yaramayacak bir tahsil için ve sizi çok daha fazla yıpratacak-yoracak bir iş hayatına götürecek sınav için harcamışsınız. Bunu da iyice anlamış olalım.

Bizim size tavsiyelerimiz; öncelikle kendinizi ailenize karşı borçlu olarak görmekten vazgeçmenizdir. Bu onların vazifesi idi, onlar bunu bir şekilde yerine getirmiş oldu. Şimdi ise, artık yaşıyor geçmekte

olduğundan, bir an önce evlenmeyi ve yuvanızı kurmayı gündeminize almanızdır. Bu husus işe yerleşmenizden çok daha önemlidir. Ama ben okudum, tahsil yaptım diye düşünmeyiniz. Önce Allah'ın izniyle bir yuvanızı kurunuz, ondan sonra gelecek durumlara göre hareket edersiniz. Çünkü kendinizi borçlu sayarak gidecek olursanız daha uzun yıllar evlenme imkanını bulamayacaksınız. Hayırlısıyla önce bir evlenin, ondan sonra eşinizle birlikte nasıl yapacağınıza karar verirsiniz.

Rahatsızlığınız hususunda ise; bu hastalık (lipödem) genetik temelli bir hastalıkmiş, bunu öğrendik. Peki o zaman acaba annenizde veya başka bir yakınınızda da bulunmakta mıdır? Eğer genetik olduğu halde annenizde bulunmuyorsa, anneniz anneliği yaşamış olduğundan olabilir mi? O halde sizin de bir an önce anne olmanız gerekmektedir. Allah'ın izniyle belki o zaman hastalığınız duraklayacak, ilerlemeyecektir. Herhalukarda Allah'tan sizler için acil şifalar dileriz. İş hayatına dahil olmaya endeksli bir yaşam hedefinin, sizin böylesine stresli ve bu kadar rahatsız bir yaşam sürmenize yol açtığını düşünüyoruz. Bunların hiç birine gerek bile yoktur. Siz yaratılışınızın gereği olan eşlik ve anneliğe odaklanınız, bunun güzel sonuçlarını göreceksiniz. Hadiseleri olurlarına bırakınız, doğru hareket tarzları belirleyiniz, evliliğin hayatınızın en mühim önceliği olduğunu unutmayınız. Allah'a emanet olunuz.

Çocukları Cehennemden Korumak ve Herkesin Kendi Şeytanı

Hocam, bir sorum olacaktı izninizle. Ben normalde İstanbul'da oturuyorum, Edirne'de üniversite öğrencisiyim. Bu sene tuhaf bir hal geldi bana. Eskiden dini konularda içimdeki sesi susturamazdım, sürekli kendi kendimle tartışırdım. Daha sonra Allah'a ulaşmayı diledim. Üniversiteden önce yoğun çalışma dönemi geçirdim, gecelere kadar yoğun işte çalıştım. Daha sonra üniversiteye geçtiğimde arkadaş bulamama korkusu yaşadım. Yalnız kalmaktan korktum, sürekli İstanbul'a gitmek istedim. Arkadaşlarım zamanla arttı, çevrem arttı bayağı. Bulduğumuz yurt cemaat yurdu, bulunduğu yer mezarlıkların, anıtların bulunduğu yer. Bu yerde günah isledim, istimnalarda bulundum, temiz gezmedim. Daha sonra arkadaşlarla zina yapmaya yeltendik, gittiğimiz yerde dolandırıldık. Bu günahtan geri döndük. İbret almak bilmedim. Daha sonra arkadaşlar tuhaf bir olay anlattı, içimden sanki bana olacakmış, olmuş gibi düşünmeye başladım. Tam da stresli, uykusuz sınav dönemine denk geldi. Sürekli o pis olayı düşünmeye başladım, bana olmasın diye önlem almaya başladım. Düşünceler beni yormaya başladı. Bir haftalığına eve döndüğümde daha da stresim arttı, göğsüme sıkıntı çöküyor, kaslarım kasılıyordu. Sürekli tuvalete falan gitmeye başladım. Kimseyle doğru düzgün konuşamadım. Dikkatimi bir şeye veremiyordum. Olmadığını bilsem de kafamda sürekli tartımsa vardı. Doktora sordum, anksiyete-kaygı bozukluğudur dedi. Eskiden evhamlıydım falan ama bu kadar aşırı değildi, birden arttı. O olayı yaşamaktan korktum, herkese şüpheyle bakmaya başladım. Sizce ne yapmalıyım?

83

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Öncelikle bize aktarılan bu sorunun içindeki sorunları iyice anlamaya çalışalım. İstanbul'da yaşayan ve ailesi de muhtemelen muhafazakâr olan bir genç yüksek tahsil için Edirne'ye gitmiş ve orada bir cemaat yurdunda kalmaya başlamıştır. Bu yurttan -bir imtihan vesilesi olsun diye yine her yerde mutlaka- bulunan kötü arkadaşlarına uyararak zina yapmak için girişmişler ama -her nasılsa- bunu başaramamışlar. Bu arada arkadaşlarının anlattığı -muhtemelen çok kötü olan- bir örnek üzerinden kendisi de kaygı yaşamaya başlamış ve psikolojisi bozulmuştur. Mesele budur. Şimdi bu örnek olay üzerinden söylememiz gereken çok önemli hususları zikretmek istiyoruz. Lütfen hiç kimse kusura bakmasın, zira hak ve hakikat adına, Allah rızası için konuşacağız. Kimseye bir kastımız yoktur. Burada sadece vatanın, milletin ve ümmetin geleceği adına konuşacağız. Bizim zaten yıllardır tespit ettiğimiz bazı sorunların sizlere güzelce izah edilebilmesi için harika bir örnek ve vesile olacaktır aktarılan bu sorun.

Günümüzde çocukların mutlaka yüksek tahsil sahibi olmaları gerektiği şeklinde hakim ve baskın bir görüş herkeste bulunmaktadır.

Bunun sağlanması için ise –hemen hemen, neredeyse- her yol mübah sayılmaktadır. Çocuklarının yüksek tahsil için başka şehirlere ve dünyanın en uzak, en ücra köşelerine bile gitmeleri ailelerce desteklenmektedir. Yeter ki çocuğumuz yüksek tahsilde bulunsun, bunun maddi ve manevi bedeli ne olursa olsun denmektedir. Bizim uzun yıllardır gözlemlere dayalı vardığımız tespit böyledir. BU TAVIRLAR FEVKALADE YANLIŞTIR. Açıklayalım:

Memleketimizde pek çoğu dindar veya muhafazakâr olan aileler çocuklarını tahsil için başka şehirlere veya ülkelere göndermektedir ve onların oralarda hangi şartlara maruz kaldıklarını ve neler yaptıklarını bilmemektedir. Hâlbuki o çocukların -çok küçük bir azınlığı hariç- hemen hepsi yukarıdaki gencin yaptıklarını yapmaktadırlar. Gördüğümüz gibi, cemaat yurdu dahi olsa oralarda mutlaka mikrop çocuklar bulunacak ve bunlar dindar aile çocuklarını yoldan çıkaracaklardır. Zaten ailesinin yanında olmayan bir gencin en yakın arkadaşı kendi şeytanı olacaktır. Şeytaniyle başa çıkamayacak ve onun gösterdiği yolda ilerleyecektir. Yukarıdaki örnek bunun en açık bir göstergesidir. Bizim çocuğumuz yapmaz diyerek kendimizi kandırmamak lazımdır. Bunları yapan çocukların hepsi de dindar veya muhafazakâr aile çocuklarıdır. Elbette bunları yapmayacak çocuklar bulunmaktadır ama o çocuğun bizim çocuğumuz olduğu yaklaşımı tam bir züğürt tesellisi ve şeytanın-nefsin aldatmacası olacaktır. Zira bu işlerin şakası bulunmamaktadır. Bir kere şeytanın yolunda giden bir insanın bir daha o yoldan kurtulması pek mümkün olmayacaktır. Önemli olan Allah'ın emrettiği şekilde dosdoğru bir insan ve günahlardan –HASSATEN ZİNADAN- uzak iffetli bir hayat yaşamaktır.

Kötü arkadaşın insanı nasıl yoldan çıkardığına bir misal de ben vereyim. Bunu bizzat kendimiz müşahede etmişizdir. İmam hatip lisesinde okuyan bir kız çocuğu, çok dindar, takvalı, akıllı ve çalışkan. Yaz tatilinde hangi kitapları okuyacağını, hangi sureleri ezberleyeceğini yaz başında program yapan ve bununla bizlerin çok takdirini kazanan bir kız. Babası dindar bir yaşlı adam. Annesi Müslümanlığı tam manasıyla sindirememiş bir kadın. İşte bu şuursuz kadın kendine sıradan bir bayan arkadaş ediniyor, onlarla sık sık görüşüyorlar. O kadının lisede okuyan bir kızı var, imam hatipli kız ile yaşıyor. Ama bu kız çok bozuk, terbiyesiz, ahlaksız, erkeklerle gezip tozan bir sokak kızı. İşte bu kötü kız ile arkadaş olan imam hatipli kız iki ay içinde öyle bir hale geldi ki, aynen o kötü kızın ahlak ve karakterine büründü. Pek çok ahlaksız erkek arkadaşlar edindi, onlarla sokaklarda sarmaş dolaş gezindi. Kötü ahlaklı iki kız olarak neredeyse yapmadıkları kalmadı desek bile yeridir. Annesi bu hususlarda uyarıldığında ise annesinin tepkisi; kızım tabii ki yaşayarak öğrenecek, kendisi tecrübe edecek, erkek arkadaşları da olacak, onlarla elbette gezip tozacak, hayatını yaşayacak şeklinde olmuştur. Yani, dindar bir babanın kızı olmasına rağmen Müslümanlığı içselleştirememiş bir kadının kızı olması ve

annesinden yüz bulması ve kötü bir arkadaşa takılması yüzünden, imam hatipli ve mükemmel denilebilecek bir kız çocuğunun ayağı cehenneme doğru kaymıştır. Bunu esefle ve ibretle müşahede etmişizdir. Babası ise yanlış bir adam olması ve ailede dönen olaylardan haberi bile bulunmaması yüzünden etkisiz eleman olarak kalmıştır.

Anlayacağınız, böyle hususlarda çok dertliyizdir, çünkü çok şeyler görmüş, çok şeyler bilmekteyizdir. İtimat ediniz ki, öyle şeyler gördük, öyle şeyler müşahede ettik ki, inanın bunları anlatamayız. Zira anlatacak olsak kafanızdaki çok düşünceler yerli yerinden oynayacak ve bize de belki çok kişiler düşman olacaktır. Biz insanların böyle durumlara düşmelerine üzülüyor ve herkes için güzel ve doğru olanını diliyoruz. İşte bunun için YAPILMASI GEREKENLER bize göre şöyledir:

1- Yüksek tahsil güzeldir, önemlidir. Lâkin, çocuklarımızın âhireti çok daha önemlidir. Tahsil için âhiretlerini kaybetmelerine göz yummamak, çanak tutmamak gerekir. Zira çocuklarımız bize Allah'ın emanetidir. Emaneti en iyi şekilde korumakla yükümlüyüzdür.

2- Erkek çocukları mutlaka yüksek tahsil yapmalıdır, zira ailenin geçiminden onlar sorumludur. Tahsilli, kültürlü bir Müslüman olmak önemlidir. Lâkin, günümüz üniversite hayatının çocukları daha çok bozduğunu akıldan çıkarmamak gerekir. O halde çocuklarımızı çok iyi korumamız gerekmektedir. Tahsil tahsil derken çocuğumuzdan olmalıyım.

3- Erkek çocukları tahsil için başka bir ülkeye veya şehre asla yollanmamalıdır. Öncelikle kendi şehrinizde okumasını sağlamalısınız. Böylece çocuğunuz hep elinizin altında olacak, kendi ailesiyle kalacak, yanlış kişilerin etkisi altına girme riski en aza inecektir. Bunun için en kesin yol üniversite tercihlerini yaparken müdahale etmenizdir. Kendi şehriniz veya taşınabileceğiniz şehir dışında başka bir yeri asla yazdırmamalısınız. Çocuğunuza da bunu kesin bir dille anlatmalısınız. Başka bir yerde okursan sana asla destek olmayacağım deyiniz. Kararlılığınızı görmeli ve bilmeli. Bu hususta asla taviz vermeyiniz. Çocuğunuza karşı taşıyacağınız zaafın onun hayatını götürebileceğini unutmuyunuz.

4- Oldu ki, başka bir şehirde okumak zorunda kaldı. O zaman mutlaka çok güvendiğiniz insanlara, cemiyetlere, cemaatlara çocuğunuzu teslim ediniz. Ama hatırlayınız ki, yukarıdaki kardeşimiz de bir cemaat yurdunda kaldığını söylemişti. Elinizin altında olmayan bir çocuğun hangi tehlikelere maruz kaldığını ve neler yaptığını asla bilemeyeceksiniz. Bence bu 4. şıkka hiç kalmayın, siz en iyisi 3. şıkka göre mutlaka hareket edin deriz.

5- Kız çocukları için tahsilden çok daha önemlisi öncelikle aile kurmalarıdır. Kız çocuklarının liseyi bitirdikten sonra önce onları evlendiriniz. Mutlu ve sağlıklı bir yuva kurmaları için her türlü gayret ve desteği gösteriniz. Evleneceği kimseyi mutlaka gözden geçiriniz, iyice tahlil ediniz. En önemli husus namuslu ve iffetli olmalarıdır. Önceden iffetli olmayan bir erkeğin evlendikten sonra da iffetli olması çok zordur. Dindar geçinenlerin hepsi iffetli değildir ama dindar olmayanlarda iffetin bulunması çok daha zordur. Zira kişi Allah'tan korkmuyorsa her hali yiyebilir. Mesele, Allah'tan gereğince korkmaktır. Damat adayınızın sırasıyla, namuslu-ahlaklı-iyi huylu, dindar, varlıklı, tahsilli olmasına özen göstermelisiniz. Zina Yapan Kişi Ancak Zina Yapanla Evlenebilir (Nur, 3) makalemizi okuyunuz.

Genç kızların akli büyükler kadar bu işlere ermez, doğru kimseyi bulamazlar veya doğru kimseyi de doğru değerlendiremezler. Gerçi bizim gördüğümüz büyüklerin de akıllarının bu işlere pek yetmediğidir. Yani, insanlar neden mutlu değil, mutsuz ve umutsuz, neden evlilikler yürümüyor sorusunun cevabı bizce hiç sürpriz değildir. Zira çok kimsenin akıl, ilim ve idrak ile bu işleri değerlendirmediklerini görmüştüzdür. Uzunca bir yola katıksız ve azıksız çıkmanın sonucunun hüsrana olacağı gayet açıktır. Yanlış kabuller ve yaklaşımlar yanlış sonuçlar doğuracaktır.

86

Evlenmeden önce tahsil yapan kız çocukları bilahare mutlaka iş hayatına atılıyorlar, iş-güç-kariyer derken evlilik trenini ve imkânını çoğunlukla kaçırıyorlar. Evlilik yaşları geçiyor, aile kuramayınca da mutsuz ve umutsuz olarak kalakalıyorlar, yanlış insanlarla yanlış tecrübeler yaşıyorlar. Ayrıca iş hayatında yaşadıkları pek çok kötü tecrübeler ve hadiseler de onların zarar olarak kalıyor. Bunların getirdiği çekinceler de yine aile kurmalarına engel oluyor. Velhasıl, önce evlenmeleri sonra okumaları herkes için çok daha önemli ve güzel bir çözümdür. İlla ki okumak isteyenler evlendikten sonra da okuyabiliyorlar, bunun güzel örneklerini bilmekteyiz. Tanıdığımız bir ailede bayan dört güzel çocuk sahibi olduktan ve onları yetiştirdikten sonra açıktan yüksek tahsile başladı. Bir başka ablamız da üç çocuk yetiştirdikten sonra yine açıktan yüksek tahsile başladı. Bunun daha pek çok örneklerini zikredebiliriz. Önemli olan kız çocuklarının Ve Allah Kadını Yarattı. Peki Ama Ne İçin? makalemizde anlatmaya çalıştığımız Sünnetullah'a uygun yaşamalarıdır. Zira aileler kurulamazsa toplumumuzun geleceği çok karanlık olacaktır. Yaşamakta olduğumuz kötü örnekler bunun en açık göstergeleridir.

Bu önemli açıklamalardan sonra gelelim yukarıdaki kardeşimizin meselesine:

Arkadaşlarınızın size anlattığı o tuhaf olayı bilmeksizin isabetli bir görüş serdetmemiz mümkün olmayacaktır. Ancak onun ne

olduğuna dair bir senaryomuz bulunmaktadır. Bilmiyoruz ki isabetli olacak mıdır? Senaryomuza göre, arkadaşlarınızın anlattığı zina yapan bir kimsenin kötü bir hastalığa yakalandığıdır. Bu belki Hiv, belki Aids, belki de başka bir kötü ve amansız hastalıktır. Eğer siz bizzat zina yapmamış iseniz bundan dolayı korkmanız da gerekmeyecektir. Ancak bu kadar korktuğunuza göre bu hususta masum olmadığınız sonucuna da varmak mümkün olabilecektir.

Mademki okumak için başka bir şehre gittiniz ve orada bir cemaat yurdunda kalıyorsunuz, peki ne diye böyle güzel bir ortamda pis arkadaşlara tabi oluyorsunuz, anlamak mümkün değil? Anne ve babanız sizi bunun için mi taa oralara dışinden-tırnağından artırarak gönderdi? Siz okuyacağım diye çıktığınız bu yolda cehenneme biletinizi mi kesmeye çıktınız? Ne yapmak istiyorsunuz? Lütfen silkinerek kendinize geliniz, şuursuzluktan sıyrılıңыз.

Anlattığınıza göre, zina yapmaya yeltendiniz fakat Allah sizi salt paranızla dolandırılarak cezalandırdı ve zinaya düşmekten sıyrıldınız. Yani ilk teşebbüsünüzde kötü arkadaşlara uyarak gözünüz dönmüştü fakat Allah sizi zinaya düşmekten kurtardı. Bundan ders almanız gerekmez miydi? Aklınızı başınıza toplamanız, ben ne yapıyorum yahu demeniz gerekmez miydi? Fakat siz ibret almak bilmedim demişsiniz, acaba başka bir seferde bu kötü teşebbüsünüzde başarıya mı ulaştınız, bilemiyoruz. İnşallah böyle olmamıştır. Size önerdiğiniz çözüm ise;

87

Eğer senaryomuz isabetli ise ve siz de zina yapmışsanız ve hastalığa yakalanmış olmaktan endişe ediyorsanız, öyle bir kesin tövbe etmelisiniz ki, eğer hasta olmazsanız bir daha Allah'ın yolundan asla dönmeyeceksiniz, eğer hasta olursanız da bunun hak ettiğiniz bir ceza olduğunu kabulleneceksiniz.

Eğer senaryomuz isabetsiz ise ve siz de zina yapmamışsanız bu hususta endişe etmekten vazgeçmelisiniz. Ancak bu hususta bu kadar tedirgin olmanızın da yine bir manevi ceza olduğunu kabulleneceksiniz ve yine Allah'ın yolundan asla dönmeyeceksiniz.

Herkesin kendi şeytanı vardır ve herkes ondan ve ona uymamaktan sorumludur. Kimsenin başkasının şeytanı üzerinde yaptırım gücü yoktur. Kimsenin şeytanının da başkasının üzerinde saptırım gücü yoktur. Herkes kendi şeytanına uyar veya uymaz. Herkes kendi şeytanını yola getirir veya getiremez. Dolayısıyla, bu satırların yazarı olan bizler ancak kendi şeytanımızla ve ona uymamaktan sorumluyuzdur. Siz kendi şeytanınızla aranızdaki meselenizi bizzat kendiniz halletmeniz gerekmektedir. Allah akıl vermiş, fikir vermiş, doğru yolu, Sırât-ı Müstakîm'i Peygamberle ve Kitapla göstermiştir. Herkes bizzat kendisi Allah'a kulak vermekle, çağırıldığı yola uymakla mükelleftir. Bizler ise sizlere yalnızca bunları hatırlatmaktayız. "Hatırlat ki, hatırlatmak Mü'minlere fayda verir." (Zariyat 55)

Artık Ne Kadar Dövüseniz Dövünün. Size Az Gelecektir

16 yaşındayım. Uzun süredir İslâm'la alakamı kesmiştim kapalı olmama rağmen. İçki içiyordum, namaz kılmıyordum, erkeklerle konuşuyordum ama fiziki bir ilişkim olmamıştı. Bir erkek arkadaşım oldu. İlk buluşmamdı ve kötü günahları işledik. Ben çok pişman oldum ve ondan ayrılma kararı aldım. Namazıma başladım. Benden ayrılmak istemiyordu, bir şekilde ikna ettim. Çok kötü oldum çünkü ben evleneceğim birinin ilk olmasını istiyordum. (Bu sırada sadece birlikte olmayı ilk zannediyorlar) İçim huzurla doldu, sıkıntılı dönemlerimi atlattım. Ancak o mesaj attı, tekrar buluşmak istiyordu. Ben ona günahtan, haramdan bahsettim ama dinlemiyor. Küçük bir ilçede oturuyor. Bir erkek yapınca adı çıkmıyor ama kız için aynı şey gerekli olmuyor. Söyler mi etrafta diye düşünmeden edemiyorum ve korkuyorum. Ailemin konuşmasını sağlayayım diyorum ama beni böyle bir kız olarak bilirlerse çok kötü olurum. Kendimi bilmeyerek, nasıl olduğunu anlamadan bir günaha bulaştım. Sizce ne yapmalıyım?

Zina yapan kimseler için öncelikli ve tek çözüm onların birbiriyle evlenmesi ve evlendirilmesidir. Mademki zina yapacak kadar birbirinizden hoşlandınız, o halde bu beraberliğinizi bir ömür boyu sürdürmeniz gerekmektedir denir. Bu; aklen de, mantıken de, vicdanen de, hukuken de, dinen de en doğru ve en güzel bir çözümdür. Zira, ikisi de birbirinin necis olmuş artığı hükmündedir. Bunların bu necis artığının ancak kendilerine sunulması gerekmektedir. Nur suresi 3. ayetinin açık hükmüne göre bunlar söylenmektedir. Eğer herhangi bir zaruri sebep yüzünden bunların birbiriyle evlendirilmesi mümkün olmazsa, o zaman bunlar yine kendileri gibi zina yapmış insanlarla evlenebileceklerdir. Zira "Temiz insanlar temiz insanlara layıktır. Zinakâr insanlar da yine zinakâr insanlara layıktır." (Nur suresi 26. ayet) Bu da yine Kur'ân'ın hükmündendir. Buna göre hareket etmeniz, temiz ve iffetli insanlardan uzak durmanız gerekmektedir. Mademki o kişi sizden vazgeçmemektedir, o halde ona bir an önce evlenmeniz ve tekrar yapmak istediği şeyi evlendikten sonra yapmanız gerektiğini söyleyiniz. Bunu söyledikten sonra olacak olan gelişmelerden bizi mutlaka haberdar ediniz. Bakalım size cevabı ne olacak?

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Bu aşağıda söyleyeceklerimizi de yine bu gençlerin analarına ve babalarına söylüyoruz. Sırf Allah rızası için ve sırf hakikat adına. Lütfen kimse bize kızmasın. Kızacaksa, gitsin kendi tanrısına kızsın. Olmadı kendi şeytanına kızsın.

İşte günümüz gençliğinin durumunu görünüz. İbretle müşahade ediniz. Bunlar sizin eseriniz. Bu çocukların hepsi de sizlerin çocukları. Birisi sizin oğlunuz, ötekisi de üzerine titredığınız kızınız. Kızınız daha 16

yaşında, belki lisede okumakta. Siz muhtemelen muhafazakâr bir ailesiniz. Kızınız da kapalı ancak namaz kılmamakta, hatta içki bile içmekte. Tabii sizin bunlardan haberiniz bile yok. Eğer birisi ona talip olarak namusuyla istemeye gelmiş olsaydı onu sopayla kovalardınız. Benim kızım daha çok küçük, evlenme yaşında bile değil derdiniz. Önümüzdeki on yıl içinde istemeye gelecek olan hiç kimseye veremezsiniz, değil mi? İşte şimdi bu yaptıklarınızın ve hatta potansiyel olarak yapacaklarınızın karşılığını en uygun şekilde aldınız, hem de peşin peşin aldınız. Artık hayrını görürsünüz.

Allah insanları en geç 14-15 yaşında buluğa ulaştırıyor, evlenmeye, yuva kurmaya, üremeye müsait hale getiriyor. Bunun için insana karşı cinse karşı duygular da veriyor. Ama sizler Allah'ın yarattığı bu fitrat kanunlarına sırt çeviriyor, göz ardı ediyor, kulak vermiyorsunuz. Her işinizde fitrata aykırı hareket ediyorsunuz. Allah'ın yarattığı fitrata aykırı davranmak Allah'a karşı savaş açmaya kalkmaktır. Kur'an'ın dediklerine kulak vermemeye devam ediniz...

İşte bizim hemen bütün mevzularda değindiğimiz ve dikkate vermek istediğimiz çok mühim hususu bu kardeşimizin aktardığı sorun gayet iyi anlatmış olmaktadır. Söyleyecek başkaca bir sözümüz yoktur. Herkes kafasını iki elinin arasına alsın ve şu andan itibaren düşünmeye başlasın. Çocuklarımızın hali nice olacak, nerelerde yanlış yaptık, bunları nasıl düzeltebiliriz diye...

Zalimlerin Cezası Elbette Verilecek Ama Bize Düşen Şey

Selâmün aleyküm. Soruma başlamadan önce şunu bilmenizi isterim. Kafam o kadar karışık ki, ne yapmam gerektiğini hiç bilmiyorum. Ve elimden tutan biri yok diye, bazen Allah bana neden bir yol göstermiyor, bir işaret, bir rüya -ne olursa olsun- sadece bir ipucu yeter deyip tekrarlıyorum. Sonuç olarak elim yine bomboş. Ve bu yüzden Allah beni sevmiyor galiba diye düşünüyorum. İşlediğim günahlardan ötürü olsa diyerek kendimi çok kötü biri olarak görüyorum. Ben hayatımda boş bir adam olmak istemiyorum. Hep bir şeyler yapmak istiyorum. Bir şeyler ama büyük işler. Sadece Allah için yapmak istediğim şeyler var. Sırf niyetim Allah rızası olduğu için size başvurdum. Şimdi, yalnızca Ortadoğu'yu ele almak yanlış olur. Dünyayı yöneten insanların Yahudiler olduğu bilhassa ortada. Askeri, ekonomi, siyasi konular gibi sayılacak birçok şeyin başında geliyorlar. Bu insanlar ki -bunlara insan demek ne kadar doğrudur, bilemiyorum- çocukları, anneleri, babaları katlediyorlar. Yalnızca Filistin olarak söylemiyorum, bugün Irak, Suriye, Mısır gibi yerlerin hepsinde bunların parmağı var. Zalimler zulmediyor ve ben izliyorum. Böylece kendimi Hazreti Ali'nin dediği gibi dilsiz şeytan hiss ediyorum. Sayın hocam, Yahudilerin yok olacağı Kur'ân-ı Kerim'de yazıyor, biz bu hükmün yerine gelmesinde bir rol oynayabilir miyiz? Sırf Allah için gidip yılanın başını kesmek yani onları öldürmek ne kadar doğrudur? Burada elimiz kolumuz bağlı mı bekleyeceğiz? Bir insan öldüren bütün insanlığı öldürmüş gibi olurmuş. Eee, o zaman ne yapacağız? Uzun lafın kısası, bu kâfirleri tek tek öldürmek doğru mudur?

Aleyküm selam.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Sevgili kardeşim. Senin o dediğin zulümleri insanlara, Müslümanlara bizatihi yapanlar var ya, işte o işleri bizzat yapanların ele geçirilip tek tek münasip şekilde icaplarına bakılması elbette gerekmektedir. Lâkin, bizzat bu işleri ve zulümleri yapmamış olanların yapanlardan ayrılması lazımdır. Şimdi Yahudiler bir millettir. Herkes de ayrı birer millettir. "Hiç kimse başkasının günahını yüklenmez" ayetinin hükmüne göre, zalimlerin ve günahkârların zulümlerini ve günahlarını başkalarına yüklememek lazımdır. Onların suçlarının cezasını başkalarına çektirmemek lazımdır. Bu en önemli meseledir.

Diğer bir önemli mesele ise, ihkâk-ı hakk olmamasıdır. Yani, devletin ve hukukun vermesi gereken bir cezayı kişinin kendisi veremez. Yoksa herkes kendi cezasını kendisi vermeye kalksa dünyada düzen kalmayacaktır. Bundan zinhar kaçınmak lazımdır. Hazreti Ali'nin savaşta öldürmek üzere olduğu kimsenin kendisinin yüzüne tükürmesi üzerine öldürmekten vazgeçmesini unutmamak lazımdır. Bunun sebebini şöyle açıklamıştır. Seni Allah için öldürecektim ama sen tükürdükten sonra işe

nefsim karıştığından dolayı bunu yapamazdım. İhkâk-ı hakk mevzusu ise zaten insanların nefislerinin işe karışmasından doğmaktadır. Yanlış ve meşru olmayan bir yol olacaktır.

Sizin böyle aşkın duygulara sahip olmanız muhtemelen imanınızın kemâlinden olabileceği gibi, belki de -zikrettiğiniz gibi- işlediğiniz günahların ağırlığı altında ezilmenizden dolayı da olabilir. Yani, kendinizi öylesine günahkâr hissediyorsunuz veya bunu biliyorsunuz ki, acaba ne yapsam da kendimi Allah'a affettirebilsem diyorsunuz. Bu psikolojiyi gayet iyi biliyoruz. Önceden günahlara bulaşmış bir hayat yaşayan ve sonradan dine dönüş yapanların neden taassup içinde katı bir tavır-tutum sergilediklerini çok iyi anlatmaktadır. Müsterih olunuz. Mütevazı, sakin ve tutarlı bir İslâmi hayat yaşamak en doğrusu olacaktır. Önünüze gelen bütün zalimleri teker teker sizin öldürmenize gerek yoktur. Toplumsal hadiseler zaten Allah'ın tayin ettiği istikamette akacaktır, kulların bunlara müdahalesi bile olamayacaktır. Bize düşen şey, dine uygun ve tutarlıca yaşamak olacaktır. Kendi toplumumuzun ıslahı yolunda müspet hareket içinde çalışmak ve yaşamak en doğru olanıdır. Hamdolsun, ülkemizin gidişatı güzeldir, buna katkıda bulunmamız lazımdır. Selametle kalınız...

Akil Zekâ Antizekâ, Einstein İzafiyet, Zamanda Yolculuk, Işık Hızı, Melek Hızı

Zamanda yolculuk yapılıp, insanları düzeltmek için çareyi dinde bulup, böylece dinin temellerinin atılması diye bir ihtimal var mı? Einstein'e göre ışık hızına yaklaştıkça zaman yavaşlar ve ışık hızında olanlar zaman yolculuğu yapabilirler. Bu görüşe göre davranan bir adam bu çalışmaları yapmış, ışık hızına yaklaşabilme konusunda, çalışmaları halen devam ediyor. Bu yazıyı okurken şeytan yine her taraftan bana saldırdı. Çok saçma ve safsata olduğunu biliyorum. Diyelim ilerde zamana yolculuk bulundu, o adamlar da geçmişe yolculuk yaptı. Kurtuluşu dinde buldular, dinde bütün iyilikleri birleştirip bir din yaptılar. Gelecekte geldikleri için ve zamana yolculuk yaptıkları için gelecekte ve geçmişten haberler veriyorlar. Böylece insanların bir amaç doğrultusunda iyi olmalarını sağlıyorlar. Geçmişe gittikleri dönemde ben okuma yazma bilmem gibi şeyler söyleyip daha çok inandırıyorlar. Bu vesveseye karşı ne demeliyiz?

Yaşadığım hayatta çok kötü ve olumsuz tecrübeler edindim. O kadar kötü şeyler yaşadım ki, keşke bu hayata hiç gelmemiş olsaydım. Eğer ben anneannemin yerinde olsaydım ve annemi hiç 92 doğurmasaydım, böylece annem dünyaya gelmemiş olacaktı ve beni de hiç doğurmamış olacaktı, o zaman ben de dünyaya hiç gelmemiş olacaktım. Ama ne yazık ki annem dünyaya geldi ve beni de doğurmuş oldu. Yani, annemi doğurmuş olduğuma çok pişmanım, keşke onu doğurmadım. Kendim ettim, kendim buldum.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Yukarıdaki ifadenin ne kadar saçma olduğunu izah etmeye gerek var mıdır? İşte aynen bunun gibi, sizin dile getirdiğiniz varsayımlar da birer deli saçmasından ibarettir. Böyle deli saçması ve akla mantığa sığmayan fikirlerin besmele ile ifade edilmesi doğru olmadığından dolayı besmelemizi ikinci paragrafın başına almışızdır.

Toprağı bol olsun, Einstein çok zeki bir insan idi fakat çok akıllı değildi. Eğer çok akıllı olmuş olsaydı Müslüman olarak ölürdü. Söyler misiniz, hayatta dilini çıkararak poz veren kaç kişi gördünüz? Ben Einstein dışında böyle bir poz veren hiç kimse görmedim. Ama Müslüman olarak ölmek dışındaki hususlarda Einstein'ın kendisini sorumlu tutmuyoruz. Zira bir kimsede bulunan zekâ mutlaka antizekâ doğuracaktır. Yani bir insan ne kadar çok zeki ise yine o ölçüde antizekâyâ sahip olacaktır. Antizekânın getireceği olumsuzlukları dengelemek ise kişinin aklına ait olacaktır. Kişi ancak sahip olduğu akıl sayesinde zekâsını yönetebilecek, antizekâsına sahip çıkabilecektir. Hayatta çok zeki görülen insanların aynı zamanda çok da sıra dışı ve sivri akıllı olduklarını görürüz. İşte sivri akıllılık denilen şey antizekânın

tezahürüdür. Kişi ne kadar çok akıllı olursa o kadar çok sivri akıllıktan uzak olacaktır. Zekâ doğuştan ve yaratılıştan gelir, zamanla körelir. Akıl ise zamanla, çeşitli tecrübelerle ve tecrübelerden alınacak derslerle artar. İnsanı sağlam bir akla ulaştıracak en kesin yol Allah'ın dinine uygun olarak yaşamaktır. İnsana akıl Allah'ı bulsun diye verilmiştir. Henüz küçük bir çocukken Hazreti İbrahim'in akıl yoluyla Allah'ı nasıl bulduğu Kur'ân'da anlatılmaktadır. Velhasıl, Allah'ı bulmaya yaramayan akıl akıl değildir. Yaratıcısını idrakten uzak kalan bir varlık da gerçek manasıyla insan değildir. Zira, onun yaşadığı gibi bir hayatı diğer bütün varlıklar da zaten yaşamakta değil midir? Yemek, içmek, uyumak ve üremek! İnsanı gerçek bir insan yapacak olan şey, Rabbi'ne karşı kulluğunun gereği olan ibadetleridir.

Einstein'ın ünlü izafiyet teorisine göre; hiçbir şey ışık hızına ulaşamaz, eğer ulaşacak olursa onun için zaman duracaktır. Bu teoriyi mutlak doğru kabul edenler de bundan hareketle, ışık hızına ulaşan veya onun hızını geçen bir şey zamanda yolculuk yapabilir, ayrıca onun için zaman hiç geçmeyeceğinden yaşlanmayacaktır sonucuna varmışlardır. Big bang denilen büyük patlama, Yâsin suresi 82. ayette zikredilen Allah'ın "Ol!" emrinin muktezasıdır. Allah, madde âlemine ilişkin daha hiçbir şey yokken, kâinatın var olmasını dileyerek "Ol!" diye emretmiş, kâinat da hemen oluvermiştir. Bu bizim imanımızdır. Bunu bize söyleyen Kur'ân, yine Rahman suresi 26 ve 27. ayetlerde "Yeryüzünde bulunan her şey fanidir. Ancak azamet ve ikram sahibi Rabbi'nin varlığı bâki kalacaktır" buyurmaktadır. İşte bu da bizim imanımızdır.

93

Modern fizikte zamanın temel birimi olarak saniye kabul edilmektedir. Saniye ise dünyanın kendi etrafında bir tur dönmesinin 86400 de biridir. Yani -doğal olarak- insanlık zaman tayini için bir kıstas belirlemek zorundadır, bu da dünyanın kendi etrafında bir tur atması olmuştur. Bizler dünya üzerinde yaşadığımız için tabii ki dünyaya endeksli bir tanım getirme mecburiyetimiz vardır. Eğer Jüpiter'de yaşıyor olsaydık o zaman da Jüpiter'in bir tur atmasını kıstas kabul edecektik ve belki de buna saniye diyecektik. Ama Jüpiter'in turu dünyadan daha farklı olacağından Jüpiter saniyesi de farklı olacaktır. Dünyada yaşayan insanlar için Jüpiter'in turu 590 dakika iken dünyanın turu ise 1440 dakikadır. Yine günü 24 saat, saati 60 dakika, dakikayı 60 saniye kabul edersek; Jüpiter'de yaşayan insanlar için Jüpiter'in turu 1440 dakika olduğunda ise dünyanın turu 3515 dakika olacaktır. Tabii her iki ölçü de o gezegenlere ve onların hareketlerine bağlı olacaktır. Yani, gezegenlerin uzay boşluğunda aldıkları yola göre endekslenmiş bir ölçüm biriminden söz ediyoruz. Peki bu neye benzemektedir?

Normal hızda seyreden bir araba ile onun birkaç katı hızda seyreden arabalarda bulunan iki kişiyi düşünelim. İkisi de aynı otoban üzerinde yol almaktadır. Birisi saatte 70 km ile giderken, ötekisi 200 km

ile gitmektedir. Diyelim ki, bu otoban bir çember biçimindedir. Bu kişiler de kendi zaman birimlerini bu otoban dairesinde attıkları tura göre belirlemişlerdir. Fakat onlar gibi arabalarda bulunmayan, dışarıda sabit duran bir kimsenin varlığını da hesaba katmamız gerekir. Şimdi, bu arabalar otobanda duracak ve hiç yol almayacak olsalar, zaman onlar için hiç geçmeyecek midir? İşte gezegenlerin misali böyledir. Zamanın tayini gezegenlerin dönmesine endekslenmiş bile olsa, gezegenlerin dönmesi duracak olsa zaman da duracak mıdır? Gezegenlerde bulunmayan ve uzay boşluğunda sabit duran bir kimsenin gezegenlerin dönüşüne endeksli bir zamanı olmayacaktır. Yani zaman, her halükarda ve birimlerden bağımsız olarak geçecektir. Çok basit bir örnek olarak, kolundaki saate gün boyunca bakarak zamanı an be an takip eden bir kimse ile hiç saati olmayan ve vaktin de kendisi için çok önemli olmadığı boş bir kimseyi düşünebiliriz. Gün yani zaman ikisi için de geçmekte değil midir? O halde zamanın tezahürü-görünmesi-etkisi kişilerin, şahısların zamanı algılamalarına göre izafi olmaktadır ancak zamanın bizzatı kendisi ölçeklendirilmemiş, yalın ve saf haliyle somut bir hakikat olarak karşımızda durmaktadır. Zamanı değişik birimlere bölerek biz kendimize göre ölçeklendirmekteyiz. Yoksa zaman bağımsız bir olgu olarak zaten akıp durmaktadır. Bunun iyice anlaşılması gerekiyor.

Mü'minin 100. ayette, öldükten sonra dünyaya tekrar geri döndürülerek sâlih amelde bulunmak isteyen kimselerin bu isteklerinin boş bir söz olduğundan bahsedilir.

Bakara 167. ayette, tağutlara uyanların "keşke dünyaya tekrar dönseydik de biz de onlardan uzaklaşsaydık" demelerinden bahsedilir.

Enam 27. ayette, cehennem ehlinin "keşke dünyaya geri döndürülseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık" demelerinden bahsedilir.

Zümer 58. ayette, azabı görenlerin "keşke dünyaya bir dönüş olsa da iyilik yapanlardan olsam" demelerinden bahsedilir.

İşte bu ayetler açıkça anlatmaktadır ki, zamanda geriye dönüş gibi bir ütopya hiçbir şartta mevcut ve mümkün değildir. Burada denilebilir ki, bu ayetlerde öldükten sonra geriye dönmekten bahsediliyor, ikisi farklı şeylerdir. O halde siz herhangi bir zaman diliminden daha önceki başka bir zaman dilimine dönmeyi-gitmeyi umut ediyorsunuz da, peki bu iki zaman dilimi arasında dünyada yaşayıp da ölen hiç kimse olmayacak mı, dünyada değişen hiçbir şey olmayacak mı, bunu mu zannediyorsunuz? Eğer ölenler ve değişen şeyler olacaksa, o halde buna nasıl zaman yolculuğu denilebilecek? Bize göre yukarıdaki ayetlerle bu ütöpik ve saçma mevzu KESİNLİKLE hükme bağlanarak kapanmış olmaktadır. Kur'ân bunu açıkça reddetmektedir. Bu mevzuda İslâm'ın hükmü budur.

Zamanda geriye dönüş, zamanda yolculuk vs tarzında hiçbir şey söz konusu bile değildir. Yaşanmış olan her şey bir kere yaşanmış ve onun defteri kapanmıştır. Kişi eğer ölmediyse tövbe kapısı her zaman için açıktır. Kişi ölmedikçe hayat tarzını ve davranışlarını değiştirebilir, öldükten sonra ise artık onun için kıyamet kopmuştur. Kişinin ölümü kendi kıyametidir.

Denilebilir ki; bazı deneyler yapılmış, çok yüksek hızda füze-roket-uzay aracı içinde seyreden kimselerin saatleri dünyadakilere göre geri kalmıştır. Bu saatler dünya şartları altında imal edildiklerinden, elbette yerçekimsiz ortamda veya yüksek hızlar ve basınçlar altında farklı tavırlar göstereceklerdir. Bu fizik ve kimyanın temel kuralıdır. Bunun için NŞA yani Normal Şartlar Altında ifadesi kullanılmaktadır.

Bir kimsenin ışık hızıyla hareket ettiğinde dünyadakilere göre daha genç kalacağı varsayımı da ütopyaдан ibarettir. Bu ikisine uzaydan bakan bir kimseye göre birisi yerinde dururken veya az yol alırken, diğeri de çok fazla yol almış bir kimseden ibaret olmanın dışında hiçbir farkı olmayacaktır. Eğer ışık hızıyla hareket edenlerde zaman duruyor veya geçmiyor olsaydı, o zaman ne diye başka yıldızları tanımlarken bir milyon ışık yılı uzakta filan diye tanımlanmaktadır. Bu ne demektir? Bir milyon ışık yılı uzakta demek, ışığın bize göre bir milyon yılda kat edeceği kadar uzakta demektir. Yani, saniyede üçyüzbin kilometre yol alan ışık bir milyon yılda 94608 çarpı 10 üzeri 14 km kadar yol alacak demektir. Bu yıldız bize bu kadar uzaktadır demektir. Peki ışık hızında zaman duruyor idiyse, ne diye ışık için şu kadar zamanda gidiyor tabiri kullanılmaktadır? Yalnızca bu tabir bile ışık için zamanın durduğu palavrasını çürütmek için yeterlidir.

Hem big bang teorisine göre büyük patlamadan sonra takriben 14 milyar yıl geçmiş olduğu düşünülmektedir. Kainat ise big bang ile oluşmuş ve o zamandan beri daha da hızlanarak genişlemektedir. Kur'ân'da bu husus Zariyat 47. ayette "semayı gücümüzle biz kurduk, şüphesiz biz onu genişleticiyiz" şeklinde bildirilmektedir. Yapılan bilimsel araştırmalara göre ise evrenin genişleme hızı ışık hızından çok daha yüksek bir hızda gerçekleşmiş ve bu hız sürekli artmaya devam etmektedir. Evrende ise -bize göre- sınırsız miktarda madde bulunmaktadır. Bu maddeler ışık hızından çok daha yüksek hızlarla hareket ettiklerine göre, o halde hiçbir şeyin ışık hızından daha hızlı hareket edemeyeceğini varsaymanın ne kadar yanlış olduğu ilmen ortaya çıkmaktadır. O kadar uzakta gök cisimleri bulunmaktadır ki, bunların ışıkları bize ancak milyarlarca yılda ulaşabilmektedir. Yani, bu cisimler o kadar hızla birbirlerinden uzaklaşmışlardır ki, yaydıkları kendi ışıkları kendi hareket hızlarının yanında ancak nal toplamıştır. Böylesine yüksek hızlarına rağmen cisimler kütlelerini korumaya ve madde olarak var olmaya devam etmişlerdir, 14 milyar yıldan beri de belki devam

etmektedirler. Özetle, bütün bilimsel veriler ışık hızının aşulamayacağı teorisini çürütmektedir. Genişleyen kâinatın varlığı bunun delilidir.

Hac 47. ayette "Rabbinin katında bir gün, saydıklarınızdan bin yıl gibidir" buyrulmaktadır.

Secde 5. ayette "Gökten yere kadar bütün işleri Allah düzenler. Sonra işler sizin saydıklarınıza göre bin yıl tutan bir günde Allah'a yükselir" buyrulmaktadır

Mearic 4. ayette "Melekler ve Cebrail, süresi elli bin yıl olan bir günde Allah'ın huzuruna yükselirler" buyrulmaktadır.

İşte bu ayetler de açıkça göstermektedir ki, zaman mefumu muhatabına göre değişen izafi bir kavramdır. Daha da doğrusu, zamanın ölçüsü muhatabına göre değişmektedir. Aslında gerçek zaman ölçüsü Allah katındaki ölçü birimidir ki, bu da bizim bin yılımıza denk düşmektedir. Kâinatın yaşının takriben 14 milyar yıl olduğu ve -en azından da- ışık hızıyla genişlemekte bulunduğu bilgisinden hareketle, Meleklerin ve Hazreti Cebrail'in hareket hızlarının ışık hızının -en az- 280 bin katı olduğunu da buradan doğru olarak anlamaktayız. Zira, Meleklerin ve Hazreti Cebrail'in yükseldiği Allah'ın huzuru ve makamı - en azından- kainatın hemen dışı yani madde âlemi olan evrenin bittiği yerdir. Bunlar bizim asgari varsayımlarımızdır, en azından böyle olduğunun varsayılması lazım gelmektedir. Bunlar minimum rakamlardır. Yani, ışık saniyede 300 bin kilometre yol alırken, Melekler ve Cebrail (as) saniyede -en azından- 84 milyar kilometre yol almaktadırlar.

96

Yine zaman mefhumunun muhatabına göre değişen izafi bir kavram olduğunun en basit delili bazı canlıların yaşam süreleridir. Mesela mayıs sinekleri yarım saat ile bir gün arasında yaşarlar ve bu ömür onlara kâfi gelmektedir. Yine kelebekler de ortalama bir gün yaşarlar. Mavi sineklerin ise ömürleri 1-2 saat kadardır. Mikro âlemde ise yaşam süreleri dakikalar hatta saniyeler mertebesine inebilmektedir. Özetle, Allah her canlıya kendisine kafi gelecek kadar bir ömür tayin etmiştir ve bu zaman içinde yaratılışının gereği olan vazifesini yerine getirecektir. İşte insan da böyledir. Tayin edilmiş olan ömründe kulluğunun gereğini yerine getirmeli, Rabbinin huzuruna öylece çıkmalıdır.

Bu mevzuda son olarak değinmek istediğimiz husus ise, kâinatın yoktan yaratıldığıdır. Big bang teorisini kabul edenler derler ki; big bang öncesi kâinatın bütün maddesi-kütlesi sıfır olan bir hacimde sonsuz yoğunlukta bulunmaktadır. İşte bu sonsuz yoğunlukta bulunan kütle yığını big bang ile parçalanmış ve genişleyerek kâinata dağılmıştır. İnkârcı bir bilim anlayışına dayanan telakkiler maddenin yok olmayacağını ve

yoktan var olmayacağını savunmaktadırlar. Oysa big bang patlaması öncesi hiçbir şeyin var olmadığını ve Allah'ın "Ol!" demesi ile kâinatın ve her şeyin var olduğunu Yâsin suresi 82. ayetten anlamaktayız. Modern bilimin big bang dediği şey Allah'ın kâinatın var olmasını murad ederek "Ol!" demesinden başka bir şey değildir. Zaten sıfır hacim ve sonsuz yoğunluk kavramı da akla ve mantığa ters düşmektedir. İman nuruyla bakmak meseleleri çözmek için yeterli gelmektedir.

Özetle, aklınıza gelen bu çeşit vehimler nazarı itibara dahi alınmayacak olan boş düşüncelerden, birer deli saçmasından ibarettir. Şeytan bile bu kadar boş işlerle uğraşmayacaktır. Zira kendisine "Âdem'e secde et!" denildiğinde mantıklı bir cevap vermiştir ancak mantığını yanlış yerde ve yanlış zamanda kullanmıştır. Daha da doğrusu aklını kullanmamış, düz mantıkla işi çözmeye kalkmış ve çuvallamıştır. Oysa emri verenin Allah olduğunu bilmeli ve ona göre hareket etmeliydi ancak kibri ve gururu buna engel olmuştur. Allah bizleri nefsin desiselerinden korusun, Peygamberimizin yolundan ayırmasın. Selam ve dua ile...

Sübhâneke lâ ilme lenâ illâ ma allemtenâ, inneke entel Azîzül Hakîm!

97

Önemli bir not:

Kâinatın yaşının takriben 14 milyar yıl olduğunu söylemiştik. Buna göre genişliğinin de takriben 14 milyar ışık yılı olması gerekirken; son bilimsel verilerle bunun yaklaşık 7 katı yani takriben 95 milyar ışık yılı genişliğinde olduğu belirlenmiştir. Biz bu bilgiye daha sonra ulaştık. Demek ki, Melekler ve Cebrail (as) saniyede -en azından- ışık hızının 1,9 milyon katı olan 570 milyar kilometre yol almaktadırlar. Ayrıca, kâinatın genişleme hızının ortalamasının da yine ışık hızının yaklaşık 3,5 katı düzeyinde olduğu ortaya çıkmış bulunmaktadır. Özetle, en son bilimsel veriler izafiyet teorisinin tarih olması için kâfi ve yeterli gelmektedir. Yeter ki her meselede olduğu gibi, bu veriler doğru ve sıhhatli bir şekilde değerlendirilsin...

Allah'a Yine Allah'ın Öğrettiği Şekilde İnanmak Şarttır

Sorumu sormadan önce deist olduğumu belirtmek istiyorum. Müslüman olmayı denedim çok denedim. Müslüman olduğum zamanlar dua ederken kalbimde hissettim, gece yatarken bir tanrıya sığınmak istiyorum, gözümün önüne korkunç şeyler geliyor. Bismillahirrahmanirrahim deyince yok oluyorlar. Ama Allah'a sempati besleyemediğim için içimden Müslüman olasım gelmiyor. Lütfen bana bir çözüm yolu gösterin, doğru yol Allah olduğunu biliyorum, ama içimden gelmiyor. Tanrıya sempati duymam için ne yapmalıyım?

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Öncelikle, tanrıya karşı sevgi ve sempati duyamadığınızı belirtmişsiniz. Bize göre bu gayet doğaldır, zira tanrı diye bir şey zaten yoktur, yalnızca göklerin ve yerin Rabbi olan Allah vardır. Allah tanrı değildir, bazılarının tanrı dedikleri şey de Allah değildir. Tanrı diye vehmedilen şey -her ne ise- göklerin ve yerin Rabbi olan Allah değildir ve asla olamaz da. İslâm "Lâ ilâhe illâAllah" der. Yani, Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. Hiçbir ilâh (tanrı) yoktur, yalnız Allah vardır.

98

Bazılarının kendi kafalarında uydurdukları tanrı düşüncesi hiçbir surette İslâm'daki Allah inancının yerini tutmamaktadır. Belki bunu böyle söyleyenlerin art niyeti olmayabilir, lakin art niyet taşımamış olmak da bir şeyin yanlış yapılmış olmasını mazur kılmayabilir. Allah hem gönderdiği peygamberler hem de kitaplar vasıtasıyla kendisine nasıl inanılması gerektiğini açıkça bildirmiştir. "De ki; Allah tekdir. Allah her şeyden müstağnidir, her şey O'na muhtaçtır. Doğurmamıştır ve doğurulmamıştır. Hiçbir şey O'na denk olmamıştır." (İhlâs suresi)

Allah kendisine nasıl inanılması gerektiğini açıkça bildirmişken, bunlardan bihaber olarak gaflet içinde kendi akıl ve mantığına göre bir tanrı inancı taşımak mazur görülebilecek bir yaklaşım değildir. Zira, zaten İslâm öncesi hemen her topluluk da böyle benzer -kafalarına göre- tanrı inancı taşımakta değil miydi? Aslında tarih boyunca hemen her topluluk bir şekilde tanrı düşüncesi zaten taşımakta idi. Eğer bunlar makbul idiyse o zaman peygamberler ve kitaplar ne diye gönderildi? Özetle, Allah'a inanılması gerektiği şekilde inanmak, iman etmek şarttır.

Sizin tecrübelerinize gelince; aslında bizzat siz de bizim anlattığımız hakikati yaşamışsınız. Bismillahirrahmanirrahim diyerek göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'a yine onun adıyla sığındığınızda sıkıntılarınız çözülmüştür. Kafanızdaki -gerçekte var olmayan- tanrıya sığındığınızda ise şeytanlardan ve hafakanlarından kurtulamıyormuşsunuz. Bizzat bu tecrübeniz bile Allah'a Allah olarak inanmanızın gerekliliğini açıklamaktadır.

Lakin siz, sahip olduğunuz bazı önyargılardan ve şartlanmışlıklardan kurtulamıyorsunuz. Her nereden ve nasıl edindiyseniz, bu deistlik düşüncesi ve onun getirdiği yanlış tanrı inancı sizi sarmala almış, Allah'a karşı muhabbet duymanıza ve doğru inanca ulaşmanıza engel olmaktadır. Belki bunda deizm hakkında uydurulan yalanların, deizmin tarifinde kullanılan palavraların düşünceniz üzerinizde etkisi bulunduğundandır. İnsanları Allah yolundan alıkoymak için bunları uydurmuşlardır. Oysa Deizm, Allah'a şirk koşmaktır. Allah'ım, sen ne kadar gerek görerek bu dinleri ve peygamberleri göndermiş olsan da, ben bunlara gerek görmüyorum, gereksiz buluyorum demektir. Yani (hâşâ) yaratıcıya işini öğretmeye çalışarak kendini ilâh yerine koymaktır. Kişinin kendi nefsinin Allah'a şirk koşmasıdır. İşte deizmin gerçek tarifi budur. Eğer bunu böyle kabul edecek olursanız sahip olduğunuz yanlış tanrı inancından sıyrılacaksınız.

Velhasıl, Allah'a O'nun gösterdiği ve emrettiği şekilde inanacak olursanız önünüz açılacak, feraha kavuşacaksınız. İtikadımızı düzgün tutmamız gerekmektedir. Kurtuluş ancak sahih İslâm inancı olan Kur'ân ve Resûlullah yolundadır. Yolunuz açık olsun!

Câhiliyye Müslümanları

*Kandilimiz mübarek olsun! Rabbim tüm müslümanları affetsin!
Amin!*

Şeklindeki bu kandil mesajından beş buçuk hafta sonra 12 Eylülde talebemiz öğretmenini telefonla aradı. Hal, hatır sordu. 18 Marttan bu yana geçen son altı ayda neler yaşadıklarını ve hayatındaki gelişmeleri bizzat aktardı.

Nisan ayında evlendiğini, eşinin de yine kendisi gibi ama devlet memuru bir dindar öğretmen olduğunu, evlendikten sonra o geçen seneki Ağustos ayında öğretmeninın yoğun ısrarları sonucu başvuruda bulunarak aldığı ama o zaman evli olmayanlar için şart koşulan yaşta bulunmadığından dolayı muvakkaten abisinin üzerine kaydettirdiği ve evlendiği zaman geri vermeyi abisinin taahhüt ettiği eve yerleşmek için abisinden evi boşaltmasını ve resmi kayıtlarda kendisine devretmesini istediğinde abisinin evi geri vermeyeceğini söylediğini, evin peşinatını da bir yıldır ödediği taksitleri de kendisinin ödediğini ve abisinin hiç bir ödemede bulunmadığını babasına da büyük abisine de söylediği ve onlardan bu küçük abisine evi kendisine teslim etmesi için baskı yapmasını istediği halde onların bu (sahtekâr-gaspçı) küçük abisini haklı görürcesine hareket ettiklerini ve bu mağdur kızcağıza dünya malı için birbirinizi üzmeyin şeklinde nasihatle bulduklarını, o halde bugüne kadar ödediğim meblağları bana geri ödesin de ev onda kalsın dediği halde hiç bir sonuç ve parasını geri alamadığını, böylece beş yıllık iş hayatındaki yapabildiği yegâne birikimini ve (ondan da daha önemli ve yegâne malı olan) evini ailesinin de -kızlarının aleyhinde oğullarına-verdiği destekle küçük abisine kaptırdığını ve kiraya ev tutarak oraya yerleştiklerini anlattı. 100

Ben de kendisine, geçen sene evi satın almadan önce evi abisinin adına alacağını bana söylediğinde, abin evi sana geri vermez diye uyarıda bulunduğumu ve bu uyarıma mukabil kendisinin de, abim böyle bir şey yapmaz diyerek itirazda bulunduğunu hatırlattım.

Uzunca sayılabilecek bir telefon muhaveresinde bu şekilde karşılıklı değerlendirmelerin akabinde bundan sonra dualaşalım dedikten sonra son olarak talebemize dedik ki: Görüşemediğimiz ve yazışamadığımız şu son altı ayda yaşadıklarını ve bu telefonda bana anlattıklarını kayda geçmesi açısından yazarak mesajlarla bana gönder. Tamam, göndermeye çalışırım dedi. Biz de talebemizin (imkânları dâhilinde yazarak öğretmene) göndereceği bu -yaşanan, ibretlik-hadisenin elimize ulaşmasını ve *MESAJLAR*'a ekleyeceğimiz günü bekledik, bekledik, bekledik... Taaa bugüne kadar bekledik ve nihayetinde aradan oldukça uzun sayılabilecek bir zaman geçtiğini gördüğümüzden ve bu yaşanan hadiselerin artık unutulmadan kayıt

altına alınması gerektiğini düşündüğümüzden dolayı bu yazdığımız satırları kendimiz kaleme almaya karar verdik. Bugün bunları yazdıktan sonra acaba aradan ne kadar zaman geçmiş de biz beklemiş ve nihayetinde kendimiz yazmaya karar vermiş diye bir hesap yaptık; gördük ki aradan tam 555 gün geçmiş. Beşyüzebeş gün talebemizden bunları beklemiş ve sonunda kendimiz kaleme almışızdır. Böylece, aklımızda ve üzerimizde bir yük olarak duran bu meseleyi de halletmiş olduk. Bu vesile ile, aynı minvalde yaşanmış ve kıymetli bir kardeşimizin başına gelmiş olan bir hadiseyi daha burada zikretmek isterim:

Üç kız kardeş, bir erkek kardeş. Erkek kardeşleri serkeş ve serseri, işe yaramaz, mirasyedi tiplerden. Üç kızımız henüz genç ve bekâr, okuyorlar. Erkek kardeş evli ama sorumsuz, okulunu terk etmiş bir tembel. Bunların anne ve babalarının hali vakti yerinde, memleketlerinde dört-beş tane evleri, mal ve mülkleri var. Anne ve baba evlendirdikleri oğullarına evlerinden birini tapusuyla veriyorlar. Dindar ve dinine bağlı gözüken bu anne baba kalan tüm malvarlıklarını da bu serseri oğlanın üzerine yapmanın ve sâlih imam hatipli olan kızlarının üçünden de tüm mallarını kaçırmanın hesabını yapıyorlar. Güzel memleketimin güzel olması gereken bu insanları câhiliyye düşüncelerinin damarı ile, kızlar sâlih ve dindar bile olsa nasıl olsa yabana gidecek, malımız (sâlih bile olsa) elin oğluna yaramasın, gayri sâlih ve eşkiya bile olsa mallarımız erkek evladımıza kalsın temel düşüncesi ile hareket ederek kız evlatlarının haklarını apaçık bir surette çiğniyor ve onları evlattan ve insandan saymıyorlar.

101

Benzer bir durumu yine uzak bir akrabamda bizatihi ben de müşahede etmişimdir. Hem sâlih imam hatipli ve hafız olan iki kızından hem de dindar ve sadık olan eşinden mallarını kaçıran ve sahip olduğu her şeyini iki erkek kardeşinin üzerine yapan bir adam vardı. Otuz küsur senelik iş hayatında hemen hemen iki kişilik kadar çok çalışmış, hükmen elli yılı aşkın ticaret hayatında tüm kazandıklarını son yıllarda yaptığı yanlış yatırım ve yönetim politikalarıyla sıfırlamayı nasıl olsa başarmıştı. Onun kızlarından ve karısından mal kaçırmak niyetiyle hareket etmeye başlaması -muhtemelen- son on yıllık düşüncelerinin ürünüyken, yine aynı yıllar içinde işi bakımından yüksekte inişe geçmeye başlamıştı.

Câhiliyye devrinde arapların canlı canlı kız evlatlarını gömdürmeye kadar varan câhiliyye düşüncelerinin ve câhiliyye adetlerinin İslâm'ın 1400 küsur yıldır hüküm-ferma olarak geldiği günümüzde ve yüzyıllar boyunca İslâm'ın bayraktarlığını yapmış olan güzel milletimizin bazı unsurlarının bazı fertlerinde hala vücut buluyor olması ne kadar da kötü ve -kendileri açısından- talihsiz bir durumdur. Allah onlara soracak; "Elem ye'ni lillezîne âmenû en tahşea kulûbuhum lizikrillahi ve mâ nezele minel hakk - İman edenlerin gönüllerinin Allah'ı anması ve ondan gelen gerçeğe içten bağlanması zamanı hala gelmedi mi?" (Hadid suresi, 16) Zamanı daha gelmedi mi ki hala câhiliyye

damarı ile hareket ediyorsunuz ve (Allah'ın size emanet eylediği ve toplumun geleceği ve geleceğini yetiştirecek olan) kız evlatlarınızı yok sayıyor, onların haklarını gasbediyor ve gasbına çanak tutuyorsunuz? Hiç mi Allah'tan korkmuyorsunuz? Allah size; "Yûsûkümüllahu fî evlâdiküm lizzekeri mislü hazzil ünseyeyn – Allah çocuklarınız hakkında erkeğe iki kızın hissesi kadar emreder" (Nisa suresi, 11) derken, siz kalkmış aciz ve yalnız zavallı kızcağızlarınızın bizatihi hakkını dahi vermiyor, onların hakkını iç ediyor ve iç ettiriyorsunuz. Hiç mi Allah'tan korkmuyorsunuz?

Bu menfaat asrında, bu mimsiz medeniyet çağında, kendisinden her hususta istifade ve istismar edilen, sömürülen, sırtından geçinilen ve harcanan, mal ve meta, bozuk para muamelesi gören bu milletin kızlarına; dinine bağlı ve dindar geçinen, dindarlık satan sizler adeta son darbeyi vururcasına temel insanlık hakkı olan mirastan mahrum ediyorsunuz. Sizleri Allah'a havale ediyorum, o sizi bildiği gibi yapar inşallah!

Bu yazımızı; dindar geçinen, dindarlık satmayı da çok iyi bilen özde değil sözde dindar mü'minlere havale ediyoruz! Onları da –yalnızca- Allah'a havale ediyoruz!

Yeni Anayasa ile Yeni Hukuk Anlayışı, Sorunlar Çözümler

T.C. Anayasası Madde 11 de; "Anayasa hükümleri, yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını ve diğer kuruluş ve kişileri bağlayan temel hukuk kurallarıdır." demektedir.

Mademki anayasa hükümleri temel hukuk kurallarıdır ve temel hukuk kurallarını anayasa hükümleri belirlemektedir; o halde yeni bir anayasa ile hukuku yeniden ve yeni bir anlayışla ortaya koymak, hukuk kabulündeki-anlayışındaki yanlışlıkları bizatihi anayasa hükümleri ile yeniden tanımlayarak değiştirmemiz ve yeni bir hukuk mantalitesi ortaya koymamız gerekmektedir. Zira mevcut hukuk anlayışında hukukun varoluş maksadına aykırı olan pek çok yanlışlıklar ve sakatlıklar bulunmaktadır.

Bugüne kadar kabul edile gelmiş (ancak uygulamada sorunları çözememiş olmasıyla yanlışlığı su götürmez şekilde tescilli olan) bazı hukuk anlayışlarının yeni anayasa ile değiştirilmesi yaklaşımına gelebilecek olan itirazların yine Madde 11 ile kati surette defedilmesi şarttır.

Şahsi tespitlerim olarak çok önemli gördüğüm hususları dile 103 getirmek istiyorum:

-1- Hukukta zaman aşımı olmaz, olmamalıdır. Bir şey bir hak ise, ebedi olarak haktır, zaman geçmekle bu hak zayi olmamalıdır. Bir şey cezayı gerektiren bir suç ise, cezasını mutlaka çekmelidir, zaman geçmekle bu suç düşmemelidir. Zaman aşımı ancak devlete karşı işlenebilecek olan siyasi suçlarda (o da terör değil ise veyahut da kötü bir sonuca ulaşmamış eylemlerden ise) olabilir. Aslında devlete karşı da fitne, terör, topluma ve toplum düzenine zarar veren eylemler dışında siyasi suç olmamalıdır.

-2- Bir insan aklı başında olarak ayırt etme yaşına ulaşmış ise (mümeyyiz ise) hukuken sorumlu olmalıdır. Suç işlerse (nasıl ki hamile bir kadının cezası doğum yapıncaya kadar ertelenebiliyorsa) bu suçun da cezası hukuken reşit olacağı zamana kadar ertelenmelidir. Hukuken reşit olduktan sonra cezası mutlaka çektirilmelidir. Burada ayırt etme yaşının belirlenmesi önem arz etmektedir. Bu yaş 7 veya 10 olarak kabul edilebilir. Bu hususta geçmişte ve günümüzde hukukçuların pek çok görüşleri vardır. Türk Medeni Kanununa baktığımızda ayırt etme yaşının zikredilmediğini, ayırt etme ile birlikte en az 15 yaşının zikredildiğini gördük. 15 yaş çok geçtir ve yanlıştır. Hukuktan amaçlanan maksadın yerine getirilebilmesi açısından bunun mutlaka belirlenmesi gerekmektedir. Bu yeni bir hukuk anlayışı getireceğinden istenirse önce 10 olarak belirlenmeli, zaman içinde ihtiyaçlara bağlı olarak 7 ye kadar düşürülmelidir. Mevcut hukuk anlayışında suç işlerken 18 yaşını doldurmamışsa kâmil ceza çektirilmiyor. 18 yaştan 1 gün

öncesi ile 1 gün sonrasının insana göre hiçbir açıdan bir farkı olmaz iken, hukuktaki bu çarpık anlayış pek çok mahzurlar getirmektedir. Yapılan suçlar, cinayetler hükmen-sanki cezasız kalmakta, yaşı genç tetikçiler oluşturulmasına zemin hazırlamaktadır. Gençler suça teşvik edilebilmektedir. Ayrıca, hukuken reşit olma yaşı da 18 den mutlaka 15 yaşa çekilmelidir. 15 yaşını dolduran her tasarruf için kâmilan reşit sayılmalıdır.

-3- Sabıka kayıtları çok önemlidir. İnsanların neler yapıp ettiklerini ve neye eğimli olduklarını belirlerler. Sabıka kayıtlarının hiçbir surette değiştirilmemesi ve silinmemesi gerekmektedir. Yerine, zamanına ve suçlara göre çeşitli aflar olabilir ancak suçları gösteren sabıka kayıtları anayasa maddeleri gibi hatta onlardan da daha kati surette değiştirilemez olmalıdır. Zira toplumsal düzen açısından çok önemlidirler. Bunların değiştirilmesi veya silinmesi düşüncesi bir toplumda cezaların toptan kaldırılması kadar tehlikeli sonuçlar doğuracaktır. Tertemiz ve düzgün olan bireylerle suç işlemiş, cani ve azgın katiller ve teröristler (sicilleri temizlenerek) aynı kefeye nasıl konulabilir. Böyle bir şey olabilir mi?

-4- Devlet ancak kendisine karşı işlenen suçları affetme yetkisine sahip olmalıdır. Toplumla karşı veya bireylere karşı işlenen suçların devlet tarafından affedilmesi gibi bir seçenek bulunmamalıdır. Bir suçu işleyen o suçun cezasını mutlaka çekeceğini bilmelidir. Cezalar caydırıcı olmalıdır. Cezanın varoluşunun mantığı budur.

104

-5- İdam cezası mutlaka olmalıdır. İdam cezası topluma karşı kanserli organ hükmündeki suç makinesi olan bireylerden toplumun temizlenmesi anlamına gelmektedir. Nasıl ki kanserli organ kesilerek vücut kurtarıyorsa aynı şekilde toplum vücudu da bu ceza ile bunlardan temizlenebilmelidir.

-6- Bugün dünyada mevcut hukuk anlayışlarının en büyük eksiği empatidir. Suçların hep başkasına karşı işlendiği-işleneceği varsayılarak empati eksikliğiyle cezalar konulmaktadır. Başkasının annesini, başkasının karısını ve çocuğunu öldürecek olanlara bu suçlardan canı yanmamış ve yanmayacak olan kişiler tarafından bir takım cezalar öngörülmektedir. Bundan dolayı da hukuk sistemi ve bilhassa cezalar toplumu hiçbir surette tatmin etmemektedir. Toplum vicdanı ve insanların vicdanı tatmin olmayacaksa o zaman cezalar ne için vardır?

-7- Malumdur ki, İsviçre kantonlarında hukuk oluşturulurken insanların örf, adet ve fikirleri dikkate alınmış, bunlara göre ve bunlara uygun kanton hukuku oluşturulmuştur. Zaten bir toplumun hukuku demek o toplumun ortak kabulleri demektir. Bu çerçeveden olarak, Türkiye’de ceza hukuku oluşturulurken ve cezalar konulurken de toplumda anketler ve araştırmalar yapılmalı, toplumun ortak-ağırlıklı

kabulleri ve beklentileri doğrultusunda cezalar konulmalıdır. Mesela: İnsan öldüren bir katile ne ceza verilmeli diye sorulurken öldürülen kişinin kendi ana-babası, eşi veya çocuğu olduğu de belirtilmelidir. Bu şekil anketlerle toplumun kasten adam öldüren kişiye ortalama-ağırlıklı olarak ne cezayı istediği öğrenilmeli ve buna göre cezalar konulmalıdır. Bu sosyal gerçekliğe tam olarak uygundur. Böyle demokratik cezalara hiçbir kimsenin itiraz imkânı olmayacaktır.

-8- Hukuk kurallarının varoluş gayesi toplumda adaleti ve düzeni sağlamaktır. Hal böyleyken, hukuk ve hak arayışlarının birtakım hukuk usulü muhakemeleri kurallarına feda edilmesi çok yanlış bir yaklaşımdır. Varoluşunun gayesi haklı olanın hakkının haksız olandan devlet gücüyle alınarak gerçek sahibine verilmesini sağlamak olan hukukun birtakım kurallarla bu maksadının dışına çıkmasının ve (adeta devlet gücü marifetiyle) haksızlığa yol açmasının sağlanması mutlak surette önlenmelidir. Kurallar adaletin sağlanması gayesiyle vardır. Nasıl kanunlar anayasaya aykırı olamaz ise, aynı şekilde adaletin yerine gelmesine hizmet etmeyen kurallar da geçerli olamazlar.

-9- Topluma uyum sağlayamayan ve her zaman sorun teşkil eden, huzur bozan, anarşi ve terör estiren kimselere karşı da; ya Amerika'da Kızıldelilerle karşı (haksız olarak) uygulanan rezervasyon iskan biçimi (haklı olarak) uygulanmalı, ya da sınırlar dışına sürgün edilmeleri sağlanmalıdır. Eylemleriyle başkasının canına kastetmedikçe her insanın dilediği şekilde yaşama hakkı mutlak surette vardır ama dilediği şekilde yaşamakla toplumun huzurunu bozma hakkı da bulunmamalıdır. Hiçbir surette ıslah olmayarak toplumu mağdur edenlerin vatandaşlıktan çıkarılmaları gerekmektedir.

105

-10- Düşünce ve ifade hürriyeti tam olarak sağlanmalı, her hususta mutlak manada düşünce ve ifade etme hürriyeti bulunmalıdır. Ne şekilde olursa olsun düşüncenin suçu olamaz. Yine düşünmenin tabii bir varlıktır. Düşünme ve konuşma insan olmanın en tabii bir sonucudur. Salt düşünce ve salt ifadeye karşı hiçbir suç isnat edilememelidir. Salt düşünce ve salt ifadeden dolayı da hiç kimse hiçbir surette cezalandırılmamalıdır. Bunlara karşı karşı düşünceler öne sürülmeli, fikre karşı fikirle cevap ve mukabelede bulunulmalıdır.

-11- Bunların hepsinden de çok önemlisi, Anayasada haklar ve özgürlükler sayılmamalıdır. Haklar ve özgürlükler varlıkları için ispat ve kural gerektirmezler, doğuştan var olan şeylerdir. Mevcut hukuk anlayışlarında önce haklar sayılmakta, sonra sayılmayan haklar da yok sayılmaktadır. Bu çok büyük bir kandırmaca ve aldatmacadır. Merkezine toplumu ve toplum menfaatlerini koymamış olan bir zihniyetin ortaya koyduğu çarpık hukuk anlayışıdır. Bu şekilde toplumu diledikleri şekilde ve menfaatlerine göre yönetme imkânı bulurlar. Yeni anayasa ile

getireceğimiz yeni hukuk anlayışında ise herkesin zaten doğuştan her türlü hakka sahip olduğu kabul edilmeli, bireylerin topluma ve devlete karşı yükümlülükleri sayılmalıdır. Sayılmayan hususlarda ise bireyler sorumlu ve yükümlü tutulmamalıdır. Yine aynı şekilde devlet aygıtının da topluma karşı yükümlülükleri sayılmalıdır. Özetle; haklar sayılmazlar, zaten sınırsız sayıda ve ölçüde herkes için vardır. Yalnızca yükümlülükler ve vazifeler sayılırlar. Bir de, hakların sınırı başkalarının hakkını yok etmeyinceye veya tehdit etmeyinceye kadardır. Senin ne hakkın varsa başkasının da aynı hakka sahip olduğunu bilmek ve kabul etmek zorundasın. Yani anayasada hakların sınırları da belirlenmelidir.

-12- Ve nihayetinde Devlet ve Millet olarak en önemli meselemiz ise; fertlerin mutlak surette aile kurmalarını sağlamaya yönelik tedbirler almamızdır. İnsanlar mutlaka aile kurmalıdır, zira aile toplumun temelidir.

İnsanları özellikle gençleri bir an önce evlenmeye teşvik etmenin yanında evlenmeleri hususunda yardımcı olacak Aile Edindirme Merkezleri nin artık toplum-millet için kurulması gereklidir. Doğru, sıhhatli ve uzun ömürlü evliliklerin kurulması için bu şarttır, elzemdir. Yine bunun gerçekleştirilebilmesi yolunda evlilik yaşının da efkârî âmme-toplum nazarında reşit olma yaşına kadar düşürülmesi gerekmektedir. Toplumda bütün kötülüklerin kaynağı bu doğru ve insani anlayışın kaybolmasındandır. 106

Aile Edindirme Merkezleri hem Devlet ve Yerel Yönetimler tarafından kurulmalı ve desteklenmelidir, hem de Vakıflar, STK lar tarafından kurulmalı, Devlet ve Yerel Yönetimler tarafından desteklenmelidir. Bu merkezlere evlenme kararıyla başvuran, bu merkezler aracılığıyla tanıştıran, birbirini bulan kimseler yine bu merkezler tarafından eğitilecek, mutlu ve sağlıklı bir yuva kurmak için gerekli insani donanımları edindirileceklerdir. Ancak bu şekilde bir çalışma ve çaba ile dibe vuran aile kurumunu yeniden ihya edebiliriz. Ancak aile kurumunu ihya edersek milletimizin geleceğimize umutla bakabiliriz. Zaten başka da bir çıkış yolumuz ve çaremiz bulunmamaktadır.

Devlet ve Millet (millet adına hareket eden STK lar) olarak en büyük vizyonumuz aileler kurulmasını sağlamak olmalıdır. Bu uğurda gereken bütün tedbirlerin alınması her bir kurum ve fert için boynunun borcudur.

T.C. Anayasası Madde 41 de Ailenin korunması başlığı altında; "Aile, Türk toplumunun temelidir ve eşler arasında eşitliğe dayanır. Devlet, ailenin huzur ve refahı ile özellikle ananın ve çocukların korunması ve aile planlamasının öğretimi ile uygulanmasını sağlamak için gerekli tedbirleri alır, teşkilâtı kurar." demektedir. Demek ki,

ailelerin kurulmasını sağlamak meselesi de yine devletin temel yükümlülükleri arasında yer almaktadır.

Bunu sağlayacak bir tedbir olarak, aile kurmanın fertlere yüklenmiş Anayasal bir vazife haline getirilmesi zorunluluğu bulunmaktadır. Nasıl ki toplumu dış tehditlere karşı korumak için askerlik zorunluluğu vardır, aynen bunun gibi yine toplumun geleceği adına aileler kurulması zorunluluğu bulunmalıdır. Anayasa "Aile, Türk toplumunun temelidir. Devlet, aile planlamasının öğretimi ile uygulanmasını sağlamak için gerekli tedbirleri alır." demekle aslında bunu ifade etmiş olmaktadır.

Aileler kurulması meselesi bugün için toplumun-milletin en büyük sorunudur. Toplumdaki hemen hemen bütün sorunların temel kaynağı bu olduğu için, bugün için bundan daha büyük bir derdimiz yoktur, zira aile kurumu her zaman ve herkes için en önemli meseledir. Eğer aile varsa toplum vardır, eğer aile sıhhatli ise toplum sıhhatlidir. Aile yoksa ne yapsak boştur. Aileler kurulmasını sağlayamadığımız zaman -istisnasız- her hususta boşa kürek çekmiş oluruz. Hem toplumumuzun, hem milletimizin, hem de devletimizin istikbâli ve bekâsı tamamıyla buna bağlıdır.

107

Toplumda aileler kurulmasını sağlamak yolunda şu şekilde tedbirlerin ivedilikle ele alınması gerekmektedir:

-I- Devlet işe yerleştireceği insanlarda aile kuranlara öncelik vermelidir, hatta yalnızca onlara iş vermelidir. Devlet memuru olabilmenin ilk şartı aile kurmak-evli olmak olmalıdır. Aile kurmayanların memuriyete alınmaması gerekir. Türk Medeni Kanunu Madde 11 de; "Evlenme kişiyi ergin kılar." demektedir. Yani, aile kurmak kişiyi sorumluluk sahibi kılar. Sorumluluk yüklenen kişiler ise akıllanır, olgunlaşır. Aile kurmamış olan fertlerin sorumsuzca davrandıkları herkesin malumudur. Sorumsuz kimselerden ne vatana ne de millete bir fayda gelmeyecektir. Ayrıca, ellerine para geçtiğinde ise bunu hangi yollarda harcadıkları hepimizin malumudur. Bu sebeple, aile kurmayanlara Devlet asla iş (para) vermemelidir.

-II- Devlet aile kuranlara ev vermelidir. TOKİ ancak aile olanlara, aile kuranlara çok uygun şartlarla ev satmalıdır. Bu kıstas özel sektörde bile uygulanmaktadır. Okuduğumuz bir habere göre, Zorlu Holding Zincirlikuyu'da yaptığı lüks rezidanslarda aile olmayanlara ev satmıyormuş, çok takdir ettik, ne kadar doğru bir yaklaşım. Aynı yaklaşımın bizzat Devlet ve Belediyeler tarafından esas alınması gerekmektedir. Kamu kurumları ürettikleri konutları peşinatsız veya düşük peşinat ve uzun vadeli taksitlerle aile kuran gençlere tahsis etmelidir. Emekliye ev vermek değil, emeklinin evlenen çocuğuna ev vermek doğru olandır. Emekli olan anne baba gerekirse çocuğunun

yanında yaşayabilir. Toplumun geleceği açısından, evlenip aile kuran fertlerin desteklenmesi doğru ve gerekli olmandır. Ayrıca, tapuları da borç bitince taraflara devredileceğinden, bu evler aile konutu şeklinde tanımlanarak, tapu devri zamanında ailenin sürmekte olması şartı da getirilebilir. Böylece evliliklerin uzun sürmesi ve boşanmaların önüne geçilmesi de sağlanmış olacaktır.

Zikrettiğimiz bu hususlarda ihtiyaç duyulması halinde açıklayabileceğimiz çok detaylar mahfuzdur.

Yüce Türk Milleti'nin Büyük Millet Meclisi'ne Saygılarımla Arz Ederim!

İletişim için: karardanismani@mail.com

Eşime Isınamadım, Çok İtici Geliyor. Acaba Sorun Nerede

Rum suresi 21. ayette Allah (cc) evlenen eşler arasında sevgi ve kalplerini birbirine ısındırdığını buyuruyor. Ben yeni evliyim, hanımına bir türlü ısınamadım. Çok itici geliyor, ta baştan beri bu böyle. Neden bende bu ayette buyrulduğu gibi bir hal olmadı. Yanlış evlilik mi yaptım. (Görücü usûlü olarak evlendim) Kalbimin ısınması için ne yapmalıyım? Şimdiden teşekkür ederim.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Geçen sene bir haber okumuştum. Bir arap ülkesinde evleneceği kimseyi görmeden evlenen bir kişi, nikâhtan sonra kendisini gördüğünde, benim evlenmek istediğim kişi sen değilsin diyerek derhal boşamış diyordu haberde. Erkeğin akrabaları onu vazgeçirmeye çalışmış ancak o kararından dönmemiş, henüz yeni nikâhlendiği eşini kendisine dokunmaksızın boşamıştı. Haydi gelin, bize ilginç görünen bu meseleyi bir tahlil edelim:

Allah Resulü buyuruyor; "Sizden biriniz evlenmek niyetiyle bir kimseye talip olduğunda, onu nikâhlanmasına kendisini sevk edecek, rağbet ettirecek hususlarda imkân bulduğunca baksın, göz gezdiresin." 109 Zira, "Kadınlar sizin örtünüzdür, siz de onlar için örtüsünüz" buyrulan ayette (Bakara, 187) "Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı" da denilerek, örtünün ne anlama geldiği izah edilmiş olmaktadır. Eşler birbirini günaha düşmekten koruyan koruyucu örtülerdir. Fitrattan gelen zaruri ihtiyaçların meşru ve helal yoldan giderilmesini sağlayan nikah vasıtasıyla Allah'ın izni ve müsaadesi ile birbirlerinde sükûnete ererler, teskin olurlar ve haram yollara düşmekten korunurlar. İşte evlilik öylesine önemlidir ki, bu niyetle yola çıkıldığında, nikâhlamayı düşündüğünüz kimsenin elbette yüzünü ve boyunu-posunu görecek, kendisi hakkında bazı bilgileri bizzat müşahede edecek ve öğreneceksiniz. Meşru daire çerçevesinde evleneceğiniz kimseyi tanıyacaksınız, zira kendisiyle bir ömür birlikte olacaksınız. Velhasıl, iki cihanda beraber olacağınız koruyucu örtünüzü bilecek ve tanıyacaksınız. Bu, evlilikte şart ve gerekli olanıdır.

Eğer bunu böyle yapmayarak, bilmeyerek ve tanımayarak hatta görmeyerek evlilik yapacak olursanız işte bu arap kardeşimizin yapmak zorunda olduğu duruma düşebilirsiniz. Yine bu kardeşimiz doğru olanı yapmış, eşine henüz dokunmadan boşamış. Eğer kendisinin iddiası ve kabulü yerinde ise -ki bunu ancak o bilebilirdi- yapmış olduğu hareket tarzını isabetli bulmaktayız. Eğer eşini görerek evlenmiş olsa idi, böyle davranmaya hakkı olamazdı. Nitekim bu hususta akıl sahibi herkesin de bizimle mutabakat içinde olduğunu düşünmemiz yanlış olmasa gerektir.

Size gelince; siz eşinizi görmeksizin evlenmiş değilsinizdir. Zira bizim kültürümüzde böyle bir şey -hemen hemen- yok gibidir. Eğer kısmen varsa bile, olmaması gerekir. Zira bunun yanlış olduğu açıktır. Madem ki siz eşinizi görerek ve baskı altında kalmaksızın evlendiniz ve madem ki birlikte zifafa girdiniz, o halde böyle sonradan vazcazmaya (vazgeçip caymaya) hakkınız olmasa gerektir. Zira böyle bir tavır hiç kimse için yakışık almayacaktır. Hem gör, bak, beğen, al, kabul et, evlen, nikahlan; hem zifafa gir, kendisinde huzur ve sükûnet bul, kendisinden istifade et, tatmin ol, hâcât ve ihtiyâcâtını gider; hem de sonradan dön bak ve bu bana itici geliyor de. Böyle müslümanlık olmaz, böyle erkeklik de olmaz, olamaz. Böyle bir tavır insanlığa bile sığmaz, sığamaz.

Allah'ın Rum Suresinde 21. ayette yukarıda bahsettiğiniz şekilde buyurması açıkça ortada duruyorken, insanların evliliklerinde sevgi ve muhabbetin, merhametin bulunmaması, eksik ve nâkıs olması tamamen insanların kusurlarındandır. Yoksa o evliliklerin yanlış ve yanlış kişilerle olmasından değildir. Zira, değil mi ki iki kişi evlenerek aile kurmuşlar, zifafa girmişler, birlikte olmuşlar, beraberce bir hayatı ortak yaşamaya başlamışlardır. Ve bunların her hususta birbirlerinden istifade etmesi devam ede gelip durmaktadır. Yani birbirlerinde sükûnete ermekte ve birbirleri için örtü olmaktadır. O halde bunların yapmaları ve takınmaları gereken tavır birbirlerini sevip saymaları, birbirlerine karşı şefkat ve merhametli davranıp, birbirlerini mazur görmeleri gerektiğidir. Zira, madem ki Allah bu kişiyi bana eş olarak ihsan etti, o halde yine Allah'ın en büyük emaneti olarak kabul etmem ve eşimi sevmem gerekmektedir demeleri gerekir. Allah'ın emri insanın eşini sevmesidir. Allah bize kimi eş olarak verdi ise artık onu sevmemiz gerektiğidir. Aramızda bizi birbirimize Allah'ın emri ve müsaadesiyle helal kılacak olan nikâh bulunduğundan dolayı, artık sevmem gereken kişi yalnızca bu sahip olduğum eşimdir demek gerekir. Mutlak doğru olan tavır işte budur. Böyle yapmamız gerekir.

Bize göre, evliliğin yanlış olmaz. Bizatihi evlenmek en güzel ve en doğru bir eylemdir. Evlenmeden önce seçmek ve tercihte bulunmak hakkına elbette sahibizdir. Ancak artık evlendikten sonra ve hele hele zifafa girdikten sonra bu işten caymak mümkün değildir. Bundan sonra ise artık Allah'ın size takdir buyurduğu bu eşinizi sevmek zorundasınızdır. Hem zaten eşiniz size örtü olmakta değil midir? Sizi günahlardan korumakta, sükûnete ermenizi sağlamakta değil midir? Peki daha istediğiniz nedir? Allah, kendisinde meşru yoldan sükûnete erecek bir eş verdikten sonra, insanın artık kaçınmaması gerekir. Zira tercihlerimiz ve yapıp ettiklerimiz bizim kader ağıımızı örmetedir.

Malum, her erkek askere gitmektedir. Oradaki komutanımızı kendimiz seçmekte değiliz. Bize bir komutan verilir ve biz de ona itaat etmek zorundayızdır. Yani komutanımızı kendimiz seçmediğimiz halde

itaat etmek ve ona uymak zorundayız. Bunun yadırganacak bir tarafı da bulunmamaktadır. Nitekim bunu sorun edinen hiç kimseyi de görmemiştir. İşte aynen bunun gibi, Allah da bize bir eş takdir etmiştir, ancak bunun tayini hususunda bizim de söz hakkımız bulunmaktadır. Yani hiç kimse asla istemediği bir kimse ile evleniyor değildir. En azından bakmış, görmüş, beğenmiş ve almaya karar vermiştir. Aldıktan sonra ise yine eşiyile birlikte -her hususta- yol almaya başlamıştır. Artık yolun bir noktasında durup, ben seni beğenmiyorum, bana itici geliyorsun demeye hakkı yoktur. Eğer aralarında birtakım sorunlar varsa bile, bunların akıl ve ilim yoluyla çözülmesi yolunu aramak gerektir. Bize göre, çözülemeyecek sorun yoktur. Eğer başka hiç bir yol kalmamış olsa, ancak o zaman boşanma yoluna gidilebilecektir. Aileyi bozan ve dağıtan taraf Allah indinde çok büyük sorumludur. Zira, bunun meşru olması için çok büyük gerekçeler gerekmektedir.

Ezcümle, sonuç olarak; eşinizden istifade etmeyi biliyorsunuz ve o da size hizmet etmekte, kadınlığının gereklerini yerine getirmektedir. Sizin de artık onu sevmek zorunda olduğunuzu nefsinize kabul ettirmeniz gerekir. bu hususta şeytanların ve nefsin aldatmalarına uymamanız, Allah'a ve dediklerine tabi olmanız gerekiyor. Lütfen bunu yapınız.

Evrim Teorisinin Çöküşü, Evrim İnanç Sisteminin Doğuşu

Evrimi savunanlar bilimsel bir dayanaktan yoksundurlar.

Buldukları fosiller o devrin yaşayanlarına aittir. Elbette bugün soyu tükenmiş olan canlılar bulunmaktadır.

Eğer gerçekten evrim olmuş olsa idi, ara geçiş fosilleri de bulunması gerekirdi. Ancak hiç yoktur.

Ara geçiş fosillerinin bulunamaması evrim teorisinin delilden yoksun olduğu anlamına gelmektedir.

Eğer gerçekten evrim olmuş olsa idi, yüz milyonlarca ve belki hatta milyarlarca yıldır devam ede gelen bu evrimin hâlihazırda yine devam edip durmakta olması gerekirdi.

Zira, bunca zamandır süregelen bir hadisenin artık durmuş olmasının kabulü mümkün değildir, aklen muhaldir.

Öyle ya, niye dursun ki? Eğer evrim vardıysa, o zaman 112 hâlihazırda yine devam etmekte olması gerekirdi.

O zaman da şimdi evrimin devam ettiğinin yani canlıların birbirine veya başka şeylere dönüşüp durduğunun günümüzde müşahade edilmesi gerekirdi.

Modern bilimin bu kadar geliştiği çağımızda buna dair hiç bir veri elimizde bulunmamaktadır.

Özetle, evrimin devam edip durduğunun yani canlıların birbirine veya başka şeylere dönüşüp durduğunun hiç bir delili yoktur.

Eğer evrim teorisi bilimsel bir iddia ise çökmüştür. Eğer bir inanç meselesi ise sorun yoktur. Zira, günümüzde ateşe, ineğe, ite ve böceğe tapanların dahi bulunduğu zamanda böylesine bir düşünceye inananlar bulunabilir. Bunu sorun olarak görmemekteyiz.

Sonuç; Evrim bir inanç meselesidir. Evrime inananlar Allah'a ve Allah'ın koyduğu fitrat ve tabiat düzenine inanmamakta, Kur'ân'ın anlattığı yaratılış temelli hayat sistemine değil de Darwin'in koyduğu evrim temelli türlerin kökeni sistemine iman etmektedirler. Dileyen dilediği şekilde inanmakta serbesttir, inanç hürriyeti vardır. Ama sonucuna da katlanacaktır. Meselenin özü budur.

Sizin İçin Resûlullahda Güzel Örnekler Vardır (Ahzab, 21)

Herkese Selâmün Aleyküm.

Değerli ağabeyimiz Hüseyin beyefendi şöyle bir meseleyi dile getirmişler:

Hazreti Peygamber (sav) döneminde çekilen sıkıntılar ve özellikle açlık herhalde malumunuzdur. Sahabelerin yiyecek bir şey bulamamaları üzerine karınlarına "TAŞ" bağladıkları bir olay anlatılır. Buna dayanamayan bir sahabe Peygambere gelerek durumunu arz ettiğinde, Peygamberin kendi karnına "2 TAŞ" bağladığını görünce, hiç bir şey demez ve geri döner, değil mi? Bu olay yaşanmamışsa alttaki sorumu yok farz ediniz ama böyle bir olay yaşanmışsa, size şunu soruyorum:

Açlığı bastıran bu taş nasıl bir taştır? Sadece Medine'de mi vardır? Nesli tükenmiş midir, yoksa hala taş ocaklarından çıkarmak mümkün müdür? Türünü öğrenmek mümkün müdür? Belki bizim buralarda da bulur, modern şekilde fabrikasyon üretimle şekillendirir ve tüm insanlığın yararına olacak şekilde piyasaya arz ederiz.

113

Hac ve umreden zezem ve hurma getirmekten daha yararlı bir iş yapılmış olur. Yalnız ülkemiz değil, dünya "OBEZ" oldu gitti. Belki bir katkımız olur, ne dersiniz?

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Muteber hadis kaynaklarında defalarca geçen bu rivayetin kesinliği hakkında şahsen bir şüphe duymamaktayız. Bazı kimseler buradaki taş bağlamaktan maksadın mecazi bir ifade olduğunu savunmuşlar ve buna göre rivayeti manalandırmışlar. Bize göre ise; rivayette geçen ifadelerden anladığımız, gerçekten fiziki manada taş bağlandığıdır. Eğer böyle kabul edilecek olunursa, bazı sebepler doğrultusunda ve geçici olarak karna taş bağlamanın bir anlamda sünnetlerden bir sünnet olabildiğinin de savunulması mümkündür.

Eğer yukarıdaki sonuca varmış isek, bunun bize neler kazandıracağını, neler getireceğini veya neler götüreceğini tahlil etmemiz yerinde olacaktır. Zira, insan eşrefi mahlukattır. Allah insana en büyük nimet olan akıllı vermiştir. Yapacağımız her işimizi Kur'ân'la terbiye edilmiş olan akılla muhakeme etmek ve her işin en doğrusunu yapmakla mükellefiz.

Eğer ki bir mü'min, sadece Peygamber (sav) karnına taş bağlamış diye karnına taş bağlasa bile sünnete ittiba etme sevabına nail olacaktır. Bu çeşit bir düşünce, en sathi, en yalın, en masum, en avâmî

bir düşünce ve kabul tarzıdır. Salt Allah Resûlü mademki böyle yapmış, o halde ben de yapayım demek bile insana manevi kazanımlar sağlayacaktır. Kur'ân'da "Sizin için Resûlullah'da güzel örnekler vardır" buyrulan ayetin delâleti, Allah Resûlünden sadır olan her türlü hareket tarzlarını kapsamaktadır. Zira Allah'ın Resûlü güzel olmayan herhangi bir işten beridir. O (sav) her ne yaptıysa güzeldir, güzel olandır. "En güzel olan ahlakı tamamlamak için gönderildim" diyen O'dur.

Allah'ın ezeli ve ebedi kelamı olan Kur'ân'ı bize bildiren de Resûlullah'ın kendisidir. Biz Kur'ân'ın Kur'ân olduğunu O'nun bildirmesi ile bilmekteyiz. O bize bildirmeseydi biz nereden bilecektik? O'nun bu Kur'ân'dandır, bu Allah'ın kelamındandır dediği şeyleri kabul etmiş, iman etmişizdir. Bizzat Allah'ın ifadesiyle "Eğer bize ait olmayan bazı şeyleri bize nispet etmiş olsaydı, O'nu kısıkrak yakalar, şah damarını koparırdık" (Hakka 44-46) diye Kur'ân'da buyrulmaktadır. Ama bunun Allah'ın kelamından olduğunu da yine O'nun bildirmesi ile biliyoruz. Özetle, biz Allah'ı yine Allah'ın Resûlünden öğrenmişizdir. O'nun müstesna varlığının iyice anlaşılması gerekmektedir. "Muhammed (sav) bir beşerdir, fakat herhangi bir beşer gibi değildir. Belki taşlar arasındaki bir taş nev'i olan yakut gibidir" diyen şair ne kadar güzel ifade etmiştir.

114

Hal böyleyken, Peygamber (sav) karnına taş bağlamış diye karnına taş bağlamak da mutlaka yapılması gereken sünnetlerden değildir. Bunun sünnet olarak kabul edilip peygambere ittibaen yapılması mümkündür ve güzeldir. Ancak yine bunun sünnet olarak mutlaka kabul edilip peygambere ittibaen yapılmasının savunulması da isabetli değildir. Aradaki bu nükteli, farklı anlamak gerektir.

Allah Resûlü (sav) hem insandır, hem de peygamberdir. İnsanların ve peygamberlerin en özeldir. O (sav) insanlıkta da çok özeldir, peygamberlikte de çok özeldir. Ekmeli mahlûkattır, Hâtemü'l Enbiyâ'dır. Rabbimiz kulları için tamamlayacağı dinin tebliğinde kendisini seçmiştir. Kendisine itaat, Allah'a itaattir. Allah'a iman da kendisine itaati zorunlu kılmaktadır. Peygamber'in (sav) güzel, müstesna ve örnek hayatında yaptığı ve gerçekleştirdiği pek çok çeşitli işler, ameller bulunmaktadır. Bunlardan hangilerinin dinden, dinin uygulamalarından ve peygamberlikten olduğunun, hangilerinin peygamberin insani özelliklerine ait bulunduğunun ve hangilerinin de bizatihi kendisine münhasır olduğunun Allah'a münib bir mü'min kalp ve ferâsetli bir akli selim ile kavranılması, anlaşılması gerekmektedir.

Buraya kadar yapılan izahlarımız bu hususlarda takınılması gereken genel tavırların nasıl olması gerektiğinin anlaşılmasına yöneliktir. Peygamberin (sav) örnek siretinin ve hayat boyu davranış biçimlerinin dikkatlice tahlil edilerek iyice anlaşılmasına ve bunlardan mü'minler için örnekler çıkarılmasına çalışılması gerekmektedir.

Peygamberin (sav) karnına bağladığı taşın, peygamberin karnına bağlanan taş olmaktan başka bir özelliği olduğunu düşünmüyoruz. Bir taş olarak, bu şeref ona yeter de artar bile. Mümkün olsa, bizatihi o taşı alıp karna bağlamak gerektir. Ama elbette bu mümkün değildir. Özetle, karna bağlanan taşın herhangi bir özelliğinin olduğu rivayetlerde zaten zikredilmediği gibi, bu taşın herhangi bir özelliği olduğunun kabulünün de mantıklı olmadığını düşünmekteyiz.

Bize göre, bu taş herhangi bir taş olabilir. İnsan karnına bağlanacağından dolayı elbette olumsuz özelliklere sahip olmaması gerekir. Yani, keskin kenarlı, çok pütürlü, radyasyonlu, sağlığa zararlı elementler içeren, insan cildine herhangi bir zarar verecek türde vs olmamak kaydıyla herhangi bir sıradan taş ile bu uygulama yapılabilecektir. Eğer bizzat insana, insan cildine faydalı olabilecek türden bir taş çeşidi varsa, onun kullanılması evleviyetle mümkündür.

Bazı izahatlara göre, bu uygulama mideye baskı hissi vereceğinden dolayı insanın açlığını daha az hissetmesine vesile olmaktadır. Bu ve buna benzer çeşitli yorumlarda bulunulması mümkündür. Daha isabetli olanı, bizzat bu uygulamayı belli bir müddet sünnete ittiba düşünce ve niyetiyle gerçekleştirerek hangi sonuçlara varıldığının tecrübe edilmesi olacaktır. Bunu gerçekleştirecek olan kardeşlerimizin sonuçlardan bizleri haberdar etmesini arzu ederiz.

115

Allah'a ve Resûlüne ittiba edenlere selâm olsun...

Bir not:

Şahsımıza tevcih ettiği bu meseleden haberimiz biraz geç olduğundan, mütalaamız da biraz gecikmiştir. Değerli ağabeyimiz Hüseyin beyefendiden bu gecikme için kusurumuza bakmamasını istirham ediyoruz.

İmanın Gereklerini Yerine Getirerek İmanda Kemâle Ermek

Ben kendimde manevi bir eksiklik hissediyorum. İnsanın, Allah'ın verdiği nimetler karşısında manevi bir gereklilik hissetmesi gerekiyor. İşte benim sorunum tam burada başlıyor, hissedemiyorum. Allah'a kulluk etmem gerektiğini biliyorum, ediyorum da, fakat bu gerekliliği kalbimde manevi olarak hissedemiyorum. Mesela haramın haram olduğuna inanıyorum ama ondan sakınmamı sağlayan maneviyatı kendimde hissedemiyorum, kalbimde hissizlik gibi bir şey var, her işimde böyle oluyor. Bana bir yardım edin, ne yapmalıyım?

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Değerli kardeşimiz, dile getirmiş olduğunuz meselenin ağırlığı karşısında gerçekten çok ezilmiş, kendimizi aciz hissetmişizdir. Beş gündür bu meseleyi düşünüp durmaktayız, acaba nasıl bir cevap yazmalıyız diye. Baktık ki, biz düşünüp durdukça zaman da ilerlemektedir, böyle giderse aylar geçecek, o halde meseleyi sonuçmadan mecburen bunları yazmaya karar verdik.

Hazreti Hanzala (ra) anlatıyor: Bir gün Resûlullah'ın (sav) 116 yanında bulunuyorduk. Bize cennet ve cehennemi öyle anlattı ki, adeta gözlerimizle görür gibi olduk. Ancak oradan ayrılıp da evimize, çocuklarımızın yanına gittiğimizde yine eskisi gibi gülüp eğlenmeye başladık. Biraz sonra halimi hatırlayarak kendimi toparladım, çıktım ve Ebu Bekir'e (ra) rastladım. Ona, içine düştüğüm gafleti anlatarak, münafık oldum, münafık oldum dedim. Ebu Bekir (ra) muhakkak bizler böyle durumlara düşüyoruz dedi. Bunun Üzerine Hazreti Peygamber'e (sav) giderek durumu anlattım, bana şöyle buyurdu; "Ya Hanzala! Benim yanımda olmadığınız zamanlarda da benim yanımda olduğunuz gibi olsaydınız, melekler yataklarınızın veya yollarınızın üstünde sizinle musafaha ederlerdi. Ya Hanzala! Bir saat şöyle, bir saat böyle."

Yani, bu rivayetten anladığımıza göre; sizin kendinize eksiklik nispet ederek hissedemiyorum diye sızlandığınız meselenin, aslında, imanın kemâlinin tecellisi olduğunu düşünüyoruz. Nitekim Hazreti Hanzala efendimiz de bunun eksikliğini kendisinde hissetmiş, ancak yine bunun her daim insanın üzerinde hissedilemeyeceğinin izahını Efendimiz'den (sav) öğrenmiştir. Bu mevzuda varabildiğimiz netice bu olmuştur.

Açıkçası, Allah'ın emri bizzat namaz kılmamız, sair emir ve yasaklara riayet etmemiz şeklindedir. Yoksa, bunları yerine getirirken içimizde (sizin bahsettiğiniz şekilde) manevi olarak hissederek yapmamız şeklinde değildir. Sizin bahsettiğiniz hissetme duygusu, Allah'ın her türlü emir ve yasaklarının bizatihi yerine getirilmesinden sonra kalpte hissedilecek olan itmi'nân duygusu olsa gerektir. Bu

itmi'nân duygusu bizatihi imanın kemalinin somut bir tecellisi olacaktır. Bunun hissedilmesi kişiye göre ve uzun zamanlarda olabilir. Belki hiç olmayabilir. Ama bilmeliyiz ki, ölçü olan bu değildir. Ölçümüz, Kur'ân ve Sünnet'in somut emir ve yasaklarına öncelikle şeklen riayet etmemizdir. Biz Allah'ın emir ve yasaklarına şeklen riayet edeceğiz ki, Allah da bize O'na kul olmanın her türlü şerefini tattıracaktır. Hissedemiyoruz diye şeriatın emir ve yasaklarından gaflette olmamız gerekmektedir.

İmanda kemâle ulaşmak ileri bir merhaledir. İmanın gereklerini yerine getire getire imanda kemâle ulaşılabilir. Açıkçası, bu hepimizin ihtiyaç duyduğu bir şeydir. Fakat yine bu bizlerin elimizde değildir. Bizler şeriatın somut emir ve yasaklarına riayetle mükellefizdir. Gayret bizden, takdir ve tevfik Allah'tandır.

Özetle; sizin manevi anlamda böyle bir duygunun eksikliğini hissetmeniz, bunu aramanız güzeldir, çok olumludur. Lakin, bunu hissedemiyorum diye kafanıza çok takmanızı doğru bulmamaktayız. Zira bu belki hepimizin de durumudur. İmanda kemâlin lezzet ve zevkini tattırmak Rabbimizin elindedir. Bizler bize düşen emir ve yasaklara riayet etmekle mükellefizdir. Rabbim imanda kemâle hepimizi ulaştırsın, kulluğun zevkini bizlere tattırsın. Bunu hissetmek için kulluğa var gücümüzle devam...

Postmodern İslâm Hukuku, Postmodern İslâm Hukukçusu

Postmodern İslâm Hukuku, hayatın içinden fıkıh çabasıdır.

Postmodern İslâm Hukukçusu, hayatın içinden fıkıh çabasında bulunmaktadır.

İslâm Hukukçuları; öncelikle, teorik planda çalışırlar, fikir üretirler, çözümler üretirler. Sonra da, hayatta karşılaşılan, insanların karşısına çıkan her türlü hadiseler (sorunlar, problemler, meseleler) hakkında (eğer kendilerine danışılırsa veya hem kendileri hem de onlara itimat eden insanlar için) çözümler üretirler. Bunları yaparken de, hayatta karşılaşılabilecek her türlü mesele, hadise, sorun hakkında en doğru, en sıhhatli çözümlerin kendisinde bulunduğu Kur'ân'dan ve Kur'ân'ın açıklaması olan Sünnet'ten (Hazreti Peygamberin sözleri, fiilleri) hareket ederler, bunlara dayanırlar. Velhasıl, insanların iyiliği ve sorunlarının çözülmesi için çok çalışırlar, insanları çok severler. Tabii bütün İslâm Hukukçuları aynı olmazlar, herkes gibi.

İslâm Hukukçuluğu meslek değildir, bir vasıftır, bir özelliktir. İslâm Hukukçuluğu bir meraktır, bir çalışma sahasıdır. Şahsımız için de denilebilir ki; bizim için İslâm Hukukçuluğu bir hobidir, bir uğraşı alanıdır. Daha da doğrusu, bir yaşam biçimidir. Bize yegâne zevk veren de; insanların soru ve sorunlarına derman olma, cevap bulma, onların hayatlarını daha da yaşanabilir kılma yolunda gösterdiğimiz çabalarımızdır. 118

Bir Çağdaş ve Modern İslâm Hukukçusu olarak, biz, kendi önümüze bir sorun, bir olay şeklinde çıkan veya bir başkasının önüne çıkan ve soru ifadeleriyle bize tevcih edilen meseleler hakkında konuşmayı ve yorum yapmayı, bunlara çözümler üretmeyi hedefleriz. Yani, nazarı (hayali) fıkıhla değil, hayatın içinden fıkıhla uğraşırız. Bizzat hayatta bir sorun olarak gerçekleşmemiş, insanların karşısına gelmemiş bir meseleyle uğraşmayı gereksiz sayarız.

Bir Baba'nın Hissiyatı ve Çok Mühim Bir İlâve

Babalar en kutsal varlıklar olan annelerin gölgesinde kalan gizli kahramanlardır.

Evin en öksüzü babalardır, en yalnız, en kimsesizi, herkese kimse olurken. Evin direği olurken kendisi direksizdir, dayanacağı kimsesi pek yoktur. Çünkü o hep güçlü olmak zorundadır. O zayıf olamaz, çünkü o kahramandır. O güçsüz olamaz, çünkü o kahramandır. O ağlayamaz, çünkü o kahramandır. Hep kahraman olmak, öyle kalmak zorundadır. Yoksa silebilir herkes onu. Küçümser, erkekten bile saymaz.

Batan gemiyi en son terk eden baba iken, uçan bir balonda, fazla ağırlıkların atılması aksi halde balonun düşme ihtimalinin olduğu anlarda, aileden ilk atılacak kişi babadır.

Hayatını ailesine adasa da, ne eşine ne de çocuklarına yaranabilir tam anlamıyla. Kimsesi kalmaz zaten memleketi belli olduğunda. Hani sormuşlar ya adama nerelisin diye. O da demiş henüz evlenmedim diye. Ne ilk ailesine, ne de yeni ailesine yaranamaz, arada kalır. O yüzden ailelerde hep dayılar, teyzeler sevilir ya. Amca, hele ki hala pek bilinmez genelde.

119

Aile içi yetmez gibi, hep annelik yüceltilir, onun yanına ayıp olmasın diye babalık da eklenir. Anneler gününün bütün ihtişamına, şatafatına, her yerde vurgulanması ve insanları harekete geçirmesine rağmen, babalar günü unutulur, ya da babalar gününde hatırlanır ve öylesine geçirilir.

Evin dış kapı mandalı gibidir çoğu zaman. Evin en yalnızıdır. Bu yüzden en son babalar duymaz mı? Ya saklanır, ya yalan söylenir ya da paylaşma gereği duyulmaz. Bunda elbet hoşgörüsü az babanın da suçu ve katkısı vardır ama yine de ne yapsa yaranamaz, yakınlaşamaz. Belki çocuklarıyla yakınlaşmak ister ama malum ataerkil kurallar, toplum baskısı, utanç duygusu buna engel olur, ne sevdiğini gösterebilir ne de sevilme istediğini...

Babanın aile de en sevdiği birey kadındır, eşidir. Eşinin ise en sevdiği çocuklarıdır, kendisi değil. En büyük aşk evliliklerinde bile, sevgilisi doğum yaptığında bir anda artık sevgilisi değil, anne olur, kendine biçtiği en büyük rolü olur sevgilisi.

Baba en çok anneyi sever, anne en çok yavrusunu sever, yavrusu ise en çok eşini sever, eşi ise en çok yavrusunu sever. Bu böyle devam eder durur, hayatın kanunu gereği. Bir yeri acıyan çocuğun hiç babam dediğini duydunuz mu? Babası yanındayken bile anam demez mi?

İyi bir işi olması gerekir, zengin olması gerekir. Çocuklar bile birbirlerini heyecanlandırmak için, iki kişinin omuzlarında daha fazla ileri gitmek için, bakalım kimin babası daha zengindir, derler. Anne ya da çocuklar işsiz olabilir, kimse bunu çok görmez onlara. Ama baba işsiz olamaz. Düşünün, erkek çalışır kadın ev hanımı ise sorun yok ama tersi durumda erkekten bile sayılmaz. Evin geçimini karşılamak zorundadır, hem de şartlar ne olursa olsun. Dışarıda onca karşılaştığı kötülük ve güçlüklerle uğraşırken, eve gelip sığınmak, salmak isterken kendini, evde eşinin kaprislerini çekmek, çocukların sorunlarıyla uğraşmak zorunda kalır. Belki ağlamak ister onların yanında, onlarla... Yapamaz!

Evin şerefini, evin namusunu korumak zorundadır. Kızının ilk aşkı kendisi olsa da, büyüyünce kızı artık aldatır babasını ve başka gençlere kayar gönlü. Babasına bin bir naz yapan o kız ise sevgilisinin, eşinin her dediğini yapar. Evde yıllarca babası ile çatışan, özgürlüklerini elde etmeye çalışan, oğlu ise eşinin yanında muma döner. En acısı ise yıllarca gözünden bile koruduğu o güzeller güzeli kızını, gözbebeğini gelir adamın biri alır elinden, gözünden sakladığını başka gözlere verir. Değil birinin ona dokunması yan gözle bile bakmasına dayanamayan baba, teslim eder bir başkasına elleriyle. Üstelik bir de düğün dernek yapmak zorundadır, oynamak zorunda kalır sanki eğlenirmiş gibi.

120

Yıllarca dışarıda deli gibi çalışırken, bebekken hiç büyümeyeceğini düşündüğü yavrularının değiştiğini bile fark edemez, birey olduklarını. Ona bağımlı iken onlar, bir anda bağımsızlıklarını ilan etmeye başlarlar, küçük bir hayal kırıklığıyla karşılar, yapacak bir şey yoktur.

Bizim gibi toplumlarda, erkek evladından çok kızına değer veren, her şeye rağmen onun için her şeyini feda eden babaların önünde sevgiyle eğiliyorum. Sizler büyük insanlarsınız...

Bunca zorluğuna rağmen baba olabilmiş tüm özel insanlara ithaftır...

Ne dersiniz?

Siz de bu şekilde düşünen babalardan mısınız?

Evet, tabii ki babalık zor bir iş. Elbette böyle düşünmekte haklısınız.

Yalnız bunlara biz bir şey eklemek istiyoruz. Özellikle yazının sonlarına doğru olan kısımlarına.

Nasıl ki bu baba başkasının kızını Allahın emri Peygamberin kavliyle en büyük bir emanet olarak teslim almış ve ömür boyu sevip korumuşsa,

Yine aynı şekilde kendi sevgili kızını da bunun gibi ama mutlaka değerini bilecek ve onu mutlu mesut edecek bir başkasına emanet olarak teslim etmesi gerektiğini bilmesi gerekmektedir. Allahın koyduğu kanun böyledir, değil mi?

Günümüzde ise görülen durum;

Birtakım babaların kızlarına talip olan doğru insanlara karşı yanlış ve olumsuz tavırlar takındıkları ve buna engel çıkardıkları,

Ama bunun aksine yanlış insanlara karşı ise ellerinden hiç bir şey gelmediğidir. Zira bu yanlış kişi bir şekilde kızının aklını nasıl olsa çecek ve ana-babayı hükümsüz hale getirecektir. Ama sonunda bunun ceremesini herkes birlikte çekecektir.

Çok mühim olan ve toplumda sonuçlarını çok gördüğümüz bu meseleye parmak basmak istedik.

Demokratik Türkiye İmparatorluğu Yeni Türkiye Vizyonu

Türkiye'nin Yeni Vizyonu;

Democratic Empire of Turkey,

Yani, Demokratik Türkiye İmparatorluğu olmak zorundadır.

Bu kaçınılmaz bir durumdur, bir vazifedir.

Demokratik diyoruz. Zira, başkanı halk seçecektir. Bu yüzden Demokratik'tir.

İmparatorluk diyoruz. Zira, dünyanın tüm mazlum halklarının gözleri ve umutları bizim üstümüzdedir.

Bizim temsil ettiğimiz İslâm Adaleti yeryüzündeki bütün halkların isteğidir. Aynı zamanda ihtiyaçlarıdır.

Demokratik Türkiye İmparatorluğu ilan edildiğinde, pek çok millet bu semsiyenin altına girmek isteyecektir.

Demokratik Türkiye İmparatorluğu'nun merkez ülkesi Türkiye olacak, İmparatorluk Başkanını merkez ülke halkı seçecektir. 122

Demokratik Türkiye İmparatorluğu'na katılan milletler kendi başkanlarını kendileri seçeceklerdir.

Demokratik Türkiye İmparatorluğu'na katılım gönüllü olacak, katılmak isteyen her millet kabul edilecektir.

Demokratik Türkiye İmparatorluğu'na katılan her milletin başkanı, İmparatorluk Başkanına bağlılığını ilan edecektir.

Demokratik Türkiye İmparatorluk Anayasası, İmparatorluk altındaki bütün milletleri bağlayacak şekilde tanzim edilecektir.

Demokratik Türkiye İmparatorluğu'na katılan her millet kendi içinde tam bağımsız olacak, kendi hukukunu kendisi koyacaktır.

Demokratik Türkiye İmparatorluğu'na katılan her milleti dış dünyaya karşı İmparatorluk Başkanı temsil edecektir.

Demokratik Türkiye İmparatorluğu gönüllü katılım esasına dayanan bir Devletler ve Milletler Birliği olacaktır.

Demokratik Türkiye İmparatorluğu semsiyesi altındaki her milleti İmparatorluk Ordusu koruyacaktır.

Demokratik Türkiye İmparatorluğu'na katılan her millet İmparatorluk Ordusu'na malen ve/veya bedenen katkıda bulunacaktır.

Din-i Mübin-i İslâmî Yüksek Hassasiyette Yaşamak İyidir

Manevi istikbalim için önem arz ediyor. Allah rızası ve aşkı için uzun demeyip okuyup mütalaa ediniz. Öncelikle Rabbim çalışmalarınızda muvaffakiyetler ihsan eylesin. Sizlere beni günlerdir kabz haline sevk eden bir hadise hakkında rahatsız ediyorum. 21 yaşında Üniversite 3. sınıf öğrencisiyim. Meseleyi açıp olaylara tabusal yaklaşımdan ziyade gönlümü felaha sevk edecek bir dost ehli kişi bulamadığım için ve samimi hasbihâne tutumunuza mukabil size arz etmek istiyorum. Bunları yazarken Allah (cc) şahidimdir ki, o kadar utanıp çekiniyorum ki, önce Rabbimin affına sonra sizlerin hoşgörüsüne sığınırım. Anlatacağım hadise bir müennes ile alakalıdır.

Evlilik ve karşı cins unsurunu, İslâmî perspektifte kafamda tasavvur ettiğimden beridir Allah'a (cc) hep; Rabbim sâlih kavim sâlih toplulukla oluşur, sâlih topluluk hayırlı nesillerle ihya olunur, neslin ihyası için de ehl-i sünnet üzeri ailelerle hacet vardır. Rabbim ne olur karşıma çıkan her kişi ile olmayacak hayallere kaptırma beni, harama götürecek karşı cinsten uzak eyle. Başta senin razı geleceğin, Efendimizin (sav) hane-i saadetlerini örnek alacak, ailelerimizin rıza göstereceği, dünyada davadaşım, cennette yoldaşım olacak bir ahiretlik nasip eyle diye dua ederdim her vakit namazımın akabinde. Lise yıllarımdan üniversite 3. sınıfa kadar imtihan olarak bir çok müennes çıktı. Kimi dünyevi kimi uhrevi pencereden göze hoş gelecek cinstendi. Arkadaş çevremde düşünmeden her bir ret kararım sonrası, bu da reddedilmez ki tenkidi ile birlikte kendini beğenmiş olarak addedildim. Yollar çetin olmasa imtihan herkeste kolay olur düsturu ile hiçbir vakit kararımın vazgeçmedim. Son yıllarda arkadaşlarımdan nikah düğün nişan gibi haberlerinden etkilenerek duama; Rabbim bana taktir buyurduğunu bilmem hayırlı ise bana bildir, bildir ki arkadaşlarımdan güzel haberler aldığım şu günlerde etki ile yanlış insanlara tamah etmeyeyim. Kendimi bu kadar korumuşken, bilmem hayırlı ise onu hissettir ki onun dışında olmayacak başkası ile bir tasavvura kapılmayayım naçizane arzumu ekledim.

Belli vakit sonrası rüyamda 3 kere aynı müennes kişiyi arapça olarak bir tarafında dünya diğer tarafında ahiret yazılı bir kapıdan ikimiz de beyaz bir elbise ile geçerken gördüm. Benden 1 yaş küçük olan kişiyi yaklaşık 4 yıl önce lisede görmüştüm. O zamandan dini bütün hüsnü zannı ile aklımda yer bulmuştu. Bu müennes kişiyi istemsiz olarak araştırma hissiyatı başladı bende. Rabbim şahittir ki ilk defa olan bu duygu beni benden aldı. Mecnun misali bir ruhaniyete büründüm. Bu müennes kişinin ablası geçen yıl bir arkadaşımın izdivaç eyledi. Bu husustan o arkadaşımın ulaşıp gizli tutmasını rica ederekten baldızı olan bu müennes kişi hakkında bilgi aldım. Tahmin ettiğim üzere her müslüman erkeğin izdivaç etmek isteyeceği dini ahlaki bir yaşantısı olduğunu gözlemladim. Ailem ve müennes kişinin ailesi uzaktan

akrabadır ve birbirlerine karşı hasen üzerinedirler. Özellikle benim ailem böyle bir evlilik olursa kati surette rıza gösterip benden daha çok isteyeceğine ihtimalsiz inanmaktayım.

Hocam, şimdi soru kısmına gelmek istiyorum. Okul bitmeden evliliğim olağan değil. Nişan, söz olma durumu ise ancak 4. sınıfımın son demleri olabilir. Bu arada, müennes kişi de sınıf öğretmenliği okuyor ve eğer böyle bir husus oluşursa okulu bitmeden ailesi evlilik için rıza göstermeyebilir. İşte bu çıkmazlar içinde ona karşı bastıramadığım, onun bu konuda düşüncelerini, tavrını, evlilikten beklentileri ve dini hassasiyetini merak ettiğim bir duygu var. Ben onu görmedim, zaten eğitim aldığım üniversite farklı şehirde, onun ki memlekette. Görmek de, birileri varken karşılıklı bu konuyu konuşmak da asla istemiyorum. Bu hususta Allah'a (cc) söz verdim, dini nikâhımın olmadığı bir bayan ile asla birileri gözetiminde olsa dahi görüşmeyeceğim diye. Bunun inandığım dinimde de yeri olmadığını biliyorum. Lakin tek isteğim onun durumdan haberi olması, onun vereceği karar ve düşünce benimle aynı yönde olursa, bedenen, gözetimli dahi olsa veya bir kereye mahsus dahi olsa asla aynı yerde bulunmak istemiyorum. Rabbim 7 yıl boyunca bu hususta sağlam bir irade lütfetti, sabrettim ve bu irademi onun izni ile burada da kullanacağım inşallah. Bu hususta da çok sabrettim, denedim ama yapamadım.

124

Rüyadan ve sonrasında, eğer bilmem hayırlı ise hissettir isteğimden sonra ona karşı bu istek hasıl oldu. Final dönemindeyiz, önceleri 2 hafta önce kütüphane köşesinden ayrılmayan ben şimdi arkadaşların notlarına bakıp sınava girer oldum. Üniversitede iken bir gün yoktu ki validemi aramayıp hayır duasını almadığım, lakin aramadığım günler hâsıl oldu. Huşu ile yaptığım ibadetlerimi özledim, bu husus fazlası ile meşgul eder oldu ruhumu. Önceden biri bir teklif ilettiğinde irademi güçlü kılmak için oruç tutar, zikir çekerdim ama şimdi yaptığımda fayda vermiyor, ibadetim de zevk vermiyor. Benim isteğim; dinimin buyruğu dışına çıkmadan bu kişinin fikrini alıp, eğer olumlu yönde olacaksa görüşme konuşma olmadan dini vecibeler konusunda hassasiyetlerini, evlilikteki düşüncelerini, isteklerini, dini yaşantısını öğrenmek istiyorum. Bunun için de numarasını onun izni olursa alıp mesaj atmak istiyorum. Mesajlar neticesinde her şey olumlu olursa, aynı yaşantı ile bekleyip en uygun, en yakın zamanda nişanlanmak ve evlenmek istiyorum.

Böyle konuları arkadaşşımla konuşmaya bile haya ederken size iletiyorum, hoşgörünüze sığınırım. Ama inanın hocam, bir çıkış yolu bulamadım. Meşguliyetim arttı, dini yaşantım, aile hassasiyetim zayıflamaya meyledince size danışmaya karar verdim. Eğer böyle devam ederse bir şeyden kaçayım derken daha kötü bir şeye yakalanacağım. Mecelle-i Ahkâmın 28 ve 29. maddelerinin tam tersi bir yönünde kararlar daha zararlı şeylerin olabileceği endişesi içimde hasıl

oldu. Yani onu yapmam, durumu, şartları mesajla konuşmam caiz olmayacak deyip yıllardırilmekilmek dokuduğum dini yaşantıma, aldığım öğrenimime ve aile bağımıza zeval verecek endişesi içindeyim. En çok korktuğum şey ise hissi kabl-el vukunun bende Rabbimin inayetiyle çok güçlü olması. O yüzden bu endişelerimin başıma gelebileceği düşüncesi tedirgin etmektedir beni. Dini yaşantım, ailem ve hacet-i ilmiyeme bu bilinmezlik, kararsızlık, neticesizlik engel koymaya başladı. Ondan mütevellit hocam, sizlere danışmak ve adeta mütalaa edercesine ilminiz, deneyiminiz ve tecrübelerinizden yararlanmak isterim. Neyi seçmem, nasıl seçmem, nasıl davranmam daha doğru olacaktır?

Hakkınızı helal ediniz, uzun bir mesaj oldu, adeta bir iç döküş mahiyetinde oldu. Zamanınızı çalıp fazlaca alıkoydum sizleri. Lakin inanın, o kadar zor bir durumdayım ki anlatmaya çalışsam kelimeler boğazımda düğümlenir. Yol göstermelerinize ve önerilerinize muhtacım. Rabbim yaptığınız faaliyetleri kabul etsin. Davanızı baki eylesin. İki cihanda da aziz olasınız. Allah'ın (cc) selamı üzerinize olsun. Dua ile.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Değerli kardeşimiz. Öncelikle şunu samimiyetle ifade etmek 125 isteriz ki; içinde bulunduğunuz durumu muhtemelen bizden daha iyi anlayabilecek kimse bulunmamaktadır. Zira, bunları kime danışmış olsanız sizin çok derin saplantılara sahip olan çok takıntılı bir kimse olduğunuzu düşünecektir. Bir psikologa gitmiş olsanız o da bunları söyleyecektir. Çünkü sizi anlayamayacaktır. Çünkü siz öyle şeyler söylüyorsunuz ki, hemen hemen hiç kimsenin bunları idrak etmesi mümkün değildir. Çünkü sizin sahip olduğunuz hassasiyetlere sahip olan hemen hemen hiç kimse bulunmamaktadır. Elbette dünyada çok hassas düşünen müslümanlar vardır sizin onlara rastlamanız ihtimal dâhilinde değildir. Zaten sizin bize rastlamış olmanız da işte bu ihtimaller haricinde gelişen olağanüstü bir durumdur.

Sâniyen, bize aktardığınız sorununuzu hayli uzun dile getirmişsiniz. Hatta öyle ki, sorununu en uzun siz dile getirmişsiniz. Biz de bunu muhtelif zamanlarda en az beş kere okuyarak sorununuzu iyice anlamaya çalıştık. Malum, sorunu anlamak çözümün yarısıdır. Size yazmadan önce iyice okuduk ve iyice düşündük ki, isabetli şeyler yazmış olalım ve sorununuzun en doğru çözümünü size göstermiş olalım. Bunu da hassaten ifade etmek istedik. Ayrıca, bu meydana şunu da belirtelim ki; üretmiş olduğumuz çözümlerin iyice anlaşılabilmesi de yine bizim yaptığımız gibi iyice ve tekraren okunmasından geçmektedir. Malum; et tekraru ahsen, ve lev kâne yüzseksen demişler :)

Yazdıklarınızdan anladığımız, sizin Din-i Mübin-i İslâmî yüksek hassasiyette yaşama azminde olan bir insan olduğunuzdur. Bu düşünce tarzı bize yabancı değildir, zira biz de bir hayat boyu böyle, buna benzer

yüksek hassasiyetler içinde bulunduk. Siz henüz 21 yaşında olan çok genç bir insansınız ve dediğiniz gibi ancak 7 yıldır bu düşüncelerle yaşamaktasınız. Biz ise bunun bir kaç katı zamandır benzer düşüncelerle yaşamaktayız. Sizin önünüzdeki hayatınızda bu hassasiyetleri taşımaya devam edeceğinizin bir garantisi yoktur. Yani, hayat şartlarının insanları her daim değiştirip, dönüştürüp durmakta olduğunu yaşadığımız her gün müşahede ettik ve ediyoruz. Bir zamanlar masum ve günahsız küçücük çocuk olanların büyüdükçe nasıl dönüştüğünü çok gördük ve görüyoruz. Hatta, ömrümüz bunları gözlemlenmekle geçiyor. Çok yakından tanıdığımız bazı insanların fikir ve şahsiyet değişimleri bizi üzdü ve üzüyor. Ama ne yazık ki, kişinin şahsı dışındaki ikinci, üçüncü kişilerin bu hususta yapabilecekleri hiçbir şey olmadığını da çok iyi anlamış bulunuyoruz. Hayat tam da böyle bir imtihandır işte. İnsan kendi hayatını kendi tercih ve kararlarıyla kendisi şekillendirecek ve kendi imtihanını ancak kendisi kazanabilecektir. Zaten doğrusu da budur.

Bir hususta düşüncemizi ifade etmemiz gerekmektedir. Normal şartlarda okullarda tahsil görmüş olan bir bayanın, hele hele yüksek tahsil görmüş olan bir bayanın zannettiğiniz şekilde hem dünya hem de ahiretlik en güzel bir yoldaş olma ihtimali bize göre epsilon (sıfıra yakın sonsuz küçük) nispetindedir. Yani yok değildir ama neredeyse yok hükmündedir, o kadar küçücük bir ihtimaldir. Bize göre bunlardan ancak dünya ve ahiret için en zor ve en çetin imtihan materyalleri çıkacaktır. Zira yukarıda bahsettiğimiz şekilde; dünya şartları, insanların yaşadıkları, pek çok olumsuz tecrübeler, yanlış insanlarla yanlış ikili-insani ilişkiler vs vs insanları ve özellikle de bayanları çok etkilemekte ve çokook değiştirmektedir. İslâm'da insan eşrefi mahlûkat olarak ve masum olarak yaratılmıştır. Yaratılıştan gelen bu masumiyetini bir ömür boyu taşıması istenir, bununla da yükümlüdür. Yani, dünya şartlarının bizleri bir ölçüde değiştirmesi ve geliştirmesi gerekir ancak bu değişimin müspet yönde katkılı olması beklenir. Doğuştan masumuzdur ama bilgili ve tecrübeli değildir. Yaşadıklarımızın bizim bilgimizi ve tecrübemizi arttırması, buna rağmen yaratılıştan gelen masumiyet ve temizliğimizi de kaybettirmemesi gerekir. Bunun en sağlam delili de; Bakara 120 ve 145, Maide 48 ve 49, Ra'd 37, Mü'minin 71, Kasas 50, Rum 29, Şura 15, Muhammed 14 ve 16, Kamer 3. ayetlerinde geçen ve nehiy olduğumuz "ehvâehüm" ifadesidir. Buna göre, mü'min kişi insanların hevâ ve heveslerine uymamalı, yaratıldığı fitrat üzere sabitkadem durmalıdır. Bu insanın en temel yükümlülüğüdür.

Genel durum böyle iken, bahsettiğiniz kişinin hayal ettiğiniz gibi bir insan çıkma olasılığı çok özel bir durum olacaktır. Belirttiğiniz üzere Allah bunu size özel olarak rüyanızda göstermiş ve 3 kere de tekrarlatmıştır. Bir anlama yorumlanabilen rüyaların sadık rüyalardan ve nübüvvetin 46 cüzünden biri olduğu bilinmektedir. Lakin bunun ne anlama geldiği ve nasıl tezahür edeceği bizce malum değildir.

Zikrettiğiniz rüyanızda olumsuz bir Şey gözükmemektedir. Bu rüyanızın gösterdiği istikamette hareket edebilir ve bahsettiğiniz kişi ile evlilik için temasa geçebilirsiniz. Bu cümle ile sizin sorun teşkil eden esas mevzuunuza gelmiş bulunuyoruz. Şöyle ki:

İslâm'da evlenme gibi kutsal ve meşru bir niyet taşıyan insanların karşılıklı görüşmelerinde mahzur olmadığı gibi bunun gerekliliği de bulunmaktadır. Bu hususta detaylı malumatları yine makalelerimizde bulabilirsiniz. Size özel olarak bulunacağımız tavsiyemizde ise; evlenme amacı taşıdığınız için sahip olduğunuz hassas düşüncelere aykırı olmadığını bilmeniz ve bahsi geçen müennes kişiyle bizatihi yüz yüze görüşmenizdir. Bu iş öyle mesajlarla filan olmaz, olur gibi görünse bile çok eksik kalır, asla sağlıklı olmaz. Mademki iki cihanda eş edineceksiniz, o halde bu önemli karardan önce birbirinizi dünya gözüyle görüp karşılıklı tanımanız gerekir. Eğer bu olmazsa evlilik sağlıksız ve çürük olur. Hem zaten kadınların tabiatı gereği bu iş düşündüğünüz gibi de olmaz. Karşılıklı yüz yüze görüşmeniz bu işin gerçekleşmesi ve sıhhati için olmazsa olmaz bir şarttır. Bunun caiz olmaması değil vacip olduğu düşüncesiyle hareket etmeniz gerekmektedir.

Eğer dediğimiz gibi davranmaz ve nev-i Őahsınıza müstakil bu 127
Şekil çekincelerle bu işi ıskalarsanız, bu hassasiyet düşüncesi içinde ne bir daha böyle ideal bir eş adayı bulabilir ve ne de bu hassasiyetinizi bir ömür boyu taşıyabilirsiniz. Ki zaten bunun endişeleri de hissi kabl-el vuku ile içinizde doğmuŐtur, bizden söylemesi.

Allah dosdoğru yolundan ayırmasın. Baki selamlar...

Müslümanın Darwin'le İmtihanı

Toprağı bol olsun, Darwin bildiğimiz kadarıyla müslüman olarak ölmedi. Gerçi tarih boyunca müslüman olarak öldüğünü düşündüğümüz belki bazı kimseler de böyleydi. Çünkü hayat, büyük ve önemli bir imtihan yeriydi.

Müslümanın Darwin'le imtihanı çetin ve mühimdi. Zira, bazı müslümanlar kendilerini Darwin'in öğretileriyle aydınlanmış, tahkiki imana kavuşmuş, sefihlerin inandıkları gibi inanmış olmaktan kurtulmuş addedeceklerdi.

Çünkü bunlara göre, Darwin öğretilerini vazetmeden önce yaratılış hakkında müminlerin inandığı gibi inanmak gerçek bir cehalet örneğiydi. Zira, Darwin öğretilerini vazettikten sonra Darwin'in gösterdiği şekilde inanmamak cehalet ve sefihlik idi.

Öyle ya, Darwin'den sonra Darwin'in Evrim Teorisinin izah ettiği şekilde inanmamanın hükmü onlara göre ne idiye, Darwin'den öncesi de aynı hükme tabi olmalıydı. Mantık bunu gerektirirdi.

Demek ki, haklı olarak şu sonuca varmış olmaktadır:

128

Darwin'in Evrim Teorisine iman etmiş olanlar,

Darwin'in Evrim Teorisiyle aydınlandığını düşünenler,

Darwin'in Evrim Teorisiyle yaratılış hakkında tahkiki imana kavuştuklarını zannedenler,

Ve bu düşünceleriyle Darwin'e inanmayanları sefihlikle, cahillikle itham edenler,

Gerçekte,

Darwin'den önce yaşamış, tarih boyunca gelmiş geçmiş Allah'ın bütün sâlih kullarını, bütün evliyauallahı ve bütün Peygamberân-ı Kirâm hazeratını cahillikle ve sefihlikle itham etmiş olmaktadırlar. Zira onların hiç biri yaratılış hakkında Darwin'in gösterdiği şekilde inanmamışlardı.

Bu açıklamamızın ne anlama geldiğini iyice anlayabildiğinizi umarım. Dilerseniz bir kaç kere okuyun, iyi gelecektir. Tekrar tekrar okuyun, okudukça daha da iyi geleceğini ümit ediyoruz.

Demek ki, Müslümanın Darwin'le imtihanı gerçekten de çok çetin bir imtihandır. Bir İman-Küfür muvâzenesidir. Şu ayet (siyâkı ve sibâkıyla, öncesiyle ve sonrasıyla) bunun ne demek olduğunu çok güzel açıklamaktadır:

"Onlara; insanların iman ettiği gibi siz de iman edin denildiği vakit, biz hiç sefihlerin (akılsız ve ahmak kişilerin) iman ettikleri gibi iman eder miyiz derler. Biliniz ki, sefihler ancak kendileridir, fakat bunu bilmezler." (Bakara Suresi 13. ayet)

Cennetteki Huriler Ve Dünyadaki Mü'min Kadınlar

Huriler konusunda araştırma yaptım. Not tutmaya başlayabilirsin, işte hurilerin özellikleri:

Yüce rabbimiz Kur'ân-ı Kerim de hurilerden bahsederken; muttakilerin cennetler ve nimetler içinde olduğunu (Tur:17) rabbinin huzurundan korkanlar için iki cennet bulunduğunu (Rahman:46) muttakiler için Adn cennetleri (Sad:49-50) Allahın ihlâslı kulları için Naim cennetleri olduğunu (Saffat:40,43) o cennetlerde (Rahman:56) otağlar içinde (Rahman:72) önceden hiç bir insan ve cinin kendilerine dokunmadığı (Rahman:56; Rahman:74) gözleri kocalarından başkasını görmeyen (Rahman:56; Rahman:72; Saffat:48; Sad:52) korunmuş yumurtalar gibi (Saffat:49) ve keşfedilmemiş inciler gibi (Vakıa:23) birbirleriyle aynı yaşta (Sad:52) ceylan gözlü (Saffat:48; Vakıa:22; Duhan:54; Tur:20) hurilerin (Vakıa:22; Duhan:54; Tur:20; Rahman:72) bulunduğunu ve cennetlik mü'minlerin de bunlarla evlendirildiğini (Tur:20; Duhan:54) bildirmektedir.

Şimdi, bu ayetlerde geçenleri biraz açıklayalım:

130

Otağı; bir padişahın, melikin saltanatını temsil eden kendisine has özel bir tür çadırıdır. Cennetlik mü'minlerin de her biri Allah katında bu dünyadaki tüm saltanat sahiplerinden çok daha fazla değerli olduğundan, her birinin cennette saltanat süreceğini ifade etmek için otağlarının olacağı bildirilmiştir.

Bildiğimiz üzere; mü'min bir bayana ancak kendisine mahrem olan ana-babası, kardeşleri ve bazı akrabalarının temasta bulunması caizdir. Huriler ise cennete mahsus varlıklar olup, dünyadaki insanlar gibi ana-babaları, kardeşleri, akrabaları bulunmadığından, onlar için mahrem olan hiç kimse yoktur. Kendileri de yalnızca mü'min eşlerine tahsis edilmiş olduklarından, eşleri dışında hiç bir insan ve cinin onlara dokunmadıkları bildirilmiştir. Bu şekilde, onların yalnız eşlerine mahsus tertemiz varlıklar oldukları ifade edilmiş olmaktadır.

Ayetlerde geçen "kâsîrât-ut tarfi" ifadesi de; kısa menzilli bakış açılı demektir. Bu; gözleri kocasından başkasını görmeyen, eşinin rızasını kazanmaya çalışan ve eşine çok düşkün demektir. Gözleri fıldır fıldır dışarıda dolaşmayan, evinin huzurunu ve eşinin rızasını esas maksat yapan kadın demektir.

Korunmuş yumurtalardan maksat ise; bir şeyin aslî hali üzerine kalması olduğunu anlıyoruz. Malum olduğu üzere, dünya hayatında insanın üzerine etki eden pek çok faktörler bulunmaktadır. Bunların maddi olanları vardır, manevi olanları vardır. Çok basit bir misal olarak iklim şartlarını zikredebiliriz. Beyaz tenli insanların çok sıcak iklimlerde

yaşamaları zordur, siyah tenlilerin de soğuk iklimlerde. Dünyanın kuzey kesimindekiler beyaz tenlidir, güneyinde yaşayanlar da siyah veya siyaha yakın koyu tenlidir.

İnsan süresi 13. ayette, mü'minlerin cennette ne güneş ne de dondurucu soğuk görmeyecekleri belirtiliyor. Yani, dünyada maruz kaldıkları olumsuz şartlardan uzak bir yaşam süreceklerdir deniliyor. Aynen bunun gibi; korunmuş yumurtalardan maksat da, yeni doğmuş bir bebeğin teni nasıl ki yumuşacık ve pürüzsüz, ipek gibidir. Korunmuş bir yumurta da öylesine bembeyaz, pürüzsüz ve tertemizdir. Her türlü olumsuz dünya şartlarından etkilenmemiştir. Cennetteki huriler de cennetin güzel ikliminde yaşadıklarından hiç bir yıpratıcı etkiye maruz kalmamışlardır demek istiyor.

Keşfedilmemiş incilerden maksat ise; incilerin güzelliği herkesçe malumdur. İnciyi güzel yapan da, el değmeksizin onlarca, belki yüzlerce yıl denizin derinliklerinde saklı kalmalarıdır. Nihayetinde insanlar tarafından çıkarılırlar ve her bir inci de çıkarıldığı zamana kadar ne kadar saklı kalmışsa o kadar güzellik ve büyüklük taşır. Şimdi, bir inci düşünelim ki; o inci binlerce yıldır hiç çıkarılmaksızın hep saklı kalmış, açığa çıkarılmamıştır. Belki milyonlarca yıldır hiç keşfedilmemiş olduğunu düşünelim ve hayal edelim ki o inci ne kadar büyük bir hacme ve güzelliğe sahiptir. Hiç keşfedilmemiş bir incinin güzelliğinin misal verilmesi hurilerin anlatılması açısından gerçekten de çok harika bir örnektir. İşte, hurileri de onların sahibi olan mü'minler cennette keşfedecekler ve göz kamaştıran güzelliklerini göreceklerdir. Bunlarla birlikte, cennete giren mü'min kadınların da bu hurilerden daha da güzelleştirileceklerini bilmemiz gerekmektedir.

131

Hurilerin birbirleriyle aynı yaşta olmaları meselesine gelince; insanlar doğarlar, büyürler, olgunlaşırlar, yaşlanırlar ve ölürler. İnsanın en güzel olduğu çağ ne çocukluk çağıdır, ne de yaşlılık çağı. En güzel olduğu çağ gençlik çağıdır ama bunun hangi yaş olduğunu tam olarak bilemiyorum! İşte, huriler de insanın en güzel olduğu yaş hangi yaşsa hepsi de o yaşta olacaklardır. Birbirlerinden yaşlı veya genç olmayacaklardır. Hepsi de aynı yaşta ve birbirlerinden güzel olacaklardır. Cennete giren mü'minlerin de gençleştirilerek girdirileceğini hadis-i şeriften öğreniyoruz. Bazı rivayetlere göre bunun 33 yaş olduğu söylenmektedir. Belki de bu erkek mü'minler için olan yaştır, kadınların yaşı cennette daha da genç olacaktır. Doğrusunu Allah bilir!

Gözlerin en güzelinin ceylan gözü olduğu söylenir. Huriler de ceylanlar gibi iri ve büyük, alımlı gözlere sahiplerdir.

Hurilerle ilgili ayetlerin açıklaması böyledir. Şimdi, hurilerle ilgili ayetlerden çıkarılan hükümlere gelelim:

Hurilerin otağılar içinde olduğunun bildirilmesi, cennetteki hurilerin dünyadaki karşılığı olan mü'min kadınların öncelikli mekânlarının evleri olduğunu anlatmak içindir. Şu kadar ki; dünyanın mücbir şartlarına istinaden mü'min kadınlar evlerinin dışında faaliyette bulunabilirler.

İnsan ve cinin dokunmamış olduğunun bildirilmesi, mü'min kadınlara kendilerine mahrem olan kişiler ve eşleri dışında hiç kimsenin dokunmaması gerektiğini anlatmak içindir.

Gözlerinin kocalarından başkasını görmemesi meselesi, hepimizce malumdur! Mü'min kadın, fiziken olduğu gibi, psikoloji ve ruh itibarıyla da eşiyile yetinmelidir. Böyle olan kadının gözleri ceylan gibi olacaktır.

Korunmuş yumurta ve keşfedilmemiş inciden maksat, sayılan diğer özellikleri taşıyan mü'min kadınların bunlar gibi kıymetli ve değerli olduğunu anlatmak içindir.

Allah, muradını en iyi bilendir!